

NHÀ Ở TƯƠNG LAI

CỦA CHÀNG RỄ TRÊN TRỜI

VÀ NÀNG DÂU DƯỚI ĐẤT

 Xin chúng ta cứ đứng một lát, khi chúng ta cúi lòng mình giờ này trước Chúa.

² Lạy Cha trên Trời của chúng con, chúng con thật biết ơn Cha vì đặc ân được ở đây hôm nay, được nhóm nhau lại trong Danh Chúa Jêsus. Chúng con cầu xin Cha tha thứ tội lỗi chúng con, và vì chúng con ở đây để hướng sự quan tâm của mình về những việc Đời đời và Sự sống mà nằm ngoài tầm với của sự chết đời này. Giờ đây chúng con cầu xin Cha sẽ ban cho chúng con phuơng hướng của Ngài, về cách chúng con phải rẽ như thế nào, chúng con phải làm gì trong tương lai, và ngay cả trong hiện tại bây giờ, để đến được nơi mà chúng con được...đã được hứa.

³ Có rất nhiều người bị đau ốm và có nhu cầu trong đất nước, và họ chưa hoàn tất cuộc hành trình của mình. Và kẻ thù lớn của chúng con, không chỉ là của chúng con, mà còn là kẻ thù của Ngài, đã đến vây quanh họ và—và muốn chấm dứt sự sống của họ, và đưa họ tới một—một nấm mồ. Và chúng con đang cầu xin cho họ, ngày hôm nay, hầu cho sự thương xót và ân điển Ngài, Chúa ôi, sẽ kéo dài số ngày của họ cho đến thì giờ đã định.

⁴ Đặt trên bục, hay bục giảng, ở đây là những chiếc khăn tay và những gói nhỏ. Ngoài hành lang và chung quanh nơi này, đều có người đang nằm trên những chiếc giường nhỏ, trên những chiếc cáng, bị đau ốm và khốn khổ, đang đứng trong vòng thính giả có nhiều người hầu như không còn đủ sức để đứng.

⁵ Ôi lạy Chúa Đời đời, Đấng Hạnh Phước, xin Ngài nghe lời cầu nguyện của chúng con sáng nay, qua Huyết của Chúa Jêsus; xin đừng nhìn vào tội lỗi của chúng con, nhưng chúng con biết rằng Ngài đang đứng vào chỗ của chúng con, và Ngài là Đấng đang đại

diện chúng con trong lời cầu nguyện này. Nguyện mỗi người và mọi người được chữa lành vì sự vinh hiển Ngài, Chúa ôi.

6 Xin ban phước cho những khăn tay này. Khi chúng được đặt lên những người đau, xin cho họ bình phục.

7 Và giờ này, Cha ôi, chúng con chờ đợi cho đến khi giảng xong, rồi giờ cầu nguyện chữa bệnh quan trọng theo sau, xin mở ra cho chúng con đường Sự Sống, Chúa ôi, để qua Lời Ngài mà chúng con có thể biết mình nên làm gì. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

8 Như thường lệ, đây được xem như là một trong những đặc ân cao nhất của tôi, là được ở trong nhà Chúa và được nói chuyện với dân sự Ngài. Và giờ này, tôi biết rất đông người, và tôi có một bài học rất dài. Vì thế tôi...Tôi—tôi tin rằng—rằng anh em sẽ cảm thấy thoải mái, như có thể được, cho đến khi chúng ta hoàn tất Sứ điệp này.

9 Nay giờ, trời nóng, nhưng chúng ta biết ơn vì có máy điều hòa không khí. Nhưng, với nhóm người đông cỡ này, thì không có máy điều hòa nào làm việc nổi cả, đấy, bởi vì chính cơ thể của anh chị em là một bộ máy phát nhiệt, khoảng ba mươi bảy độ, nó cứ liên tục tỏa nhiệt, và đang ngồi sát nhau. Nhưng tôi—tôi tin rằng Chúa sẽ khiến cho anh chị em thực sự thoải mái như Ngài có thể.

10 Và khi chúng ta ở trong, đám đông nhóm nhau lại như thế này, tôi—tôi không muốn anh chị em đến đây, chút nào, nếu tôi không nghĩ rằng nó giúp ích anh chị em, nếu như tôi không nghĩ rằng nó làm ích lợi cho anh chị em, và rằng anh chị em sẽ có lợi bởi điều đó, bởi việc đến. Và rồi, tôi cũng biết rằng chúng ta không có quá nhiều thời gian hơn để làm việc này, rằng chúng ta—chúng ta đang đến với—với chính giờ phút kết thúc, và tôi—tôi muốn từng khoảnh khắc, mà tôi có thể, được tính cho Vương Quốc của Ngài. Và bây giờ tôi đang tin rằng Chúa là Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho chúng ta khi chúng ta nhóm nhau lại.

11 Và tôi muốn nhận xét với anh chị em, rằng, ngày hôm qua tôi định đi đến những nơi khác, ra ngoài để gặp một số người đau ốm và bệnh tật, trong các nhà nghỉ, và tôi phải gặp một số

người quản lý tuần này, một số nơi ăn uống. Giống như, tôi đã đi qua Ranch House tuần này, ở trên đây, và người quản lý đã bắt tay tôi khi chúng tôi bắt đầu. Ông ấy đã nói, ông ấy đã gọi tôi là, “Anh Branham.” Tôi tự hỏi tại sao ông ấy lại biết tôi. Và ông ấy nói...

Tôi nói, “Ông là người quản lý?”

¹² Ông ấy trả lời, “Tôi là chủ.” Rồi ông ấy nói, “Vâng, người của anh vào đây để ăn, từ dưới đó.” Nói, “Họ...”

Và tôi nói, “Thế thì, tôi đoán là họ vào quá đông.”

¹³ Ông ấy đáp, “Thưa ông, đó là một trong nhóm người tốt nhất mà tôi đã từng thấy.” Ông ấy nói, “Họ thật lịch sự.”

¹⁴ Tôi đã đến nhà nghỉ ngày hôm qua, để gặp một quý cô trẻ tuổi mà tôi muốn nói chuyện, cha và mẹ cô ấy cũng có mặt, tôi phải đi tìm người quản lý để biết chỗ—phòng...phòng họ ở trong nhà nghỉ.

¹⁵ Ông ấy nói, “Và ông là Anh Branham phải không?” Chuyện đó xảy ra ở quán Cây Sồi.

Và tôi trả lời, “Đúng, thưa ông.”

¹⁶ Ông ấy nói, “Tôi muốn bắt tay ông.” Ông ấy nói...Ông ấy giới thiệu tôi với vợ ông; một cặp rất xứng đôi. Họ nói, “Mọi người trong nhà nghỉ này đang dự những buổi nhópm của ông. Chúng tôi để dành nó cho họ.” Và nói, “Chúng tôi đã từ chối tất cả các khách hàng khác.”

Và tôi nói, “Ồ, tôi cảm ơn ông về điều đó.”

¹⁷ Ông ấy nói, “Anh Branham, một trong số những nhóm người tốt đẹp nhất mà tôi đã từng thấy, là nhóm người đến đây, những người dự những buổi nhópm của anh.”

¹⁸ Tôi qua tôi đã đến nhà một người bạn của tôi, Ông Becker ở dưới đây, và tôi luôn luôn thích bánh mì kẹp thịt của anh ấy. Anh ấy là...Anh ấy, tôi biết anh ấy từ khi tôi còn là chàng trai; biết anh ấy suốt cả đời. Có cặp vợ chồng đang ngồi ở—ở nơi quen thuộc, dưới Khách sạn Riverside dưới đó. Vì thế họ...Ông Becker nói, “Billy?”

¹⁹ Tôi nói, “Gì thế, Homer?” Chúng tôi biết nhau rất rõ.

Anh ấy nói, “Tôi đã cung cấp thức ăn cho tất cả người của anh ở đó.”

²⁰ Khoảng hai trăm, hoặc gần như thế, ăn mỗi ngày Chúa nhật ở quán Blue Boar. Và ở mọi nơi mà tôi đi, tôi nghe thấy những lời nhận xét rằng anh em tốt thế nào.

²¹ Người này đã nói, “Ở dưới—Riverview dưới đó,” nói, “tất cả nơi đó những người tham dự buổi nhóm đã giữ hết tất cả mọi chỗ.” Nói, “Có hàng trăm người sẽ không vào được.”

²² Vì vậy, là thế, với tôi anh chị em là muối của đất. Tôi—tôi rất biết ơn khi biết rằng tôi có đặc ân được giảng cho nhiều người mà thậm chí cả những kẻ có tội và những người... Tôi không nói những người này là tội nhân, nhưng tôi muốn nói những người đó, công việc và vân vân, mà có thể nói rằng anh chị em là những người tốt, và người ta đánh giá cao anh chị em trong công việc kinh doanh của họ, khắp các nơi của họ. Anh chị em biết đấy, đó là muối. Tôi đánh giá cao điều đó, cách đối xử của anh chị em, cái cách mà anh chị em chăm sóc công việc.

²³ Tôi luôn nói, “Nếu có người bước vào mà không, không có tiền để thanh toán hóa đơn, thì anh em hãy gọi cho tôi.” Hiểu không? Tôi nói, “Chúng tôi sẽ làm điều gì đó về việc ấy.” Và tôi nói, “Luôn luôn cho họ ăn, dù họ có tiền hay không.” Đấy, bất cứ điều gì có thể làm được.

²⁴ Tôi cảm thấy như anh chị em là con trẻ của tôi. Các anh—anh chị em là những ngôi sao mà tôi... Nếu tôi đã từng có một viên ngọc khi tôi đến đó, thì anh chị em sẽ là viên ngọc ấy, phần đang phát sáng, trong—trong vương miện của chức vụ tôi. Khi tôi được trao vương miện, thì anh chị em sẽ là viên ngọc ấy.

²⁵ Và tôi đã từng nói với anh chị em, nhiều lần vừa qua, về Bảy Ảnh, các Thời đại Hội thánh, và những điều mà—mà đã và đang xảy ra.

²⁶ Còn bây giờ, sáng nay, tôi có chủ đề rất quan trọng. Đối với tôi, nó là một điều rất phước hạnh. Tôi hy vọng rằng nó đậm vào anh chị em cách tương tự. Và giá như tôi có thể đưa nó ra trong sự soi dẫn mà tôi đã nhận nó vào, thì tuyệt vời, nhưng điều đó còn tùy thuộc vào Chúa.

²⁷ Tôi đã nói với anh chị em về *nơi chốn* và *điều gì* đang xảy ra, và chúng ta thấy tất cả những điều này đang xảy ra.

²⁸ Böyle giờ tôi đang nói, sáng nay, về: *Nhà Ở Tương Lai Của Chàng Rể Trên Trời Và Nàng Dâu Dưới Đất*, nơi họ sắp đến sống. Vì, vì, tôi tin rằng bởi ân điển của Chúa tất cả chúng ta là một phần của sự chăm nom săn sóc gia đình vĩ đại đó của Đức Chúa Trời.

²⁹ Và bây giờ tôi—tôi tin rằng anh chị em sẽ chịu đựng với tôi, dùng Kinh Thánh của mình, bút chì, hoặc làm bất cứ thứ gì để đọc cùng với tôi, vì tôi sắp đề cập tới nhiều câu Kinh Thánh. Cố gắng làm xong đúng giờ để có đủ thời gian cầu nguyện cho những người đau; và tôi đã hứa điều đó. Hãy đến, cầu nguyện cho thời gian ngắn ngủi cuối cùng này, trong những căn phòng và xung quanh đây, cho những người mà hầu như vô phương giúp đỡ và không có hy vọng.

³⁰ Và, Chúa muốn, tôi sẽ có thể có một buổi nhóm cầu nguyện khác ngày mười sáu, chỉ có thể cầu nguyện cho những người đau.

³¹ Mới bắt đầu kỳ nghỉ của tôi bây giờ. Từ tháng Giêng năm ngoái, tôi đã đi nhiều, và tôi đang quay trở về đây. Tôi sẽ chỉ, phải đưa ra gia đình tôi đến Tucson buổi sáng, và rồi tôi sẽ quay về để dành thời gian dưới đây ở Kentucky, với một số bạn bè của tôi, đi săn, và săn sóc nhám, trong một vài tuần, hoặc có thể là bảy hay tám, mười ngày, bất cứ là gì, trừ khi Chúa dẫn dắt tôi đến nơi nào khác. Tôi không hề biết, thật sự nơi anh em sẽ ở đâu; chúng ta không hề biết điều đó, vì điều đó nằm trong tay Chúa, một mình Chúa.

³² Böyle giờ vì chủ đề lớn này, chúng—chúng ta... Tôi cho rằng, nếu tôi dành thời gian về vấn đề này, vì anh chị em phải nêu ra nhiều thứ, thì sẽ mất nhiều tuần. Nhưng tôi đã viết ra một số lời Kinh Thánh, một số ghi chú, chỉ nhám vào những điểm nổi bật của nó, đối với chỗ sẽ để cho anh chị em nghiên cứu.

³³ Rồi chẳng bao lâu, có lẽ, ý Chúa, vào tháng Mười, tôi không biết khi nào, nhưng bất cứ khi nào Chúa cho, thì tôi muốn có một—một vài ngày, chỉ để dành cho buổi nhóm liên tục, về

chương 12 của Khải huyền, để phù hợp với điều này ở đây. Ô, tôi tin nó sẽ quan trọng. Nó thực sự quan trọng. Thật quan trọng để hiểu cách mà Ngài đã thực hiện như thế nào.

³⁴ Thế thì, chúng ta đến với nhau lúc này, tôi đã nói tối hôm qua, tôi nói, “Anh chị em biết đấy, khi tôi...” Vào buổi sáng, như mọi buổi sáng, tôi nghĩ, “Khi tôi xuống đây, tôi sẽ nhận ra từng người trong số anh chị em của tôi mà có ở đó.” Bây giờ tôi sẽ làm điều đó cách nào?

³⁵ Có mặt với tôi ở đây, như người bạn tốt của tôi, Tiến sĩ Lee Vayle đang ngồi đằng sau đây, vợ và con gái đáng yêu của anh ấy. Và Anh Roy Borders, và, tôi nghĩ, Anh Ruddell, Anh Beeler, và Anh Palmer, và Anh Jackson. Và, ô, chao ôi, họ—họ... Họ là những anh em đồng lao từ tất cả các nơi khác nhau! Anh Anthony Milano, và, ô, mọi nơi anh chị em nhìn, anh chị em thấy anh em khác nào đó! Xuống từ Arkansas, tôi không thể nghĩ ra tên của họ; Anh John, Anh Earl Martin, và Anh Blair. Và, ô, đó chỉ là... anh em... Thực sự không kể hết, anh chị em biết đấy. Tôi rất vui mừng khi có một nhóm như thế nhóm lại xung quanh tôi khi tôi đang giảng về Lời của Đức Chúa Trời, những người mà tôi nghĩ là những người dũng cảm, những người chân thật của Chúa.

³⁶ Tôi rất cảm ơn vì đèn tạm nhỏ bé này. Tôi biết ơn vì năm cái cửa rộng mở của nó cho công chúng. Mỗi cửa... Chúng ta có bốn chấp sự ở đây, người đầy dẫy Thánh Linh; bốn ủy viên, những người đầy dẫy Thánh Linh. Hai người ở mỗi cửa. Và có một cửa đôi ở phía trước, dành cho hai mục sư, những người chăn bầy.

³⁷ Chúng tôi rất vui mừng vì sự có mặt của anh chị em; cảm ơn Chúa vì điều này. Cầu Chúa ban phước cho anh chị em.

³⁸ Bây giờ chúng ta cần đứng một lát, trong khi chúng ta đọc Phi-e-ro Nhì chương 3, và cũng từ Sách Khải huyền 21.

³⁹ Khi chúng con đứng đây, Ôi Chúa, xin đổ đầy lòng chúng con bằng sự vui mừng bởi vì việc đọc Lời Ngài, biết rằng Chúa Jésus đã phán, rằng, “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta chẳng bao giờ qua đi.” Biết lần nữa rằng Ngài đã phán, “Mọi lời Kinh Thánh phải được ứng nghiệm.” Và khi chúng con đọc những điều này, xin cho chúng con có một sự hiểu biết từ Ngài, về thời đại mà

chúng con đang sống. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Đức Chúa Jêsus, Tác Giả của Sách. A-men.

40 Phi-e-ro Nhì chương 3.

Hỡi kẻ rất yêu dấu, này là thơ thứ hai tôi viết cho anh em. Trong cả hai thư, tôi tìm cách làm cho nhớ lại để giục tâm trí chân thành trong anh em,

Hầu cho ghi lũy lời nói trước của các thánh tiên tri, cùng các mạng linh của Chúa và Cứu Chúa chúng ta, đã cậy các sứ đồ của anh em mà truyền lại.

Trước hết phải biết rằng, trong những ngày sau rốt, sẽ có mấy kẻ hay gièm chê, dùng lời giễu cợt, ở theo tình dục riêng của mình,

Đến mà nói rằng: Chớ nào Lời hứa về sự Chúa đến ở đâu? (Nếu điều đó không đáp ứng người đàn bà ngoại giáo này trong...)... Vì từ khi tổ phụ chúng ta qua đời rồi, muôn vật vẫn còn nguyên như lúc bắt đầu sáng thế.

Vì chúng nó có ý quên lưỡng đi rằng buổi xưa bởi Lời Đức Chúa Trời có các từng trời và trái đất, đất ra từ nước và làm nên ở giữa nước,

Thế gian bấy giờ cũng bị hủy phá như vậy, là bị chìm đắm bởi nước lụt.

Nhưng trời đất, thời bấy giờ, cũng là bởi Lời ấy mà còn lại, và để dành cho lửa; lửa sẽ đốt nó đi trong ngày phán xét và hủy phá kẻ ác.

Nhưng, hỡi kẻ rất yêu dấu, chớ nên quên rằng ở trước mặt Chúa một ngày như một ngàn năm, một ngàn năm như một ngày.

Vậy thì, Chúa không chậm trễ về lời hứa của Ngài, như mấy người kia tưởng đâu; nhưng Ngài lấy lòng nhịn nhục đối với anh em, không muốn cho một người nào chết mất, song muốn cho mọi người đều có thể ăn năn.

Song le ngày của Chúa sẽ đến như kẻ trộm trong ban đêm; trong... Bấy giờ các từng trời và đất sẽ có tiếng vang rầm... mà qua đi, các thể chất bị sức nóng cực mạnh làm

tan chảy, và đất cùng mọi công trình trên nó đều sẽ bị đốt cháy cả.

Vì mọi vật đó phải tiêu tán, thì anh em đáng nên thánh và tin kính trong mọi sự ăn ở của mình là đường nào,

Trong khi chờ đợi trông mong cho ngày Đức Chúa Trời mau đến, là ngày các tảng trời sẽ bị đốt mà tiêu tán, các thể chất sẽ bị thiêu mà tan chảy đi!

Tuy nhiên, theo lời hứa của Chúa, chúng ta chờ đợi trời mới đất mới, là nơi sự công bình ăn ở.

Vậy nên, hỡi kẻ rất yêu dấu, vì thấy rằng chúng ta trông đợi những sự đó, thì phải làm hết sức mình, hầu cho anh em có thể không thấy...Chúa thấy anh em ở bình an, không dấu vิต, và chẳng chồ trách được.

Lại phải nhinn biết rằng sự nhin nhục lâu dài của Chúa cốt vì cứu chuộc anh em, cũng như anh rất yêu dấu của chúng ta...Phao-lô...đã đem sự khôn ngoan được ban cho mình mà viết thơ cho anh em vậy.

Ấy cũng là...điều người đã viết trong mọi bức thơ, nói về những sự đó,...ở trong có mấy điều khó hiểu, mà những kẻ đốt nát và tin không quyết xuyên tạc, đem giải sai ý nghĩa, cũng như—như họ giải sai về các phần Kinh Thánh khác, chuốc lấy sự hư mất riêng về mình.

Vậy nên, hỡi kẻ rất yêu dấu, vì anh em đã được biết trước, vậy hãy giữ cho cẩn thận, e anh em cũng bị sự mê hoặc...của những người ác ấy dẫn dụ, mất sự vững vàng...của mình chẳng.

Nhưng hãy tấn tới trong ân điển,...và trong sự thông biết Chúa và Cứu Chúa chúng ta là Đức Chúa Jêsus Christ. Nguyễn xin vinh hiển về nơi Ngài, từ rày đến đời đời. Amen.

⁴¹ Bây giờ trong—trong Khải huyền của Đấng Christ, trong chương 21, tôi đọc những Lời này.

Rồi tôi thấy trời mới và đất mới; vì trời thứ nhất và đất thứ nhất đã biến đi mất, và biển cũng không còn nữa.

Tôi là Giăng cũng thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trên trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn sẵn như một nàng dâu trang điểm chờ chồng mình.

Tôi nghe một tiếng lớn từ trời mà đến, nói rằng: Ngày, đèn tạm của Đức Chúa Trời ở giữa loài người! Ngài sẽ ở với họ, và họ sẽ làm dân Ngài; chính Đức Chúa Trời sẽ ở với họ, và làm Đức Chúa Trời của họ.

Và Chúa sẽ lau ráo hết nước mắt khỏi mắt họ, sẽ không có sự chết, cũng không có than khóc, kêu ca, hay là đau đớn nữa; vì những sự thứ nhất đã qua rồi.

Đáng ngợi trên ngôi phán rằng: Ngày, Ta làm mới lại hết thảy muôn vật!...Ngài lại phán cùng tôi: Hãy chép đi, vì những lời này đều trung tín và chân thật.

Ngài lại phán cùng tôi rằng: Xong rồi! Ta là An-pha và Ô-mê-ga, nghĩa là đầu tiên và cuối cùng. Và kẻ nào khát, Ta sẽ lấy nguồn nước sự sống mà ban cho nhưng không.

Kẻ nào thắng sẽ được mọi sự ấy làm cơ nghiệp, Ta sẽ làm Đức Chúa Trời người, và người sẽ làm con Ta.

Xin chúng ta hãy cầu nguyện lần nữa.

⁴² Chúa Jêsus ôi, với lời hứa tuyệt vời và lời nói uy nghi như Chính Chúa Jêsus và sứ đồ đã ban cho chúng con liên quan tới thời đại mà chúng con đang đến gần, xin ban cho chúng con, Ôi Chúa, về sự chỉ dẫn của Ngài, hầu cho chúng con có thể biết cách tiến tới điều đó trong đường lối đúng đắn. Bởi vì, nó đang đến, chúng con biết. Kinh Thánh phải được ứng nghiệm, và nó cũng sẽ là vậy. Và bây giờ, Chúa ôi, chúng con cầu xin sự thương xót của Ngài ban trên tất cả chúng con lần nữa, khi chúng con học Lời Ngài. Xin ở cùng chúng con và bày tỏ Nô cho chúng con, Chúa ôi, vì chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin mời ngồi.

⁴³ Böyle giờ, tôi tự hỏi có cách nào mà có lẽ, có thể họ tắt các bóng đèn từ thính phòng chính, và chuyển chúng sang tòa giảng ở đây, để nơi này ánh điện, có thể sẽ sáng hơn. Chúng ta gần như đã làm cháy một máy biến thế, tối hôm nọ. Và nếu người trông coi sẽ làm điều đó cho chúng ta, chúng ta rất cảm ơn việc tắt những bóng

đèn phía dưới, những bóng đèn ở thính phòng chính đi. Và rồi tôi nghĩ anh chị em sẽ có nhiều khả năng để thấy, để viết.

⁴⁴ Ngày giờ, trở lại chủ đề, thông báo điều đó, rằng chúng ta đang tiến đến chủ—chủ đề về: *Nhà Tương Lai Của Chàng Rể Trên Trời Và Nàng Dâu Dưới Đất*.

⁴⁵ Vậy thì như đã có... Tôi thật sự sẽ phải làm điều này. Trời thật quá nóng ở trên đây, đấy. Vâng, thưa anh chị em. Như chúng ta... Tôi biết vợ tôi không thích tôi làm điều đó; nhưng, mà, cởi áo khoác của tôi. Thật quá nóng ở trên đây. Đấy, anh chị em đã có không khí ở bên ngoài kia, và nó chỉ len vào đây một ít, đấy. Vậy thì, trong—trong tương lai, hay...

⁴⁶ Trước đây, đúng hơn là, chúng ta đã học *Bảy Ẩn, Bảy Hội Thánh*. Anh Vayle và những người khác đang làm việc về vấn đề này, một cách trung tín, để đưa vào hình thức quyển sách.

⁴⁷ Và thấy tất cả những điều mầu nhiệm này mà chúng ta đã thấy ứng nghiệm, thế thì tôi nghĩ, sau khi hiểu điều đó, trong thời đại mà chúng ta đang sống, và ở địa vị này; không ai muốn ngồi xuống và xem xét thật hợp lý những gì đã được nói về, và những gì được hứa xảy ra, và những gì đã xảy ra, nhưng điều có thể nói là những điều đó được ứng nghiệm. Hiểu không? Một cách chính xác những gì Chúa đã phán Ngài sẽ làm, Ngài đã thực hiện nó một cách chính xác đến từng chữ. Hiểu không?

⁴⁸ Ngày giờ, tôi nghĩ trong điều này, mà, không biết Chúa Jêsus có thể hiện ra giờ nào, tôi nghĩ điều đó sẽ tốt, thế thì, dường như đang làm vui lòng Đức Thánh Linh để chúng ta nói về điều này vậy; và có thể quay lại với nó, hai hoặc ba lần, bởi vì tôi sẽ không có thời gian thư thả để đưa tất cả điều này ra.

⁴⁹ Như chỗ anh em đụng vào một—một đề tài mà có thể là một chướng ngại nhỏ với ai đó, anh em không thể đưa nó ra mọi cách để làm cho rõ ràng, rồi quay lại để lấy đề tài kế tiếp.

⁵⁰ Và rồi sau đó, trong...nếu Chúa muốn, khi chúng ta bước vào ẩn thứ 12, hay không phải...Xin lỗi. Chương thứ 12 của Khải huyền, nằm giữa sự Tái lâm của Chúa và sự kết thúc của những tiếng Kèn, và vân vân. Chúng ta sẽ cố gắng mang nó ra lại, để tỏ cho thấy Sa-tan là ai, và nó đã làm gì, nó từ đâu đến, mục đích

của nó là gì, và cách mà vẻ đẹp tuyệt vời đã được ban cho nó đã gây cho nó sa ngã như thế nào. Sự lừa dối của nó đã làm cho nó sa ngã; cái đẹp.

⁵¹ Thế thì, làm sao mà không thể cho người nào mà muốn nhìn vào nó đúng đắn, “dòng giống” của con rắn đó. Tôi muốn thách thức với điều đó, với bất cứ ai, đấy, mà muốn nhìn vào nó, với—với chỉ bằng sự hiểu biết hoàn toàn bình thường. Một đứa trẻ có thể thấy điều đó. Hiểu không? Vậy thì, và chúng ta sẽ đến với điều đó sau.

⁵² Böyle giờ, chúng ta hiểu ở đây rằng hai phân đoạn Kinh Thánh này...Lý do tôi đọc Phi-e-ro Nhì chương 3, và so sánh nó với Khải huyền 21, cả hai đều nói về cùng chủ đề như nhau, nhưng Giăng không—không hề viết nó ra như Phi-e-ro. Hiểu không? Chúng ta hiểu rằng Nhà vĩ đại này của Nàng Dâu là ở đây trên trái đất.

⁵³ Và bây giờ nếu anh chị em đọc, giống như chương 21, chương 21 của Khải huyền, sứ đồ ở đây đã nói, hay vị tiên tri đã nói, rằng, “Tôi thấy Trời Mới và Đất Mới.” Nghe như sẽ có một sự hủy diệt.

⁵⁴ Böyle giờ, cách mà tôi luôn tìm thấy các Sứ điệp của mình là bằng lời cầu nguyện. Tôi sẽ ngồi trong sự cầu nguyện và điều gì đó bày tỏ cho tôi. Và tôi chờ nó một vài phút và xem có đúng không, rồi cảm thấy nó gần gũi hơn. Và rồi thỉnh thoảng tôi cứ chờ cho đến khi lộ ra được một khái tượng. Nhưng khi nó bắt đầu đến, và tôi thỏa mãn vì nó đến từ Chúa, rồi tôi đi đến với Thánh Kinh. Đây, Đó là, phải là sự xác nhận của mọi điều thuộc linh mà đã được thực hiện, bởi vì Kinh Thánh là sự bày tỏ hoàn toàn của Chúa Cứu Thế Jêsus; đấy, Nó là Thân Thể của Ngài.

⁵⁵ Còn bây giờ, trong điều đó, có lẽ tôi tìm thấy một chỗ trong Kinh Thánh mà không có vẻ như hoàn toàn đúng, và tôi phân vân. Tôi quay lại để cầu nguyện lần nữa. Nó lại xuất hiện. Rồi tôi—rồi tôi bắt đầu tra—tra xem Kinh Thánh của mình.

⁵⁶ Vậy thì, Kinh Thánh của chúng ta được viết bằng tiếng Anh, và các từ tiếng Anh thay đổi, mọi lúc. Chẳng hạn, như Thánh Giăng 14, nói, “Trong Nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở,” một chỗ ở trong một ngôi nhà. Ồ, thế thì, anh em, anh em làm gì với điều đó lúc ấy, đưa nó về với—với bản gốc và thấy James muốn nói gì,

hoặc quay về tiếng Hê-bo-rơ, hay là với tiếng Hy-lạp, từ bản dịch đầu tiên. Và trong đó nó nói là, “Trong Vương Quốc của Cha Ta có nhiều cung điện.” Ô, thế thì, anh em quay lại thời mà các dịch giả đã dịch cho King James, *vương quốc*, trong tiếng Anh, được gọi là, một “nhà,” và vua là cha của các thần dân của người. Đó là lý do họ dịch, “Trong Nhà của Cha Ta có nhiều chỗ ở.” Anh chị em hiểu không? Và thế thì anh chị em gấp những từ đó anh chị em phải tra tìm chúng.

⁵⁷ Thế thì, anh chị em thấy, từ sự soi dẫn đó...Bục giảng này sáng nay, tôi nói, Kinh Thánh, không một lần là gì cả ngoài sự thẳng thắn. Đó là cách *Dòng Giống Con Rắn* và tất cả những điều khác này đến. Hiểu không? Bằng...

⁵⁸ Và nó là, thật ra, nếu một người chỉ đọc và nói, “Trong Nhà của Cha Ta có nhiều chỗ ở,” nếu anh chị em không ngừng lại để học hỏi, cầu nguyện, anh chị em có thể nhầm lẫn hết thảy. Hiểu không? Nhưng cứ tiếp tục cầu nguyện. Chúa luôn làm cho nó đúng, nếu nó đến từ Chúa.

⁵⁹ Vậy thì, Giăng giảng giải sự thay đổi và sự đến...cách nó đến như thế nào...Đúng hơn, ông không giải thích điều đó, nhưng Phi-e-rơ thì có. Giăng chỉ nói, “Tôi thấy Trời Mới và Đất Mới; vì trời thứ nhất và đất thứ nhất đã biến đi mất. Biển cũng không còn nữa. Tôi là Giăng thấy Thành thánh từ trên Trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn sẵn như một Nàng Dâu trang sức cho Chồng Nàng.” Nhưng, chúng ta quay về Phi-e-rơ Nhì bây giờ để khám phá xem, Phi-e-rơ giải thích quá trình này sẽ xảy ra như thế nào. Bây giờ, nếu anh chị em nhìn vào những gì Giăng đã nói, thì nó nghe có vẻ như, “Vì trời thứ nhất và đất thứ nhất đã qua đi,” bị huỷ diệt. Đấy, thế thì, điều đó nghe rất lạ. Vậy đó là điều đã đập vào tôi, và tôi bắt đầu tìm từ, “qua đi.” Và, bây giờ, nhưng rõ ràng là cả hai người này, sứ đồ và tiên tri, đều đang nói về cùng một việc giống nhau.

⁶⁰ Và bây giờ, cũng trong Sách của Ê-sai, bây giờ, nếu anh chị em muốn ghi những lời Kinh Thánh này, trong Ê-sai 65:17. Ê-sai, nói về Thiên hi niên, một ngàn năm yên nghỉ đó cho—cho dân sự của Chúa. Ê-sai đã nói về nó, và người đã nói, “Ta...Có một... Tất cả những thứ hình thành trước kia đã tiêu mất đi,” và cách

mà họ sẽ xây những ngôi nhà, và cư ngụ ở đó như thế nào. Nếu chúng ta có thời gian...Có lẽ chúng ta thật mất thời gian và—và đọc điều này chỉ một phút,Ê-sai 65, và chúng ta hãy đọc chỉ một vài phút ở đây. Và nó đây này, đúng, dành cho chúng ta. Bây giờ, bắt đầu,Ê-sai 65:17.

Và, này, Ta sẽ dựng trời mới và đất mới:...

⁶¹ Vậy thì,Ê-sai, đấng tiên tri, là một trong những tiên tri đã viết một cách chính xác toàn bộ Kinh Thánh trong lời tiên tri của mình. Ông bắt đầu với sự sáng tạo; ở giữa Sách của ông, khoảng chương 40, đề cập đến Giáng Báp-tít, Tân Ước; và kết thúc ở đây, trong Sách của ông, trong Khải huyền, trong Thiên hiên. Có sáu mươi sáu sách trong Kinh Thánh, và có sáu mươi sáu chương trongÊ-sai. Ông đã viết một lời chú thích hoàn chỉnh.

⁶² Bây giờ, chúng ta tìm thấy, ở đây lúc bấy giờ ông đang có chương 65, thêm một chương nữa, và ông nói về Thiên hiên. Chú ý điều đó, tuyệt vời làm sao.

...Này, Ta sẽ dựng trời mới và...đất mới; việc trước sẽ chẳng nhớ nữa, hay chẳng còn nhắc đến trong tâm trí nữa. (Nó “không còn nữa.”)

Nhưng hãy—hãy mừng rỡ và vui vẻ... ngay cả trong sự ta đã dựng nên: vì, nầy, Ta dựng nên Giê-ru-sa-lem cho sự vui, và dân nó cho sự mừng rỡ.

Ta sẽ vui vì Giê-ru-sa-lem, Ta sẽ mừng vì dân Ta; tại đó sẽ chẳng còn nghe tiếng khóc lóc, vì...hay kêu la đau đớn nữa.

Tại đó sẽ không có...trẻ con chết non, và...cũng chẳng có ông già nào chẳng trọn đời mình; vì chết lúc một trăm tuổi còn là chết trẻ, và kẻ có tội lúc một trăm tuổi sẽ bị rửa sạch. Thế thì sẽ...

Và họ sẽ xây nhà và ở, trồng vườn nho và sẽ ăn trái.

Và họ chẳng xây nhà cho người khác ở; (đó là, nông trại của anh em, con anh em sẽ hưởng nó, hay một người nào đó trong những kẻ kế tự của anh em)...họ sẽ chẳng trồng vườn nho cho người khác ăn ở đó; (họ làm công việc trồng trọt của chính họ và còn lại ở đó; họ có Sự

sống Đời đời)...vì tuổi dân Ta sẽ như tuổi cây, và thuộc về Ta...những kẻ lựa chọn của Ta sẽ hăng hưởng các công việc tay mình làm.

Họ sẽ không nhận mình vô ích nữa, cũng không để con ra để gặp sự họa, vì họ là dòng dõi của kẻ được ban phước bởi CHÚA, các con cháu họ cùng với họ nữa.

⁶³ Böyle giờ để ý, đây là chỗ tôi sẽ nói đến, sau một lát.

Ta sẽ nhậm lời họ trước khi kêu cầu Ta; và trong khi họ còn nói, Ta sẽ nghe.

Và muông sói với chiên con sẽ ăn chung, sư tử ăn rơm như bò,...rắn ăn bụi đất. Và sẽ chẳng có ai làm tổn hại hay là hủy phá trong khắp núi thánh Ta, CHÚA đã phán vậy.

⁶⁴ Thật là lời hứa tuyệt vời, của các tiên tri và các bậc hiền nhân vĩ đại này, những giáo sư Kinh Thánh, quay lại thời đại xa xưa, mới biết được Ngày vinh hiển này đến!

⁶⁵ Bằng những phân đoạn này, người ta có thể nghĩ, hoặc đúng hơn là, được dẫn dắt, để tin rằng toàn bộ hành tinh, của trái đất này, sẽ bị hủy diệt, “Ta làm nên Trời Mới và Đất Mới,” đấy, rằng bầu trời sẽ biến mất và trái đất sẽ biến mất, bị hủy diệt hoàn toàn. Nhưng nghiên cứu kỹ, và bằng sự giúp đỡ của Chúa Thánh Linh, chúng ta có thể nhìn thấy Sự thật của điều này; và đó là điều chúng ta sắp bước vào.

⁶⁶ Chỉ là bầu khí quyển xung quanh nó, và tội lỗi mà ở trên trái đất, sẽ bị hủy diệt. Anh chị em hiểu không? Böyle giờ, chúng ta nhận biết rằng *bầu trời* có nghĩa là “*bầu khí quyển* phía trên.” Hiểu không?

⁶⁷ Nó làm gì? Thế thì nó, những cây gai, bệnh tật, sự chết, và chính trị, những người đàn ông, đàn bà tội lỗi, và những tà linh, sẽ bị chết đi hết và bị hủy diệt. Hiểu không? Nó phải được làm cách ấy, bởi vì chúng ta sẽ sống ngay tại đây. Chúng ta sẽ chứng minh điều đó bằng Kinh Thánh. Ngay tại đây là nơi chúng ta sống. Vậy chú ý, những cây gai, những mầm gây bệnh, mọi bệnh tật và các thứ, sẽ hoàn toàn bị đem đi. Tất cả cái này, sự tồn tại của nó mà hiện ở trong trái đất bây giờ, những hệ thống do con người làm ra, chính trị, tội lỗi, mọi thứ tà linh làm ô nhiễm thế

gian bây giờ, và tất cả các từng trời ở trên chúng ta ở đây, bị ô nhiễm với tà linh. Bây giờ chúng ta sẽ đi sâu hơn và xa hơn, trong điều này, đấy.

⁶⁸ Tất cả điều này tồn tại trên bầu trời, hoặc bầu khí quyển, và trái đất mà hiện có bây giờ. Trái đất này nắm giữ những điều đó, nhưng nó không được tạo ra vì mục đích đó. Tôi lỗi gây ra nó là như thế. Hiểu không? Nó được tạo ra bởi Đức Chúa Trời, Đấng Sáng Tạo. Nhưng tất cả...

⁶⁹ Và tất cả thuộc về thân thể của chúng ta, mà chúng ta đang sống bên trong bây giờ, đã được đặt trên trái đất khi Chúa tạo ra nó, bởi vì anh chị em ở bên ngoài sự hỗn loạn của trái đất. Nó đã được nắm bên ngoài tất cả ở ngoài đây. Khi Chính Đức Chúa Trời tạo ra nó, anh chị em đã nằm trong ý tưởng của Ngài. Và ở trong Ngài, Đấng Đời Đời Vĩ Đại, đã là ý tưởng, mà là thuộc tính của Ngài.

⁷⁰ Và vậy thì tội lỗi đã làm cho tất cả điều này xảy ra. Và Đức Chúa Trời, qua thời đại này, đang tập họp chi thể Ngài lại.

⁷¹ Sa-tan vẫn ở đây. Đó là lý do tất cả những điều này xảy ra. Nó vẫn còn ở đây, và tất cả những quyền lực xấu xa của nó vẫn còn ở đây. Hãy chú ý, đó là lý do tại sao trái đất ngày nay quá ô uế. Đó là lý do những người xấu xa và những điều lố lăng tiếp diễn; sự đổ máu, chiến tranh, chính trị, tội lỗi, tà dâm, tất cả mọi sự dơ bẩn vẫn đang xảy ra, là bởi vì rằng Sa-tan là kẻ cai trị trái đất và bầu khí quyển này.

Anh chị em nói, “Bầu khí...?” Vâng, thưa quý vị!

⁷² Cả trời và trái đất hiện giờ bị ô nhiễm bởi các quỷ mà có thể nguyễn rủa chúng ta trước Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus ở Nơi Đó để cầu thay cho chúng ta. Hiểu không? Trong khi những kẻ cáo buộc đang liên tục chỉ tay, “họ đã làm *điều này*, họ đã làm *điều này*, họ đã làm *điều này*,” nhưng Huyết vẫn còn bao phủ. Ngài đến để cứu chuộc những kẻ được Chọn mà Ngài đã biết trước. Đó là lý do nó quá ô uế ngày nay.

⁷³ Ở đây, sứ đồ, trong Phi-e-rô Nhì ở đây, chương 2, và câu thứ 5 và thứ...và câu thứ 5 và câu thứ 6. Vâng, tôi có ở đây. Ông đã đề

cập đến ba giai đoạn của trái đất. Hãy xem, ông—ông hiểu được ba giai đoạn của nó. Chú ý cách mà ông đưa chúng ra.

⁷⁴ “Thế gian xưa ra từ nước,” bây giờ, đó là thế gian trước thời đại hồng thủy.

⁷⁵ Hiện giờ, thế gian đó là, thế giới hiện nay chúng ta đang sống lúc này, nó được gọi là “thế gian.”

⁷⁶ “Thế gian xưa ra từ nước,” Sáng thế ký 1:1. Bây giờ và “thế gian” mà có hiện tại bây giờ. Và rồi, lần nữa, nó lại liên quan đến một cái khác, “thế gian mà sắp đến,” Thế gian Mới. Ba thế gian; ba giai đoạn của thế gian.

⁷⁷ Và chú ý cách mà Đức Chúa Trời làm rõ ràng cho chúng ta kế hoạch cứu chuộc của Ngài như thế nào.Ồ, linh hồn tôi hoàn toàn run sợ khi tôi thấy điều này, cách Ngài làm rõ ràng cho chúng ta ở đây bây giờ kế hoạch cứu chuộc của Ngài. Bây giờ hãy so sánh những gì chúng ta nhìn thấy bằng mắt thường của chúng ta. Những gì Chúa đã làm để cứu chuộc thế gian của Ngài, Ngài đã thực hiện kế hoạch tương tự để cứu chuộc dân sự Ngài, vì Đức Chúa Trời không thay đổi của chúng ta không thay đổi bất cứ điều gì trong những kế hoạch của Ngài hay bất cứ điều gì. Một điều thật vinh hiển!

⁷⁸ Cách mà Chúa dẫn dắt chúng ta đến với chính Ngài, tới một đền tạm ở trong chúng ta, bằng ba giai đoạn ân điển; hoàn toàn giống như Ngài đã dẫn dắt thế gian trong ba giai đoạn, để đến qua thế gian. Như Chúa sẽ đến với thế gian sau khi nó đã đi qua ba giai đoạn khác nhau của sự thanh tẩy, điều đó chính xác cách Ngài đến với chúng ta thông qua ba giai đoạn ân điển. Tôi đã dạy điều đó lúc ban đầu; tôi không hề thay đổi, kể từ đó. Nó là Lời của Đức Chúa Trời.

⁷⁹ Anh chị em phải giữ những số ba của mình với nhau, những số bảy, những số mười hai của mình. Các con số của Kinh Thánh phải được sắp xếp hoàn hảo nếu không anh chị em sẽ có được bức tranh của mình lộn xộn hết. Nếu anh chị em không thể hiểu được nó, hãy cứ cầu nguyện. Anh chị em theo dõi, nó sẽ chấm dứt ngay lập tức, một cách chính xác. Đức Chúa Trời được hoàn hảo trong những số ba. Hiểu không?

⁸⁰ Để ý, “thế gian xưa,” trước thời kỳ hồng thủy; “thế gian” đó là thế gian hiện tại bây giờ; và Thế gian hầu đến.

⁸¹ Bây giờ, giai đoạn đầu tiên mà Ngài mang chúng ta đến...Đấy, kế hoạch cứu chuộc của Ngài hoàn toàn không hề thay đổi bởi mọi điều. Ngài đã dùng cùng một phương pháp. Ngài không bao giờ thay đổi. Ngài đã phán, trong Ma-la-chi 3, “Ta là Đức Chúa Trời, và Ta không thay đổi.” Đường lối Ngài thực hiện nó, vì thế, nếu Ngài đã cứu người đâu tiên Ngài từng cứu, bởi sự đổ Huyết của Đấng vô tội, thì Ngài sẽ phải cứu người tiếp theo; và mọi người Ngài cứu sẽ phải được cứu theo cách tương tự.

⁸² Nếu Ngài đã chữa lành một người vào bất cứ thời điểm nào trong suốt hành trình cuộc sống; hãy để như vậy trong thời đại của Chúa Jêsus, các sứ đồ, các tiên tri, bất cứ khi nào nó đã xảy ra; khi gặp các điều kiện tương tự, Ngài phải lại thực hiện nó. Đúng vậy. Ngài không thay đổi. Con người thay đổi, thời gian thay đổi, thời đại thay đổi, hệ thống tôn giáo thay đổi, nhưng Chúa vẫn y nguyên. Ngài hoàn hảo. Thật là một hy vọng nên ban cho những người đau!

⁸³ Nếu Ngài đã từng chữa lành cho một người, thì Ngài phải làm lần nữa khi gặp hoàn cảnh tương tự. Ngài đã từng, cứu một người, Ngài phải làm điều đó trên cùng bối cảnh mà Ngài đã làm lần đầu tiên. Nếu Ngài đã từng làm một người đầy dẫy Đức Thánh Linh, thì Ngài phải làm điều đó trên cùng nền tảng tương tự mà Ngài đã làm lần đầu. Nếu Ngài đã từng đưa một con người lên khỏi nấm mồ, thì Ngài phải thực hiện điều đó lần thứ hai, và mọi lần khác dựa, trên nguyên tắc tương tự.

⁸⁴ Ngài không thay đổi. Ô, thật hy vọng ban cho tôi! Nó là cái gì nhỉ? Không phải trong lý thuyết nào đó do con người tạo ra, điều gì đó mà các nhóm người đó đã đến với nhau; nhưng là Lời không thể thay đổi được của Ngài.

Anh chị em nói, “Nó có phải là Lẽ thật không?”

⁸⁵ Ngài phán, “Hãy để cho mọi lời của con người là lời nói dối, còn Lời của Ta là thật.” “Vì trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không bao giờ qua đi.” “Cả Kinh Thánh đều được ban cho bằng

sự soi dẫn, do đó nó tốt và có ích cho sự dạy dỗ.” Và nêu nhớ, rằng, “Cả Kinh Thánh sẽ được ứng nghiệm,” từng chút của nó.

⁸⁶ Hãy chú ý cách mà Đức Chúa Trời làm cho nó rõ ràng với chúng ta. Và nếu đó không phải là một—một sự khẳng định lớn, một điều tốt...một ơn phước yêu thương, vĩ đại từ Đức Chúa Trời! Khi tôi nhìn thấy điều này, và thấy điều đó từ khi còn là một chàng trai, lần đầu tiên Đức Chúa Trời giải quyết với tôi, thì tôi vẫn luôn dạy ba thời kỳ ân điển ấy. Hãy chú ý xem nó có đúng không lúc này.

⁸⁷ Nay giờ, bước đầu tiên là “sự ăn năn với Đức Chúa Trời.” Và rồi theo sau đó, là phép báp-têm bằng nước, “phép báp-têm bằng nước,” “Hãy hối cải, và chịu phép báp-têm nhưn Danh Chúa Jésus Christ.” Đấy, phép báp-têm bằng nước theo sau, chỉ cho thấy rằng sự ăn năn là chân thật. Hay là, để “xoá bỏ” tội lỗi quá khứ của chúng ta, điều đó chẳng có liên hệ gì với tội lỗi tương lai. Nó chỉ xoá bỏ. “Hãy hối cải, và chịu phép báp-têm nhưn Danh Đức Chúa Jésus Christ.” Để làm gì? “Sự tha tội.” Cất đi tội lỗi quá khứ chẳng liên quan gì với tương lai. Thật sự, tội lỗi của anh chị em, những gì anh chị em đã làm, hoàn toàn đã được chặt đứt.

⁸⁸ Anh chị em không thể hối cải cho việc mà A-đam đã làm. Anh chị em không bao giờ được làm điều đó; A-đam đã làm. Anh chị em chỉ nhận được sự tha thứ cho điều anh chị em đã làm. Bản chất cũ vẫn còn đó.

⁸⁹ Cho phép tôi lấy cái bảng này một phút thôi. [Anh Branham vẽ minh họa trên bảng đen—Bt.] Nay giờ, đây là tấm lòng con người. Nay giờ, tôi không... Tôi còn lâu mới là một hoa sĩ. Đây là tấm lòng con người; và đây là tấm lòng con người. Vậy thì, lòng người này ở trên đây có một con rắn ở bên trong, đó là tội lỗi, ở đây người có sự sống của người. Lòng người này ở trên đây có một chim bồ câu trong nó, mà là Đức Thánh Linh bên trong, ở đây người có Sự Sống. Thế đấy, người này ở đây, có lòng dạ hiểm độc, căm thù, ghen tị; đó là điều gây ra nó, là người này ở đây. Ô, còn người này ở trên đây có tình yêu thương, và sự vui mừng, nhin nhục; và Đó là những gì làm ra nó, ở dưới đây.

⁹⁰ Nay giờ, khi anh chị em được yêu cầu, hoặc anh chị em được tha thứ tội lỗi của mình, anh chị em chỉ được làm điều này, vứt

bỏ điều đó đi. Nhưng cái buộc anh chị em phải làm nó thì vẫn còn đó. Đó là gốc rễ cũ của tội ác; nó vẫn còn ở đó. Để ý, thế thì anh chị em ăn năn và chịu phép báp-têm nhơn Danh Đức Chúa Jēsus Christ, để Ngài tha thứ cho tội lỗi mình. Chú ý.

⁹¹ Rồi, việc thứ hai, đến sự nên thánh, điều đã đặt sẵn trong tâm trí của chúng ta để dành cho sự thánh khiết, để suy nghĩ đúng. Lấy đi...sự nên thánh là một từ ghép tiếng Hy-lạp, mà có nghĩa là “được tẩy sạch, và biệt riêng ra để hâu việt.”

⁹² Rồi, tiếp theo, đến phép báp-têm bằng Lửa và Thánh Linh, để Đức Chúa Trời có thể ngự ở trong chúng ta. Và Lửa của Đức Chúa Trời làm sạch lòng chúng ta khỏi tội lỗi, và đặt Thánh Linh vào bên trong. Rồi chúng ta sinh ra Sự sống giống như điều *Này* đã làm, bởi vì điều Đó ở trong chúng ta.

⁹³ Để ý, trong sự sinh đẻ tự nhiên, khi một phụ nữ sinh ra một đứa trẻ. Đời sống tự nhiên phân loại với đời sống thiêng liêng. Khi một phụ nữ sinh ra một đứa trẻ, theo tự nhiên, điều đầu tiên xảy ra là vỡ nước ối, rồi chảy máu, và rồi thần linh (sự sống). Tóm lấy đứa bé và phát vào mông nó một cái [Anh Branham vỗ tay với nhau một cái—Bt.], và nó hoạt động, thét lên. Nước, máu, thần linh.

⁹⁴ Và bây giờ khi một đứa trẻ được sinh ra trong Nước Đức Chúa Trời, nó cũng theo cách tương tự: nước, Huyết, Thánh Linh.

⁹⁵ Hãy chú ý, sự nên thánh, giai đoạn thứ ba...giai đoạn thứ hai của nó, làm sạch tâm trí; sắp đặt tâm lòng, tâm trí của lòng, để cho sự thánh khiết.

⁹⁶ Một người có thể ăn năn tội mà người ấy vẫn suy nghĩ về... Ô, có thể anh ta là một—một người vô đạo đức, anh ta thấy mọi người nử trông vô đạo đức, luôn luôn vẫn là thế. Có thể anh ta là người say rượu; lúc nào anh ta cũng ngủi thấy rượu, luôn luôn vẫn là thế. Hiểu không?

⁹⁷ Nhưng rồi khi người ấy được thánh hóa, điều đó gột rửa sự ham muốn ra khỏi anh ta. Hiểu không? Nó lấy sự ham muốn về điều đó đi. Anh ta vẫn có thể bị cám dỗ, nhưng Ngài lấy sự ham muốn đó đi. Tuy nhiên, người đó vẫn còn chưa đúng.

⁹⁸ Rồi, anh ta được phép báp-têm bằng Thánh Linh và Lửa. Được thanh tẩy, thiêu đi, làm cho sạch; và rồi đưa vào cho sự hầu việc Đức Chúa Trời.

Sự nén thánh chỉ đặt chúng qua một bên để *dành cho* sự hầu việc.

⁹⁹ Và chú ý thật chính cách điều đó đến thế nào, những sứ điệp đến. Martin Luther, sự xưng công bình; John Wesley, sự nén thánh; ngũ tuần, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Các sứ điệp ấy, đó là chỗ không thể có thời đại nào nữa, đấy. Chúng ta ở thời cuối cùng. Ba giai đoạn. Phép báp-têm thanh tẩy tấm lòng bằng Đức Thánh Linh.

¹⁰⁰ Đáng chú ý lúc này chừng nào, Ngài chiếm chỗ cư ngụ trong chúng ta, qua quá trình giống như vậy.

¹⁰¹ Vậy thì, Ngài đã gọi Hội thánh qua sự xưng công bình, kêu gọi Nó qua sự nén thánh, rồi đổ đầy Nó bằng Đức Thánh Linh và Lửa. Và Ngài đã mang Nó qua một quá trình, mà Chính Ngài, Chính Đức Thánh Linh, Con Đức Chúa Trời, có thể ngự trong lòng người. Bây giờ, Nó phải đi qua điều đó trước khi Ngài có thể đến bên trong Nó.

¹⁰² Lưu ý, Ngài đã làm một thế gian, nơi mà Nàng Dâu đó đang sống trong, theo cách tương tự, giống như kế hoạch về—về sự cứu rỗi của Ngài vậy.

¹⁰³ Để ý thế gian trước thời đại hồng thủy. Ngài, sau khi nó ăn năn, bằng cách qua Nàng Dâu của thời đại đó, là Nô-ê, Ngài đã ban cho nó phép báp-têm bằng nước, bao phủ nó bằng nước. Rồi, sự xưng công bình, tỏ ra rằng Ngài đang ở trên con đường của Ngài kêu gọi thế gian sa ngã này, từ È-đen, trở lại với sự phục hồi của nó.

¹⁰⁴ Rồi Đấng Christ đến và tuôn đổ Huyết Ngài lên nó, rửa sạch và đồi lại nó. [Anh Branham gõ lên buc giảng nhiều lần—Bt.] Đấy, đó là thế gian mà chúng ta đang sống bây giờ.

¹⁰⁵ Hãy xem cách mà Sa-tan, ở đây trong lời Kinh Thánh, đã cố làm cho Ngài phá hỏng kế hoạch cứu rỗi của Đức Chúa Trời để tiếp nhận nó, đưa nó cho Ngài khi nó đem Ngài lên trên núi, và

cố gắng trao thế gian cho Ngài mà không có sự mua chuộc bằng Huyết không?

¹⁰⁶ Anh chị em có để ý cách mà Áp-ra-ham, khi họ cố gắng cho ông miếng đất, ông đã mua nó bằng rất nhiều đồng bạc siếc-lo, trước dân sự, như là một dấu hiệu, một bằng chứng không? “Hãy để cho mọi người ngày nay biết rằng ta đã mua nơi chôn cất này.” Đấy, mua nó! Và Sa-tan đã cố gắng để—để cho Ngài vương quốc thuộc về nó lúc này. Nó đã cố gắng cho Ngài thế gian như một món quà, nhưng Ngài không nhận nó. Vì ấy là, đấy, rồi Sa-tan vẫn có thể yêu sách về điều đó. Nhưng, nó phải được mua. Amen. Cho nên Ngài là Lời trong sự trọn vẹn. Chúng không thể lừa gạt Ngài về điều đó.

Rồi, bây giờ chính là lúc để nhận được phép báp-têm bằng Lửa.

¹⁰⁷ Hãy xem, nó có bây giờ...Điều gì đã xảy ra? Đấng Christ đã đến và kêu gọi Hội thánh ăn năn, làm báp-têm trong Danh Chúa Jēsus Christ, để được tha tội; thánh hóa Hội thánh; và bằng Lửa của Chúa đã giáng xuống thiêu đốt mọi sự ô uế, rồi đến và ngự vào trong lòng con người.

¹⁰⁸ Bây giờ, thế gian, được cứu chuộc vì con người được cứu chuộc này, Ngài đã dùng phương pháp tương tự của Ngài. Ngài đã làm báp-têm bằng nước cho nó, sau sự hủy diệt trước thời đại hồng thủy. Đỗ Huyết Ngài lên trên nó, để thánh hóa nó và đòi lại nó. Nó là của Ngài.

Sa-tan đã cố gắng nói, “Ta sẽ giao nó cho Người.”

¹⁰⁹ Ngài phán, “Không, ông à, Ta sẽ mua nó.” Hãy để điều đó như là một bằng chứng. Ngài đã dựng cờ lên, làm dấu hiệu, rằng Ngài đã mua nó. Ngài đã mua chuộc nó.

¹¹⁰ Nhưng bây giờ nó phải đi qua một phép báp-têm bằng Lửa, Lửa thánh từ Đức Chúa Trời, mà rửa sạch trái đất và bầu trời chung quanh nó. Rồi, nó được mua chuộc để người được chuộc có thể sống trên nó, sống trên nó trong hòa bình. Chú ý, báp-têm bằng Lửa là để thanh tẩy nó khỏi tội lỗi, khỏi ốm đau, khỏi bệnh tật truyền nhiễm, khỏi những kẻ tội lỗi, khỏi ma quỷ và đồng bọn của nó. Nó bị đuổi ra, ném vào Hồ Lửa. Lửa thánh từ Đức Chúa

Trời, giáng xuống từ Đức Chúa Trời, ra từ Trời, và đốt nó cháy lên, để ý, làm cho nó sẵn sàng cho Chúa ngự vào. Vì, Đức Chúa Trời, sẽ đến trong Thế gian Mới, mà ngự trên đất. Bởi vì, anh em nói, “Đức Chúa Trời, Ngài ngự trong lòng chúng ta mà.” Nhưng, Ngài và Nàng Dâu trở nên Một, và cả hai đi về Nhà mình trong Thế gian Mới. Và kế hoạch cứu chuộc giống như vậy được dùng để mua chuộc, cả hai, thế gian và con người sống trong đó.

¹¹¹ **Đấy,** tấm lòng phải được tẩy sạch như thế. Trước khi Đức Chúa Trời có thể xuống trong thân vị của Chúa Thánh Linh, mà Đấng Christ giáng xuống và ngự trong lòng người, trước tiên nó phải ăn năn. Nó phải chịu phép báp-têm bằng nước, nhơn Danh Ngài, để cho thấy nó thuộc về ai.

Rồi nó phải được thanh tẩy bằng Huyết của Chúa Jêsus.

¹¹² Và rồi Lửa thánh và Thánh Linh, từ Đức Chúa Trời, giáng xuống và thiêu đốt mọi ham muốn của tội lỗi, mọi bản chất của thế gian. “Và, do đó, người nào cố ý phạm tội sau khi tiếp nhận sự hiểu biết về Lê thật...” Rồi, Kinh Thánh lại nói, “không thể được...” “Vì, một—một người được sanh từ Đức Chúa Trời không thể phạm tội; người đó không phạm tội.” Không có cách nào cho người ấy phạm tội được. Làm sao người ấy có thể là tội nhân, vừa là người được cứu chuộc, cùng một lúc? Làm sao tôi có thể vừa ở trong tiệm cầm đồ, vừa ở ngoài tiệm cầm đồ, cùng một lúc? Hiểu không? Ô, Ngài chuộc tội cho chúng ta bằng Huyết Ngài; bằng Thánh Linh của Ngài mà Ngài đã tẩy sạch chúng ta; và rồi đến ngự ở trong chúng ta, trong Hội thánh. Chứ không phải giáo phái, bây giờ; Hội thánh!

¹¹³ Chú ý kỹ bây giờ khi chúng ta nhận lấy điều này, những nơi chúng ta cư—cư ngụ ở trong. Bây giờ, bây giờ, sự—sự ăn năn trước thời đại hồng thủy, sau đó, dẫn đến phép báp-têm bằng nước. Rồi Đấng Christ đến và đổ Huyết Ngài lên nó, để rửa sạch và đòi lại nó. Và rồi đến, điều kế tiếp, sự hủy diệt của thế gian giống như nó hiện có bây giờ.

¹¹⁴ Tất cả tội lỗi mà ở trên các tảng trời, “nó là vua cầm quyền chốn không trung,” nó tránh xa (né tránh) những phước lành từ Đức Chúa Trời. Trong nơi đó những tiếng sấm sét đến và đánh vào trái đất, và mọi thứ, từ trên trời, những tảng băng mưa, và

siêu bão, bão-...bão tố và mọi thứ, “đến từ trên,” mà là Sa-tan, “vua cầm quyền chốn không trung.”

¹¹⁵ Để ý, thấy cách mà Sa-tan cố gắng chiếm điều đó như thế nào, như tôi đã nói cách đây vài phút, bằng cách nó cho Chúa Jêsus mà không có sự mua nó. Thế thì, Sa-tan vẫn có yêu sách, bởi vì nó đã được đánh dấu, đấy. Nhưng Chúa Jêsus mua nó bằng Huyết tuôn đổ của Ngài và mang nó trở về với người chủ đích thực. Hiểu không? Đó là cách Ngài đã mua chúng ta, bằng Huyết Ngài, Ngài đã mua Hội thánh.

¹¹⁶ Và bây giờ phép baptêm bằng Lửa của nó tẩy sạch mọi thứ vi trùng gây bệnh, mọi bệnh truyền nhiễm, mọi sự ốm đau, thậm chí hết thảy những điều thuộc linh; mà cũng là, bởi chúng ta, nó thực hiện cùng một đường lối ấy; để sẵn sàng cho Đức Chúa Trời ngự vào, trong thời vĩ đại này sắp đến, Đất Mới. Đây, Ngài mua chuộc thế gian trong cách giống như Ngài đã làm với dân sự Ngài. Ngài làm hết thảy điều đó thật sự giống nhau, kế hoạch mua chuộc của Ngài. Vì, Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi, luôn luôn như vậy trong kế hoạch của Ngài.

¹¹⁷ Tôi đã nói với anh chị em, trước đây như thế nào, và bày tỏ nó với anh chị em, và bằng mọi thời đại, rằng Đức Chúa Trời không thể thay đổi; tỏ cho nó được biết đến, bằng mọi cách, cũng giống như vậy.

¹¹⁸ Ngài bày tỏ nó, sứ điệp đầu tiên của Ngài, trong thời đại trước cơn hồng thủy, bởi tiên tri Nô-ê.

¹¹⁹ Tôi đã nói chuyện với một anh em yêu quý người đang ngồi hiện diện với tôi lúc này. Ngày hôm qua, anh ấy nói, “Anh đã nói một điều, Anh Branham, điều đó luôn khiến tôi bị sốc.”

Tôi đã nói, “Điều gì vậy, thưa anh?”

¹²⁰ Và anh ấy nói, “Đây là những gì anh đã nói,” và nó đúng, “Thiếu số, một nhóm thật ít người sẽ được cứu trong ngày Chúa đến.’ Và chúng ta đã nói về cách mà Chúa Jêsus đã nói, ‘Cửa thì hẹp và đường thì chật, kẻ kiểm được thì ít.’ Vậy thì để ý, Kinh Thánh đã nói, ‘Như đã xảy ra trong thời của Nô-ê chỉ có tám linh hồn được cứu bởi nước, ngày Chúa đến cũng sẽ như vậy.’”

Tôi nói, “Thưa anh, anh chỉ hiểu...”

Anh ấy nói, “Hãy nhớ, chỉ có tám linh hồn ở đó.”

Tôi nói, “Anh chỉ hiểu được nửa bức tranh thôi.”

¹²¹ Tuy nhiên, Nô-ê là một hình bóng về dân sót được mang qua, chứ không phải đám người đã được cất lên. Hê-nóc, một người, đã đi vào sự Cất lên trước khi trận lụt đến, cho thấy rằng Hội thánh không đi vào thời đại nạn hay bất cứ thứ gì theo hướng đó. Hê-nóc đã được cất lên, một người. Ô, giáo hội có thể là một con số; nhưng Nàng Dâu sẽ là một nhóm rất nhỏ mà sẽ hình thành nên Nàng Dâu. Nay giờ, giáo hội có thể là một số lớn; nhưng, Nàng Dâu, anh em biết, so sánh tám với một. Nàng Dâu, sẽ ít hơn tám lần, so với giáo hội.

¹²² “Lại nếu người công bình còn khó được rõi, thì những kẻ nghịch đạo và có tội sẽ xuất hiện ở đâu,” những người mà biết tốt hơn, để làm điều đó, và cứ tiếp tục và thực hiện điều đó bằng bất cứ cách nào? Những người được gọi là Cơ-đốc nhân, nhơn Danh Đáng Christ, tuy nhiên lại đi theo luật lệ của giáo phái thay vì Lời, họ sẽ xuất hiện ở đâu?

¹²³ Nay giờ, một cách hoàn hảo, Nô-ê là hình bóng về những người được mang qua. Hãy nhớ, khi Nô-ê ra khỏi, Cham ở cùng ông. Tội lỗi vẫn còn ở đó. Tội lỗi đi ngay qua, qua con tàu. Những kẻ không tin, nghi ngờ, đã đi qua tàu, được mang qua sự phán xét. Nhưng Hê-nóc đi lên cao hơn chiếc tàu, ông đi thẳng vào sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Nhưng Nô-ê đi qua và đi ra, và vẫn còn tội lỗi ở đó; hình bóng về thời đại Ngàn năm bình an, về tình trạng của thế gian.

¹²⁴ Thiên hi niên không phải là sự kết thúc của nó. Sẽ vẫn còn thời gian sau Thiên hi niên. Thiên hi niên là một khoảng trống của thời gian; nhưng, không phải Đất Mới. Không, thật vậy. Chủ ý, vào điều đó, chúng ta sẽ hiểu được điều đó sau một lúc nữa.

¹²⁵ Đây, trái đất, đã được mua chuộc, quay về lại với Người Chủ nguyên thủy của nó. Nó đã...Ngài đã lấy nó khỏi Sa-tan. Ngài đã kéo, lấy trái đất khỏi Sa-tan, giống như Ngài đã mang anh chị em ra khỏi Sa-tan vậy, giống như Ngài đã lấy người phụ nữ nhỏ bé ở bên cái giếng thoát khỏi Sa-tan vậy. Thầy tế lễ đứng ở đó,

nghĩ ông ấy đã ở với Đức Chúa Trời, và ông ấy chẳng có gì cả. Hiểu không?

¹²⁶ Tôi muốn vẽ ra điều đó cho anh chị em xem chỉ một lát thôi. Bây giờ, chúng ta muốn hiểu được điều này thật rõ ràng, vậy bây giờ anh chị em hãy nhìn kỹ vào sự giảng dạy này. [Anh Branham vẽ ra những minh họa trên bảng đen, cho những đoạn tiếp theo—Bt.]

¹²⁷ Bây giờ, *đây* này, đây là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời, là Đấng Vĩnh Hằng, không có...Không có ai cả ngoài Ngài. Nhưng, trong Đức Chúa Trời, Ngài có những thuộc tính. Vậy thì, chỗ này *ở đây* tượng trưng cho Lời, Lời của Đức Chúa Trời, mà đã trở nên xác thịt và *ở giữa* chúng ta trong thân vị của Chúa Jêsus.

¹²⁸ Bây giờ *đây* này, người chỗ này, chúng ta sẽ làm cho người ấy như thế *này*. Bây giờ, *đây* được gọi là người đàn bà bên giếng. *Đây* là thầy tế lễ, người Pha-ri-si. Và nơi mà anh chị em thấy cái *này*, mở ra bảng đen, có nghĩa là ân điển và sự cứu rỗi.

¹²⁹ Vậy, “Ban đầu có Lời. Và Lời đã trở nên xác thịt *ở giữa* chúng ta.” Có ba giai đoạn. Trước tiên là một thuộc tính, đã có *ở trong* Đức Chúa Trời, mà Ngài đã nghĩ về chính Ngài như là con người; và điều đó đã chuyển Ngài xuống là Chúa Jêsus; và bây giờ, nếu như anh chị em *sẽ* ở Đó, thì anh chị em đã *ở cùng* Ngài rồi. Vì, chỉ có duy nhất một hình thức của Sự sống Đời đời, đó là Đức Chúa Trời; và anh chị em phải là một phần của Đức Chúa Trời từ ban đầu, không phải là điều anh chị em vừa lựa chọn dưới đây. Ngài đã chọn anh chị em. “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.”

¹³⁰ Hãy nhìn vào thầy tế lễ này *ở đây*. Chúng ta thấy phần dưới của ông, *ở đây*, cuộc sống phía sau của ông, đằng sau ông, sự định trước phía sau của ông *ở đây*, là tội lỗi.

Đây là địa ngục, dưới *đây*.

¹³¹ Bây giờ, phần nhỏ này *trong đây*, mà trông giống như cái bảng đen, tượng trưng cho sự trong sạch của ông. Ông là thầy tế lễ. Ông là một người đáng tôn trọng. Điều đó tượng trưng cái *này*. Ông ấy cũng là, phải là một người tốt, nếu không thì ông

Ấy không thể là thầy tế lễ. Nhưng anh chị em thử xem ông ta có được điều đó bằng cách nào, bằng học vấn tri thức.

¹³² Böyle giờ, người phụ nữ nhỏ bé này, cuộc sống đầu tiên của bà, ở trên đây, bà là một gái điếm, bà đã bị hư hỏng tất cả. Nhưng con đường dưới đây trong bà, ở đây, chỉ là một chút ít của sự hiểu biết. “Tôi biết khi Đấng Mê-si đến...” Hiểu không? Đây, chính chỗ đó.

¹³³ Để ý, khi Chúa Jêsus đến và làm sáng tỏ Lời, bởi vì Lời đã phân biệt những ý tưởng mà đã có ở trong lòng; như Hê-bo-ro 4 nói Nó sẽ, 4:12, rằng Ngài sẽ. “Lời là người phân biệt các ý tưởng trong lòng,” và Ngài đã đến như là Con người, Đấng Tiên tri. Điều gì đã xảy ra? Thầy tế lễ này, chỉ với học thức của mình, đã nói, “Đó là ma quỷ,” bởi vì đó là điều mà giáo phái của ông đã gọi. Nó đã làm gì? Ông không có sự tượng trưng, vì vậy ông bị bôi đen để xóa đi.

¹³⁴ Nhưng người đàn bà tầm thường này chẳng có gì để trình ra; bà ô uế và nhơ nhớp hết sức. Nhưng, hãy chú ý, phía dưới ở trong bà, có sự tượng trưng, đấy. Và, rồi, bà đang trông chờ điều này được trở nên xác thịt.

Và khi Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng ngươi đến đây.”

Bà thưa, “Thưa Ngài, tôi không có chồng.”

¹³⁵ Ngài phán, “Ngươi đã nói thật vậy, vì ngươi đã có năm đời chồng, và người mà ngươi hiện có chẳng phải là chồng ngươi. Người đã có năm đời chồng. Người mà ngươi hiện có là sáu.”

¹³⁶ Bà nói, “Thưa Ngài!” (Không phải, “Ngài là,” không phải, “Bê-ê-xê-bun.”) “Tôi nhận biết Ngài là một Đấng Tiên tri. Böyle giờ, chúng tôi biết Đấng Mê-si, được gọi là Đấng Christ, sẽ đến. Và khi Ngài đến, Ngài sẽ làm điều này.”

Ngài phán, “Ta chính là Đấng ấy.”

¹³⁷ Không còn nghi ngờ gì nữa. Ngài không phải giải thích điều đó. Bà đã nhìn thấy nó. Bà đã tin nó. Và bà chạy đi! Tại sao? Nó đã làm gì với bà? Nó đã cứu chuộc bà.

¹³⁸ Böyle giờ theo dõi, Ngài đã đến như một Đấng Cứu Chuộc. Điều đó đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.” —Bt.] Cứu chuộc có nghĩa là gì? “Mang trở lại.” Tại sao Ngài không nhận thầy tế lễ?

Ông ta chưa bao giờ ở trên đó. Hiểu không? Đấy, ông ta không có sự tượng trưng.

¹³⁹ Ngài đến để mua chuộc những người đã sa ngã. Trong sự sa ngã, *điều này* đã làm ô uế, với cô gái đó; nhưng Đức Chúa Trời đã có nàng trong ý nghĩ của Ngài trước khi tạo dựng thế gian, và Ngài đến để tẩy sạch nàng. Hiểu không? Rồi Ngài...Nàng đã có Sự sống Đời đời. Hiểu không?

¹⁴⁰ Ở đâu, thầy tế lễ ở đâu, nó đã làm gì với ông ấy? Nó đưa ông trở về nơi định đến của ông. Ông chẳng có gì, để bắt đầu, chỉ có học thức thôi.

¹⁴¹ Böyle giờ hãy lắng nghe, thưa anh chị em, nếu điều duy nhất anh chị em có chỉ là học thức, thì anh chị em có được điều gì đó từ học thức ấy. Và anh chị em sẽ không bao giờ có thể nhận được. Nó trừ khi anh chị em có sự đại diện. Đó là lý do mà tôi tin anh chị em đến từ đông tây, nam bắc; Lời, hằng sống, đã được biểu lộ.

¹⁴² Để ý bây giờ cách mà Ngài đã làm cho các tiên tri Ngài biết được đường lối Ngài, ban đầu thế nào. Ngài không hề thay đổi nó.

¹⁴³ [Băng trống—Bt.]...sự cứu rỗi. Ngài đã xưng công bình một người; thánh hóa người đó; ban Thánh Linh và Lửa đến, thiêu đốt tội lỗi ra khỏi người, và ngự trong người đó, chính Ngài.

¹⁴⁴ Ngài làm thế gian, mà Ngài sẽ sử dụng trong kế hoạch cứu chuộc, cùng một cách đó. Nó đã ăn năn và chịu báp-têm băng nước, trong...bởi Nô-ê. Chúa Jêsus đến và thánh hóa nó, bằng cách nhỏ Máu Ngài trên nó, và đòi nó lại. Và trong Đất Mới sắp đến, nó phải có phép báp-têm băng Lửa thánh, để tẩy sạch nó mọi tội lỗi, mọi mầm mống gây bệnh, mọi thứ bệnh tật, mọi thứ mà ở đó, và tạo nó thành cái mới. “Tôi thấy Trời Mới và Đất Mới.”

¹⁴⁵ Anh chị em trở thành một người mới. A-men! Chứ không phải con người cũ được vá víu, bởi việc gia nhập giáo hội hoặc đang cố gắng lật sang trang mới, mà anh chị em là một đơn vị mới toanh hoàn toàn. Đức Chúa Trời lấy đi con người cũ và thiêu hủy nó hoàn toàn, băng Đức Thánh Linh và Lửa, và chính Chúa đến, ban xuống sự đại diện của anh chị em. “Vì băng Cha không kéo đến, thì chẳng ai được đến cùng Ta. Và hết thảy những kẻ

Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.” Anh chị em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Cùng một kế hoạch; cùng một đường lối.

¹⁴⁶ Sa-tan đã...sẽ bị đem đi khỏi trái đất, hoàn toàn chính xác như Sa-tan được lấy ra khỏi anh chị em. Sa-tan không thể quấy nhiễu; hay là, nó có thể cám dỗ, nhưng không thể đoạt được một Cơ đốc nhân được tái sanh. Vì, Đức Chúa Trời, từ khi sáng thế, đã thấy trước người đó, và đã ban Chúa Jêsus xuống để cứu chuộc người ấy, và Huyết nói cho người đó. Làm sao người ấy có thể phạm tội khi nó không thể được thấy, ngay cả, bởi Đức Chúa Trời? Ngài thậm chí không...Ngài nghe thấy điều duy nhất là tiếng nói của anh chị em. Ngài nhìn thấy sự đại diện của anh chị em. A-men! Điều đó đúng. Hiểu không?

¹⁴⁷ Bằng cách tương tự, vì thế gian là một trong những thuộc tính của Ngài thật giống như anh chị em là một trong những thuộc tính của Ngài. Thế gian trở thành một thuộc tính của Ngài, vì nó là ý tưởng của Đức Chúa Trời, ban đầu. Để có một thế gian, để ở trên một Ngài, để là Vua, là Đấng Chuộc Tội, là Đấng Chữa Lành, đó là các thuộc tính của Ngài.

¹⁴⁸ Giống như một thuộc tính của anh chị em. Tôi không thể nói một—một “cột trụ” trừ khi tôi nghĩ về cột trụ. Tôi không thể nói “con người” để khỏi phải nghĩ về con người. Và khi tôi nghĩ về con người, thì nói “con người,” sự suy nghĩ là thuộc tính của tôi và sự diễn đạt là lời nói. Hiểu không?

¹⁴⁹ Như Ê-sai, làm sao ông có thể nói, rằng, “Một trinh nữ sẽ thọ thai”? Một ý tưởng là gì?

¹⁵⁰ Vậy thì, nhiều người trong anh chị em tự hỏi bằng cách nào, sự phân biệt đó, đến. Tôi sẽ nói cho anh chị em. Đấy, nó là một lời mà tôi nói. Và nó không phải là suy nghĩ của tôi, vì tôi không biết. Tôi không biết về sự suy nghĩ của nó. Làm sao tôi có thể nói với anh chị em rằng anh chị em là ai và từ đâu đến, khi mà tôi không biết anh chị em? Làm sao tôi có thể nói với anh chị em rằng anh chị em đã làm gì trong mười năm qua, khi mà tôi chưa nhìn thấy anh chị em trong đời? Làm sao tôi có thể nói cho anh chị em biết anh chị em sẽ làm ở đâu và anh chị em sẽ làm gì

trong mười năm tới? Làm sao tôi biết tương lai? Nhưng nó là ý tưởng của Người nào khác.

¹⁵¹ “Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có. Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có.” Đấy, thế thì không phải là suy nghĩ của anh chị em. Chính là suy nghĩ của Ngài, qua anh chị em. Và anh chị em không phải đang diễn đạt những lời của riêng của mình; anh chị em đang diễn đạt những Lời của Ngài.

¹⁵² Đó là cách nhiều lần anh em gặp lúng túng, trong việc thông giải tiếng, và các sự việc. Đấy, họ nói những điều mà không đúng, họ không nhận ra rằng đó là Sa-tan. Anh em nói, “Trong vườn của Đức Chúa Trời ư?” Cứ chờ đến khi chúng ta đi thông suốt, thấy nó có phải, hay không. Cỏ dại và lúa mì mọc trên cùng một cánh đồng. Cả hai chúng cùng sống chung bởi cùng một mặt trời và cùng cơn mưa. Hiểu không?

¹⁵³ “Nhưng nếu trong các ngươi có người nào là tiên tri, Ta là Chúa sẽ nói với ngươi. Và nếu những điều người nói xảy ra, thì ấy là Ta, đấy, vì người không diễn đạt bằng lời của riêng người. Người đang diễn đạt những ý tưởng của Ta, những thuộc tính của Ta là những điều mà phải đến, và Ta sẽ dùng miệng người để diễn đạt chúng. Và sau khi người đã nói ra, chúng phải ứng nghiệm. Trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không bao giờ qua đi.”

¹⁵⁴ È-sai đã nói, “Một nữ đồng trinh sẽ chịu thai.” Điều đó không có gì để bàn cãi. Nàng sắp mang thai. Điều gì Chúa đã nói, thì Ngài làm.

¹⁵⁵ Ô, tôi cho biết, bởi tiên tri của Ngài, tất cả những sự bày tỏ của Ngài, bởi vì đó là những thuộc tính của Ngài về các ý tưởng Ngài được biểu lộ.

¹⁵⁶ Nay giờ, ở đây này, trong người đàn bà nhỏ bé này. Bà là một trong những thuộc tính của Ngài. Hiểu không?

¹⁵⁷ Và đó là thầy tế lễ, tượng trưng cho Sự sáng. Ông đã học điều đó từ Kinh Thánh. Ông đã học biết rằng Chúa là Đức Chúa Trời. Ông đã học biết rằng sự nên thánh là đúng. Ông được học rằng đã có luật pháp của Đức Chúa Trời. Ông học biết nó bởi vì quan niệm

trí thức. Và ông được sinh ra thuộc dòng dõi tốt; ông là người Lê-vi. Nhưng ông chỉ biết được nó bởi quan niệm tri thức. Và khi Ánh Sáng của thời đại...Hãy xem, ông học biết nó bởi những gì đã xảy ra, chứ không phải đang xảy ra; mà những gì đã xảy ra! Và khi ông thấy được cái đang xảy ra, giáo phái của ông đã không nói gì về Nó cả, do đó ông không có sự đại diện của Nó.

¹⁵⁸ Nhưng ở đây là Đấng Cứu Chuộc trên trái đất vào lúc đó, để mua chuộc những người có thuộc tính ấy của Đức Chúa Trời, và bà đã tiếp nhận nó. Bà không hề thắc mắc điều đó. Bà nói, “Khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ làm điều này,” và điều đó đã giải quyết. Và bà đã nhìn thấy nó được thực hiện, vì vậy...Ngài phán, “Ta là Đấng Mê-si,” vậy điều đó đã giải quyết. Chẳng có thắc mắc nào nữa. Bà chỉ đi, kể cho mọi người khác, “Hãy đến, xem Đấng tôi đã tìm thấy.”

¹⁵⁹ Những tiến trình này làm chúng ta tinh sạch, một đền thờ để làm chỗ ngự của Ngài: sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh với Lửa. Điều đó làm sự thanh tẩy đền thờ này (của chúng ta).

¹⁶⁰ Vì vậy, khi cơ cấu thế gian cũ đã không bị tiêu diệt, bởi nước khi nó bị rửa sạch đi; cơ cấu của hành tinh, cơ cấu cũ, sự...mọi sự dơ bẩn, mọi thứ mà Đức Chúa Trời đặt trên trái đất, đã không bị hủy diệt khi thế gian đầu tiên bị hủy diệt. Và Kinh Thánh nói nó đã “bị hủy diệt,” nhưng nó chưa bao giờ hủy diệt cơ cấu. Nó chỉ hủy diệt tội lỗi và những kẻ tội lỗi sống ở trên mà thôi. Cơ cấu tổ chức vẫn còn nguyên.

¹⁶¹ Nhưng, anh chị em biết đấy, như sự xưng công bình, như anh chị em Báp-tít và Giám Lý cần nghĩ về điều đó, chỉ sự xưng công bình, tin và chịu phép báp-têm, điều đó chưa đủ. Anh chị em sẽ nghĩ lan man ngay trở lại những việc của thế gian, và cắt tóc ngắn và mặc quần đùi, và mọi thứ khác. Đấy, tuy nhiên không có cái gì xảy ra. Anh chị em chỉ nhìn lui và thấy mình đã làm sai.

¹⁶² Sự xưng công bình đã làm gì với thế gian? Chưa hề làm điều gì với nó cả; lại bắt đầu ra khỏi ngay, thật như tội lỗi nó đã từng có. Đó là cách con người làm, và đó cũng là tất cả sự đi xa hơn của con người.

¹⁶³ Đó là cách mà nhà truyền giáo vĩ đại, Billy Graham, nêu thấy. Ông đã nói, “Tôi giảng và có ba mươi ngàn người trở lại đạo, một năm sau trở lại và không có được ba mươi người.” Họ chỉ đi xa hơn thế thôi. Hiểu không? Và, chắc chắn, họ ăn năn. Tôi tin họ ăn năn; hầu hết họ, hay ít nhất, thì cũng một số. Nhưng đó không phải những gì nó nhận lấy. Nó chứng minh điều đó ở đây.

¹⁶⁴ Nay giờ, vậy hệ thống thế gian cũ đã không bị phá hủy bởi nước. Thế gian chỉ được rửa sạch. Nó đã chịu phép báp-têm. Nó được rửa tội.

¹⁶⁵ Cơ cấu thế gian cũ cũng sẽ được giữ nguyên, mặc dù nó bị Lửa thiêu cháy. Lửa không hủy diệt trái đất, đây, nó chỉ hủy diệt tội lỗi ở trên đó.

¹⁶⁶ Để ý ở đây, một số anh em sinh viên Kinh Thánh, và đặc biệt là Tiến sĩ Vayle đang nhìn tôi. Để ý trong Phi-e-ro, trong chương 2 của Phi-e-ro ở đây, đúng hơn là, chương 3, ông dùng từ “thế gian,” như một từ tiếng Hy-lạp *kosmos*, mà có nghĩa là, “trật tự thế giới.” “Trái đất sẽ qua đi, các thể chất sẽ bị tan chảy trong lửa hừng.” Hiểu không? Không có nghĩa rằng trái đất, hành tinh, sẽ bị biến mất. Nhưng thế gian, *kosmos*, chính trị, tội phạm, hệ thống, tội lỗi, dịch bệnh, vi trùng, mọi thứ mà sai trật, sẽ bị biến mất. Mọi thứ mà từng...

¹⁶⁷ Đức Chúa Trời đã một lần lay động các từng trời, nhưng lần này Ngài phán Ngài sẽ làm rúng động trái đất, bầu trời và trái đất... “Ngài đã làm rung chuyển trái đất,” đúng hơn, “và rồi lần này Ngài sẽ làm rung chuyển bầu trời.” Hiểu không? Vì chúng ta tin nhận một Nước Trời không thể bị dời chuyển.” Đó là Nước Trời Đời đời. Hãy xem người đề cập tới điều đó thế nào.

¹⁶⁸ Chú ý ở đây, Phi-e-ro nói, “Và sẽ tan chảy bằng lửa hực, và các công trình trên nó sẽ bị đốt cháy cả,” chứ không phải hành tinh. “Công trình tại đó,” những công việc của con người, tất cả nhà chính trị của họ và những kế hoạch của họ, và tất cả những giáo phái của họ và những kế hoạch do con người làm ra, tất cả sẽ tiêu tan với nó khi nó cháy.

¹⁶⁹ “Và—và các từng trời sẽ có tiếng vang rầm mà qua đi.” Anh chỉ em có chú ý ở đây không? “Các từng trời sẽ có tiếng vang rầm

mà qua đi.” Hãy nghe! Toàn bộ trái đất sẽ ở trong lửa, và sẽ đánh lửa những bình ga có ở trên trái đất và làm nó phát nổ. Điều đó chính xác. Nói...Kinh Thánh nói ở đây, Phi-e-ro nói, “Và các tảng trời sẽ qua đi, với tiếng vang rầm.” Một vụ nổ lớn như vậy sẽ làm nó rung chuyển mạnh, ồ, chao ôi, vì nó phải giết chết mọi bệnh dịch, mọi cây tật lê, tảng bụi gai. Mọi thứ được làm ở đó, Lửa sẽ đốt sạch nó. Và, hãy nhớ, nó không chỉ là một ngọn lửa tầm thường, nó cũng là Lửa thánh khiết, đấy, mà sẽ đem đi Sa-tan và tất cả của nó, tất cả quỉ. “Cả trời và đất,” a-men, “sẽ qua đi,” giết chết mọi vi trùng, mọi côn trùng, mọi sự sống thiên nhiên trên nó và xung quanh nó, thậm chí cả H₂O (nước) sẽ nổ tung. Hãy nghĩ về điều đó. Nói về tiếng ồn!

¹⁷⁰ Anh chị em nghĩ tiếng động nhỏ đó ngoài đây ở Tucson là điều gì đó, khi Ngài đã mở sáu Ẩn, điều đó đã làm rung động vùng xung quanh, và gây ra cuộc nói chuyện. Hãy chờ cho đèn khi trái đất này nhận phép báp-têm của nó!

¹⁷¹ Anh chị em biết đấy, khi một người chịu phép báp-têm bằng Lửa, có rất nhiều tiếng động xung quanh ở đó. Họ nghĩ thật xấu hổ, để nghe thấy con người la và hét như thế. Cứ chờ cho đến khi trái đất này nhận phép báp-têm của nó!

¹⁷² Vâng, nó sẽ giải thích...làm nổ nó, H₂O, nước, vì Kinh Thánh đã nói ở đây trong Khải huyền 21, “và không còn biển nữa,” làm nó nổ tung. Điều này sẽ làm thay đổi toàn bộ bề mặt của trái đất. Nó sẽ vỡ tung và tan thành từng mảnh. Tất cả bên ngoài, vỏ trái đất, và sâu hơn hàng trăm mét bên dưới nó, sẽ thật đơn giản là bị hủy diệt hoàn toàn. Khí quyển, khí ga có ở trên trái đất bây giờ, nơi mà họ đang tìm những tên lửa này mà không thể xuyên qua nó, một khối hình cầu vĩ đại ở trên đó, một loại khí cầu nào đó mà có tất cả các loại khí ga, họ nói vậy; và tất cả sẽ bùng cháy. Cơn thạnh nộ thánh khiết của Đức Chúa Trời sẽ đến trên nó, đấy, và sẽ rửa sạch nó, sẽ thay đổi toàn bộ bề mặt.

¹⁷³ Bây giờ, nhiều người trong số anh chị em những người muốn ghi xuống từ này, từ tiếng Hy-lạp, “qua đi.” Nó bắt nguồn từ chữ... Tôi phải tìm nó. Tôi nghĩ, “Làm thế nào thế gian này sẽ qua đi, và tuy nhiên chúng ta sẽ sống trên nó?” Nhưng nếu anh chị em chú ý, một số anh chị em những người mà muốn ghi từ này, tôi

sẽ đánh vần nó cho anh chị em. Tôi không thể phát âm nó, p-a-r-e-r-e-c-h-o-m-i-a. Tôi không biết cách phát âm nó.

¹⁷⁴ Bây giờ, cách đó, như tôi nói, khi tôi nhận được...Sự hờ hững định vào tôi vì điều gì đó, thì tôi quay lại để tìm ra từ ấy. Bây giờ, ở đây, tôi không thể đánh vần được từ này, hay là tôi không—tôi không biết phát âm nó. Nhưng, trong điều đó, Chúa vẫn cho tôi một cách. Tôi đi tìm xem từ đó có nghĩa là gì, rồi tôi đã hiểu nó. Hiểu không? Rồi tôi đã hiểu nó, lần nữa. Hiểu không?

¹⁷⁵ Trời đất sẽ *qua đi*, vậy thì, từ này có nghĩa là, “biến mất từ một dạng này sang dạng khác.” Nó không có nghĩa là “hủy diệt,” như từ tiếng Anh có nghĩa, *qua đi*, nó bị hủy diệt. Nhưng từ Hê-bo-rơ, hay từ Hy-lạp ở đây, không có nghĩa *qua đi*; nó có nghĩa là, “từ một cái này đi qua một cái khác.” Hãy nhìn, nhưng, “đi qua từ một trạng thái này,” nó nói, “sang một trạng thái khác.”

¹⁷⁶ Bây giờ chú ý, Phao-lô đã dùng nó, nếu anh chị em muốn đọc nó lúc này. Hãy ghi xuống, anh chị em có thể đọc nó sau. Trong Tít 3:5, Phao-lô đang dùng cùng một từ này, có nghĩa là tái tạo lại con người, con người đó đã đi qua từ một kẻ tội phạm trở thành một thánh đồ, không phải là hoàn toàn bị hủy diệt. Khi một con người được thay đổi, người đó không bị hủy diệt, nhưng là một con người đã được thay đổi. Người ấy được thay đổi từ con người trước kia thành con người bây giờ, không phải bị hủy diệt.

¹⁷⁷ Chúa Jésus đã dùng từ tương tự trong Ma-thi-ơ 19:28; này, không phải 28:19. Bây giờ, chương 19:28, Ngài đã phán với họ, “Các ngươi sẽ ngồi với Ta trong Nước của Cha Ta, được tái tạo lại,” anh em thấy, “được thay đổi,” khi đó anh chị em được thay đổi. Ngài đã dùng cùng từ ngữ đó.

¹⁷⁸ Ngài đã dùng từ ngữ tương tự khi Ngài phán, với người trẻ tuổi, phán, “Hãy mở con lừa con ra và để nó đi.”

¹⁷⁹ Ngài đã nói tương tự ở sự sống lại của La-xa-rơ, “Hãy mở người ra! Hãy thay đổi người! Người đã bị trói buộc; hãy để cho người đi!”

¹⁸⁰ Điều đó có nghĩa là gì? Trái đất sẽ được buông tha khỏi sự kìm kẹp của Sa-tan. Nó sẽ được thả ra. Nó sẽ được thả khỏi chính trị, nó sẽ được thả ra khỏi các hệ thống tôn giáo giáo phái; được

dùng cho Nước Đức Chúa Trời, để thành lập nó ở đây trên trái đất này. Nhưng chừng nào nó còn ở trong tay của Sa-tan, chính trị...thì Sa-tan vẫn là người thống trị của trái đất, nó làm chủ thế gian; thế gian đã thuộc về nó, nhưng bây giờ Đấng Christ đã mua chuộc thế gian.

¹⁸¹ Một thời, tôi đã là vật sở hữu của nó, nhưng bây giờ thì không. Có lần, người phụ nữ nhỏ bé kia đã từng là vật sở hữu của nó, nhưng bây giờ thì không. Đấy, Ngài đến tháo bỏ sự kìm kẹp của nó. Ngài đã cởi bỏ sự kìm kẹp tội lỗi, của Sa-tan, áp đặt lên đời sống tôi, lên đời sống anh chị em, và giờ đây chúng ta không thuộc về nó nữa.

¹⁸² Anh chị em đã thường nghe tôi nói, trong lời cầu nguyện, “hãy lấy bàn tay của ngươi khỏi vật sở hữu của Chúa” không? Hiểu không? A-men! Hãy có đức tin để tự khẳng định chính mình. Đó là quyền của anh chị em. “Hãy lấy bàn tay ngươi khỏi bà ấy! Hãy lấy tay của ngươi ra khỏi ông ấy!” Đấy, đức tin sẽ làm điều đó. Ô, chao ôi! Không hủy diệt nó, nhưng, chỉ, “Lấy bàn tay của ngươi ra khỏi nó,” thả nó ra, để cho nó đi, bỏ qua nó. Nó thay đổi.

¹⁸³ Trái đất sẽ thay đổi. Chính trị sẽ thay đổi. Tôn giáo sẽ thay đổi. Các giáo phái sẽ qua đi. Chính trị sẽ qua đi. Nước Đức Chúa Trời sẽ được thiết lập.

¹⁸⁴ Chúng ta đọc trong Giăng, đọc Giăng trong Khải huyền 6:14, đấy, “nó bị dời đi như một cuốn sách tròn.” Kinh Thánh nói... rắng nó...Giăng nói, “Tôi thấy trời đất bị dời đi như quyển sách tròn.” Giăng, Khải huyền 6:14.

¹⁸⁵ Chúa Jêsus phán, “Trời đất sẽ qua đi,” hoặc, nói cách khác, “trời và đất sẽ được thay đổi.” Đấy, lại dùng cùng một từ ấy ở ngay chỗ đó.

¹⁸⁶ Không, không phải bị hủy diệt. Vì, sau đó, trong Khải huyền 21:2 đến 24, người đã nhìn thấy Giê-ru-sa-lem Mới từ Đức Chúa Trời trên Trời xuống, và ngự ở trên trái đất này. Điều đó không có nghĩa là nó sẽ bị hủy diệt. Các hệ thống sẽ được thay đổi.

¹⁸⁷ Da-ni-ên đã nhìn thấy điều tương tự. Một Hòn Đá đã va vào thế gian, bị đẻo ra mà không do bàn tay nào cả; và toàn bộ hình

ảnh của hệ thống này bị vỡ tan thành một đống như đống vỏ trấu trên sân đập lúa hè, và gió đã thổi nó đi. Và Hòn Đá, tự Nó, mọc lên thành một Núi vĩ đại bao phủ trái đất. Bây giờ hãy quan sát xem Núi ấy, trong chốc lát. Núi đó đã bao phủ trái đất.

¹⁸⁸ Chúng ta, cũng tìm thấy ở đây, ở trên, cũng trong Khải huyền ở đó, nói rằng, “Các vua của Đất Mới sẽ mang sự giàu có và vinh hiển của họ vào trong đó.” Trong trái đất, đang ngự...Giê-ru-salem Mới đang ngự trên trái đất này. Đấy, nó hoàn toàn thay đổi.

¹⁸⁹ Anh em là con người giống như vậy, trong hình tượng, mà anh em đã có khi Chúa gọi anh chị em, đàn bà cũng giống vậy. Nhưng, anh chị em thấy, điều nó đã làm, đó là sự tái tạo. Cuộc sống cũ đã qua đi. Sự ham muốn cũ đã qua đi. Khi, anh em trước đây đã thường thích uống rượu, chửi thề, và làm ầm ĩ, rồi say mèm, và chạy loanh quanh, và phóng túng, điều đó hoàn toàn chết đi. Hiểu không? Nhưng bây giờ anh em được dùng...Lúc đó anh em là công cụ của Sa-tan; bây giờ anh em được cứu chuộc.

¹⁹⁰ Và đó những gì thế gian sẽ là, cách tương tự, được cứu chuộc, Trời Mới và Đất Mới.

¹⁹¹ Giống như anh em, “Anh em là một tạo vật mới.” Và từ tiếng Hy-lạp, ai cũng biết, nói, “Anh em là tạo vật mới.” A-men! Một tạo vật mới trong cùng một đền thờ cũ. Ha-lê-lu-gia. Hãy xem điều gì xảy ra ở đây lúc này. Đầy vinh quang! Đúng thế.

¹⁹² Bây giờ chúng ta thấy rằng trái đất này sẽ giữ các vua của thế gian.

¹⁹³ Và, lần nữa, trong Ma-thi-ơ 5:5, Chúa Jêsus phán, “Kẻ nhu mì sẽ hưởng được đất.” Nó sẽ không, thật sự sẽ có trái đất khác. Nó sẽ cũng chỉ là trái đất này. Tôi đang cố gắng đem kể—kế hoạch cứu chuộc đến với anh chị em, trước khi, nếu tôi không có được điều gì khác, đấy. Phép báp-têm bằng Lửa, trên nó, chỉ là để tẩy sạch và làm cho nó là nơi thích hợp cho người nhu mì của Ngài sống. Hiểu không? Ô!

¹⁹⁴ Giống như Ngài đã làm với chúng ta, sự sáng tạo mới của Ngài, để sống trong. Trước khi Ngài có thể đến ở trong nó, Ngài phải ban cho chúng ta phép báp-têm bằng Lửa; rồi Thánh Linh vào trong và sống, phép báp-têm bằng Lửa. Thế thì, khi anh chị

em nhận phép báp-têm bằng Lửa đó, thì Đức Thánh Linh có thể bước vào. Điều gì? Khi Nó xảy ra, Nó sẽ đốt cháy mọi thứ đi ngược lại với Lời, khỏi anh chị em. Hiểu không? Sẽ không tin vào bất cứ cái gì khác ngoài Lời, bởi vì Nó chính là Lời. Hiểu không? Hiểu không? Hiểu không?

¹⁹⁵ Vậy thì, đó là những gì chúng ta đã nói hôm trước, chứng cớ của Đức Thánh Linh. Hiểu không? Bằng chứng của Đức Thánh Linh là khi anh chị em có thể tin nhận Lời; chứ không phải hệ thống nào cả, nhưng có một sự hiểu biết rõ ràng. Bằng cách nào anh chị em biết Lời rõ ràng, hiểu Nó? Hãy quan sát Nó tự minh chứng Nó.

¹⁹⁶ “Ồ,” anh chị em nói, “Tôi biết người này làm điều đó, và người kia.” Ồ, vâng, cỏ dại sống cùng một cách giống như vậy. Hiểu không?

¹⁹⁷ Nhưng nó phải là Lời hoàn toàn. Để là Nàng Dâu, anh chị em phải là một phần của Ngài. Ngài là Lời. Hiểu không? Và nó là phần nào của Ngài? Lời được hứa cho thời đại này khi Ngài gọi Nàng Dâu của Ngài. Anh chị em là một phần Đó. Anh chị em hiểu điều đó không? Vậy thì, đừng—đừng có đánh mất điều đó bây giờ. Để ý.

Và Ngài đã biến nó thành một nơi thích hợp để sống suốt cõi Đời đời.

¹⁹⁸ Để ý, điều này vẫn chưa đề cập tới...Sự tể trị Thiên hiên này, một ngàn năm, chứ không phải Đất Mới. Đấy, triều đại Thiên hiên là một triều đại khác. Đó là những gì chúng ta đi vào, Thiên hiên, nhưng đó không phải là Đất Mới, Trời Mới. Không, không. Đó chỉ là một nơi yên nghỉ, đấy, một giai đoạn nghỉ ngơi, chứ không phải là Trời Mới và Đất Mới; vì, anh em thấy, trong Thiên hiên này chúng ta có những thứ sẽ không đi vào trong Đó. Nó là một hình bóng về ngày thứ bảy cũ xưa, ngoài Ê-đen; ngày thứ bảy sau khi Ngài tạo ra thế gian. Ngày thứ bảy, Ngài nghỉ ngơi trong Ê-đen, và Thiên hiên.

¹⁹⁹ Xem đấy, thế gian bây giờ hầu như có sáu ngàn năm, tuổi. Thấy không? Cứ hai ngàn năm thì lại có một—một sự hủy diệt. Hiểu không?

²⁰⁰ Hai ngàn năm đầu tiên, lũ lụt đến, và Ngài đã phép báp-têm cho nó bằng (gì?) nước.

²⁰¹ Hai ngàn năm kế tiếp, Chúa Jêsus đến để thánh hóa trái đất và tha tội, đã đổ Huyết Ngài lên nó, gọi nó là của Ngài. Được rồi.

²⁰² “Ta sẽ đến lần nữa,” ờ hớ, bấy giờ như Vua với Hoàng hậu của Ngài, và hai ngàn năm thứ hai (Ngài làm gì?) Ngài đến và ban cho thời kỳ yên nghỉ của Ngài.

²⁰³ Và rồi thiêu đốt nó, và tuyên bố nó của Chính Ngài; đặt quyền sở hữu của Chính Ngài trở lại trên nó.

²⁰⁴ Và để ý, không phải là thế gian hoàn hảo, Thiên hi niên này, là một hình bóng của ngày thứ bảy. Rồi đến sự Phán xét Ngai Trắng. Đấy, chúng ta vẫn còn có sự phán xét. Chúng ta vẫn còn ở trong thời gian, trong Thiên hi niên. Nó là một ngày, một ngàn năm. Nó là một yếu tố thời gian. Không, đừng để điều đó lẩn lộn với Đất Mới, nào, bởi vì không phải.

²⁰⁵ Anh chị em có thể nói điều này với tôi. Bây giờ tôi thực sự cảm thấy người nào đó có thể nói điều này với tôi, rằng, “Này, Anh Branham, anh định làm gì bây giờ? Anh vừa kết thúc những con số bảy hoàn hảo của anh. Anh định làm gì bây giờ? Ngày, anh là người phân chia các thời đại.” Mà, đúng vậy. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời cũng thế. Ghi chú, để ý. “Anh vừa kết thúc các hình bóng các thời đại. Vì, nếu anh định đặt một cái gì đó xa hơn ngày thứ bảy, anh sẽ có nó bằng cách nào? Anh đang đi đâu bây giờ?”

²⁰⁶ Được rồi. Tôi muốn anh em tập trung chú ý vào điều gì đó, đấy. Ủ-m. Hiểu không? Vì vậy, tôi chưa ra—ra khỏi sự phân chia các thời đại, cho đến lúc này. Tôi có một câu Kinh Thánh khác ở đây. Và, hãy nhớ, tất cả về điều Đó phải được ứng nghiệm, từng phần nhỏ của Nó. Hiểu không?

²⁰⁷ Vậy thì anh chị em nói, “Anh Branham, anh đang cố gắng đặt đường lối gì đó ở ngoài giới hạn ngày thứ bảy đó, ngày thứ bảy yên nghỉ đó.”

²⁰⁸ Như Đức Chúa Trời đã tạo dựng trái đất và làm việc trong sáu ngày, và nghỉ ngơi ngày thứ bảy, chỉ là một hình bóng của thời gian, thời gian. Nhưng tôi vừa mới nói ở đây, chúng ta trở nên Vĩnh cửu.

²⁰⁹ “Vậy hình bóng của anh ở đâu bây giờ? Anh đã nói anh là người nghiên cứu hình bóng. Vậy, anh, anh đã nói hết về các hình bóng lúc này.” Không, tôi chưa nói hết. Chúng ta hãy cứ tìm ra nếu chúng ta có.

²¹⁰ Chúng ta hãy đến Lê-vi ký, trở lại chương 23 của Lê-vi ký. Bây giờ tôi muốn anh chị em chú ý ở trong Lê-vi, nơi mà chúng ta đã nói ở Chúa nhật vừa rồi, hay là...Đây là điều mà đã cho tôi ý tưởng, ngay tại đây. Chương 23 Lê-vi ký, và câu 26.

²¹¹ Hãy nhớ lúc này, có bảy ngày lễ. Lễ thổi kèn, lễ—lễ lều tạm, lễ dâng bó lúa đưa qua đưa lại, lễ...Tất cả điều này, có bảy ngày lễ lớn, mà chỉ là một hình bóng về Bảy Thời đại Hội thánh. Và anh chị em nhớ có bao nhiêu ngày sa-bát giữa lễ này và lễ kia không? Đấy, bảy ngày sa-bát giữa lễ ngũ tuần và lễ thổi kèn, mà đó là Bảy Thời đại Hội thánh. Và có bảy ngày lễ, mà tượng trưng cho Bảy Thời đại Hội thánh. Cứ tiếp tục theo dõi các con số của anh chị em.

²¹² Nói, “Ồ, này, Anh Branham, anh vừa làm cuộc trốn chạy. Anh đã có bảy ngày của anh.”

²¹³ Được rồi, chúng ta hãy đến lễ cuối cùng, mà là lễ lều tạm. Bây giờ chú ý ở đây câu 36.

Trong bảy ngày phải dâng các của lễ dùng lửa dâng cho CHÚA; Qua ngày thứ tám—qua ngày thứ tám các ngươi có một sự nhóm hiệp thánh nữa (có một thời gian thánh khiết khác sắp đến)...sự nhóm hiệp thánh cho các ngươi; và các ngươi dâng của lễ dùng lửa dâng cho CHÚA. Và ấy sẽ là một hội trọng thể; và các ngươi chớ nên làm một công việc xác thịt nào hết.

²¹⁴ Bây giờ chúng ta đã có “ngày thứ tám.” Vậy thì, chỉ có bảy ngày, nhưng ở đây chúng ta nói về “ngày thứ tám,” một sự nhóm hiệp thánh, sự nhóm hiệp. Để ý, “Đừng làm việc trong ngày đó.” Ngày thứ tám, là (gì?) quay trở về ngày đầu tiên. Tại sao, nó nói về cõi Đời đời, khi trái đất cuốn tròn lại không có một chỗ dừng. A-men. Anh chị em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²¹⁵ Để ý, nó cũng dựa trên ngày thứ tám này. Ngày cuối cùng, lễ lều tạm, chú ý sau đó, sau ngày lễ cuối cùng, sau Thời đại Hội thánh cuối cùng, sau bảy ngày hoàn toàn cuối cùng trên trái đất, sau Thiên hi niên, đến sự Hội hiệp Thánh này.

²¹⁶ Hãy nhớ, đây là lễ của các lều tạm, *các lều tạm*, “các nơi tụ họp.” A-men! Nơi mà, “Trong Thiên hi niên,” Kinh Thánh đã nói, “họ sẽ xây nhà; họ sẽ cư ngụ.”

²¹⁷ Nhưng ở trong Đất Mới, Ngài đã đi rồi và chuẩn bị chỗ ở. Nó được xây dựng. Chúng ta không liên quan gì với việc xây dựng của nó. A-men. Đời đời! Ô, tôi thật yêu Lời đó! Chà! Một sự Nhóm hiệp Thánh, ngày thứ tám. Mà, chỉ có bảy ngày. Rồi vào ngày thứ tám, mà quay trở về ngày đầu tiên, quay lại ngay với ngày đầu tiên, ngày thứ tám là một sự Hội hiệp...sự Hội hiệp Thánh.

²¹⁸ Để ý, bảy ngày, chỉ phải làm với tạo vật cũ, thời gian thế gian. Bảy ngày, đó chính là Thiên hi niên, ngày yên nghỉ. Như Chúa làm việc sáu ngày, nghỉ ngơi ngày thứ bảy; nên Hội thánh bây giờ làm việc sáu ngày, và nghỉ ngày thứ bảy, nhưng anh chị em vẫn còn ở trong yếu tố thời gian. Tôi không nói về cõi Đời đời.

²¹⁹ Nhưng, anh chị em biết đấy, không có việc như tám ngày; anh chị em lại quay về ngày đầu tiên, đấy, ngày đầu tiên.

²²⁰ Ngày sa-bát nói về luật cũ, mà đã qua đi. Việc giữ ngày sa-bát, mà “đã qua đi,” hay, tôi đã nói, “được thay đổi thành điều khác.” Nó không qua đi; nó chỉ thay đổi từ việc giữ luật cũ, của việc giữ một ngày nào đó trong tuần.

²²¹ È-sai, chương 19, nói, tôi tin 28:19, nói, “Giêng mỗi phải thêm giêng mỗi; một chút chõ này, một chút chõ kia.” “Điều chi lành thì giữ chặt lấy.” “Vì Ta sẽ dùng môi lật lưỡi khác mà phán cùng dân này. Và đây là nơi yên nghỉ.” Hiểu không?

²²² Anh em đi vào SỰ SỐNG, không giữ ngày hoặc là hình bóng. Phao-lô đã nói, ở đó trong Hê-bo-rơ chương 4. “Anh em giữ những ngày và hình bóng, và những sự như thế; tôi lo sợ về sự từng trải của anh em.” Đấy, chúng ta không vượt qua vào những thời và những trật tự nào đó. “Anh chị em đã vượt qua sự chết để vào SỰ SỐNG Đời đời,” không ngày và thời gian. Anh chị em vượt

qua để vào cõi Đời đời. Đó là một sự hội hiệp...hội hiệp thánh, hội hiệp thánh, thì đúng hơn.

²²³ *Bảy ngày*, hãy xem, mà “qua đi,” hay là, tôi đã nói, sẽ “thay đổi thành điều khác.” Tám ngày giải quyết sự sáng tạo mới, đây, chứ không phải sự sáng tạo cũ. Tám ngày là sự sáng tạo mới.

²²⁴ Vì, chính là vào ngày thứ tám mà Chúa chúng ta sống lại từ kẻ chết. Có sự hội hiệp thánh khác của anh chị em, sự thánh khiết; không được xem như các ngày Sa-bát, chút nào, hoặc là lễ lều tạm, lễ về *điều này*, và lễ ngũ tuần. Chúa Jê-sus đã sống dậy từ kẻ chết, cho chúng ta được xưng công bình, vào ngày thứ tám. Sau bảy ngày sa-bát, hay bảy ngày, Bảy Thời đại Hội thánh, Chúa Jê-sus đã sống lại từ kẻ chết. Ngày thứ tám, là sự hội hiệp thánh, đây, mà đó là ngày đầu tiên.

²²⁵ Thấy đó, anh chị em, đã vượt qua thời gian, và rơi vào cõi Đời đời lại; không có sự giữ các ngày, và giữ những ngày sa-bát; cùng những ngày trăng mới, và những thứ như thế. “Nhưng *đã qua rồi*,” đã thay đổi hình thức của anh chị em; không phải là hủy diệt. Vinh hiển thay! “Nhưng vượt qua sự chết mà đến Sự sống Đời đời.” Ô, những gì Kinh Thánh dạy chúng ta thật tuyệt vời! Thấy đó, vượt qua từ cái này đến một cái khác.

²²⁶ Được rồi, “đã qua đi,” ngày sa-bát cũ qua đi. Chúa Jê-sus sống lại vào ngày thứ tám. Đó là một ngày trang trọng, thánh khiết. Và nó không phải là một ngày; vì ngày, một thời gian, đã hết rồi. Nó đã đi vào cõi Đời đời. Đây, nó quay lại ngay với ngày đầu tiên. Hiểu không?

²²⁷ Cõi Đời đời giống như một—một chiếc nhẫn. Anh chị em không thể tìm thấy khúc quanh với nó. Anh chị em không thể tìm thấy chỗ nối trong một vòng tròn hoàn hảo. Anh chị em vẫn tiếp tục đi. Tôi không quan tâm anh chị em đi bao xa, anh chị em vẫn đang đi. Anh chị em bắt đầu đi vòng quanh giống như thế này; đi qua nền nhà, đi qua trái đất, đi vượt ra ngoài tầm giới hạn trái đất, anh chị em vẫn còn đang đi...[Băng trống—Bt.]

²²⁸ Mọi sự được tạo ra dưới *đây* hay, đã bị làm hư hỏng, bởi Satan, chứ không phải được tạo ra, sẽ rơi xuống khi chuông vàng vĩ đại rung lên và Kèn vang tiếng.

²²⁹ Và phía sau xa kia lúc ban đầu, nơi trụ cột ràng buộc được tạo ra trong vườn Ê-đen, khi người đàn ông đến với trái đất và người sa ngã, một chiên con đã đổ máu của nó, mà nói về Chiên Con lớn đã đến để đổ Huyết Mình. Đời Sợ đã dựng lên cây thập tự, đã ràng buộc vì Cựu Ước; với những người mà đã được xưng công bình, trông đợi Nó. Và trong sự định trước mới này, ở sự Chúa Tái lâm, ở Đất Mới, dây cứu rỗi, (Huyết, Quyền năng cứu chuộc mà tôi đang nói về, và qua cùng hệ thống đó đã cứu chuộc con người lẫn trái đất) sẽ đứng thẳng lên vào trong cõi Đời đời lần nữa. Và Hồ Lửa sẽ thiêu đốt mọi thứ mà không tin kính và không được định trước cho Nó. Anh chị em hiểu điều đó không?

²³⁰ Để ý, ngày thứ tám, Chúa Jêsus sống lại để xưng công bình cho chúng ta. Vua Đời đời, với Nước Đời đời chịu phép báp-têm vào, với Sự sống Đời đời. Không phải bảy ngày; chẳng có liên quan gì với những ngày này. Nó đang nói về điều khác, cõi Đời đời, sắp đến; nói về một thời gian Vĩnh cửu, Thế gian mà tôi đang nói về.

²³¹ Và, để ý, sau năm mươi ngày, hay bảy ngày sa-bát từ đó, lại có một sự hội hiệp thánh khác. Điều gì đã xảy ra? Đức Thánh Linh giáng xuống vào Ngày lễ Ngũ tuần, vào ngày thứ bảy...Hay, ngày thứ tám, đúng hơn là, ngày thứ tám, giáng lâm vào ngày thứ tám. Là bảy ngày Sa-bát sau đó, chính xác, sau sự phục sinh của Ngài, đấy; vì vậy nó có thể sẽ lại là bảy lần, mang nó quay trở lại ngày đầu tiên của tuần lần nữa, chính xác. Hiểu không?

²³² Có sự hiệp hội thánh của anh chị em, không có liên quan gì với những điều tầm thường. Nó vượt ra ngoài giới hạn điều đó. Nó ở trong Nước Đức Chúa Trời, với Sự sống Đời đời, với những người đã được định trước mà chưa bao giờ bắt đầu. Nó không bao giờ bắt đầu vào bất cứ ngày nào. Anh chị em đã không được cứu vào bất cứ ngày nào. Anh chị em đã luôn luôn được cứu. Amen. Chúa Jêsus chỉ đến để cứu chuộc điều đó; nhưng anh chị em đã được cứu, từ lúc ban đầu, bởi vì anh chị em đã có Sự sống Đời đời, ngay từ đầu.

²³³ Con cá hồi không thể là con nhái hoặc là con nòng nọc. Nó có thể ở trong cùng một dòng nước, nhưng từ ban đầu, nó đã là,

con cá hồi. Chỉ có lưới mới bắt được nó, đấy, nó có điều đó từ ban đầu. Có điều đó...

²³⁴ Chúng ta không phải đang ở bên ngoài sự phân chia thời đại. Phải không? Chúng ta ở ngay trong lời Kinh Thánh. Năm mươi ngày sau, nó đến.

²³⁵ Xem đấy, số tám không thể tính vào trong tuần. Đấy, không thể được tính, tám ngày trong một tuần. Anh chị em không thể làm điều đó, đấy, bởi vì chỉ có bảy ngày trong một tuần. Hãy đếm nó bất cứ cách nào anh chị em muốn. Chúa nhật là ngày đầu tiên của tuần. Đấy, anh chị em đếm đến bảy, thì anh chị em phải quay về và bắt đầu lại. Đếm đến bảy, quay lại và bắt đầu trở lại. Hiểu không?

²³⁶ Và chúng ta sống qua tất cả những hình bóng này ở đây, nhưng, khi anh chị em đụng vào ngày thứ tám, anh chị em bước vào cõi Vĩnh hằng. Anh chị em không đến bởi luật pháp, và nghỉ thức, trật tự. Anh chị em đến bởi sự định trước. A-men! Có một sự Hội hiệp thánh, chân thật! Hiểu không? Và chúng ta đang kết thúc thời đại hội thánh thứ bảy, thời đại hội thánh, thời đại Ngũ tuần. Anh chị em thấy điều đó không? Chúng ta đang bước vào sự nhóm hiệp thánh. Chúng ta đang bước vào cõi Vĩnh hằng thực sự, chân thật, nơi mà Hội thánh được gọi; chứ không phải trạm nào đó, giáo phái nào đó, nhưng vào trong cõi Đời đời với Vua Đời đời của họ. Hiểu không? Chúng ta không có điều đó chút nào cả, không có chuyện như các ngày, các thứ việc, và các thời kỳ. Anh chị em đã vượt qua để vào bên trong cõi Đời đời, nơi mà anh chị em đến. Anh chị em đã có tại Nơi Đó, ban đầu. Hiểu không?

²³⁷ Nếu anh chị em có Sự sống Đời đời, thì chỉ có một hình thái duy nhất, đó là Đức Chúa Trời, và anh chị em là thuộc tính được biểu lộ. Hiểu không? Nếu anh chị em... Nếu không, anh chị em sẽ không có ở đó, dù thế nào đi nữa. "Chẳng ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo đến." Hiểu không? Mà, "qua đi," tất cả những sự cũ; nhưng những Điều này thì không, vì vậy nó nói về cõi Đời đời. Đức Thánh Linh là Đời đời. Rồi, anh chị em ở trong cõi Đời đời, nơi mà anh chị em đã ở đó mọi lúc, nhưng anh chị em chỉ mới vừa nhận thức được điều gì đã xảy ra.

²³⁸ Đấy, anh chị em được tạo ra vì một mục đích Đời đời, bởi vì anh chị em là sự—sự biểu lộ của một thuộc tính mà đã có ở trong Đức Chúa Trời, mà đã nghĩ về anh chị em và biểu lộ anh chị em; và Ngài đã tạo ra một trái đất để lấy anh chị em ra, và để làm cho anh chị em thành một con người. Rồi tội lỗi đến và làm hư hỏng đường lối Ngài. Anh chị em đến, dù thế nào đi nữa, nhưng đã bị lạc mất với thế gian. Vì vậy Ngài đến và cứu chuộc anh chị em, thuộc tính được biểu lộ, và cũng cứu chuộc trái đất này cùng cách ấy. Rồi, mục đích của Ngài cứ tiếp tục. Hiểu không? Ôi! Hallelu-gia! Ô, điều đó bổ ích cho tôi rất nhiều, khi nghĩ về những gì nằm ở phía trước!

²³⁹ Böyle giờ, trong Ê-phê-sô 1:10, nó được gọi...Vậy, nếu anh chị em đang ghi xuống, Ê-phê-sô 1:10, được kêu gọi, không phải là một sự phân chia thời đại, không phải ngày thứ bảy. Nó được gọi, "Thời viên mãn." Và khi "thời viên mãn" đã đến, đó là khi thời gian đã trọn. Khi không còn thời gian nữa, lúc đó anh chị em bước vào trong cõi Vĩnh hằng, sau khi thời đại hội thánh thứ bảy chấm dứt, và hiện giờ là thời đại đó; thời đại của Luther kết thúc, thời đại Giám Lý kết thúc, thời đại Ngũ tuần chấm dứt. Và lúc bấy giờ anh chị em bước vào (cái gì?) cõi Đời đời; không còn những số bảy nữa, không còn những số ba nữa, không còn cái gì khác nữa. Họ ở trong cõi Đời đời, nơi không có chuyện thời gian như những con số, và như các thời, cùng các thứ. A-men! Ô, chao ôi! Anh chị em hiểu điều đó lúc này không?

²⁴⁰ Hay là, sau khi thời gian đã viên mãn, mọi tội lỗi biến mất, bị mang đi, ở Thiên hi niên, tại sự Phán xét Ngai Trắng lớn. (Một hình bóng, bởi Chúa Thánh Linh.) Sau khi thế gian bị ở trong lửa và được rửa tội, phép báp-têm của nó bằng Lửa thánh từ trên Trời; mọi tội lỗi biến mất, mọi vi trùng đã chết, mọi ma quỷ biến mất, mọi sự cám dỗ cũng biến mất, mọi sự gian ác xấu xa cũng biến mất. (Hình bóng lúc bấy giờ). Lúc đó Đức Chúa Trời làm gì? Ngài có thể ngự trên trái đất, đấy, bởi vì tội lỗi đã hết rồi.

²⁴¹ Đó là điều tương tự Ngài làm khi Ngài ban cho anh chị em phép báp-têm bằng Thánh Linh với Lửa. Ngài có thể đến và ở với anh chị em, và chúng ta có thể ngồi trong các nơi trên Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ, bởi vì chúng ta đã ở trong Ngài rồi. Chứ

không phải chúng ta “sẽ ở.” Bây giờ chúng ta đang ở trong Chúa Jêsus Christ. Chúng ta vào đó bằng cách nào? Bởi một phép báp-têm bằng Thánh Linh. “Bởi một Thánh Linh chúng ta hết thảy đã chịu phép báp-têm trong Đáng Christ,” mà, chúng ta có bây giờ. Sẽ không “ở” trong Đáng Christ; chúng ta hiện nay đã ở rồi! Ngài là Vua thiêng liêng vĩ đại trên Thánh Linh mà hiện ở trong chúng ta, bởi vì chúng ta đã ở trong Ngài từ lúc ban đầu.

²⁴² **D**Ấy, Đức Chúa Trời, ban đầu, khi Ngài nghĩ về anh chị em và nghĩ về những người khác như thế, nghĩ về sự hiện hữu có thực của chính Ngài. Đó đã là những ý tưởng của Ngài. Hiểu không? Vì vậy, Ngài đã diễn đạt ý tưởng Ngài bằng Lời. Ngài phán, “Phải có.” “Phải có,” và đã có. “Phải có,” và đã có.

²⁴³ **R**ồi, sau một lúc, Ngài liên tục phán “phải có,” cho đến một ngày, người ta nói, “Đừng để Đức Chúa Trời phán!”

²⁴⁴ **N**gài phán, “Vậy thì Ta sẽ phán với họ qua một tiên tri.” Hiểu không? “Từ rày trở đi, Ta sẽ phán với họ qua một tiên tri.”

²⁴⁵ **V**à tiên tri đã nói, “Sẽ đến; sẽ có,” và đã có, và đã có. Và nó đã có, và đã có, đấy, giống như vậy đó. Bây giờ anh chị em hiểu điều đó chưa?

²⁴⁶ “Thời viên mãn” đã đến sau khi thời gian đã được trọn. Tôi lối đã chết, sau phép báp-têm của thế gian, sau phép báp-têm của thế gian làm nó thành một nơi thích hợp; không đau ốm, không dịch bệnh; không gai góc, không có bụi tật lê; không có sự chết chóc, không buồn rầu, không có bệnh tim; không có tuổi già, không có gì để đại diện cho cái chết; không có gì sai trật; tất cả đều đúng; không có gì thuộc về xác thịt. Đời đời!

²⁴⁷ **R**ồi, thuộc tính của Ngài được biểu lộ vì nó đã ở đó, trước tiên, từ ban đầu. Đó là những gì Ngài đã nghĩ. [Anh Branham minh họa ở bảng đen—Bt.]

²⁴⁸ Sau đó chuyện gì đã xảy ra? Ngài đặt A-đam và È-va ở đây trên trái đất, và phán, “Bây giờ hãy sanh sản thêm nhiều và làm đầy dãy đất.” Thân thể của chúng tất cả được đặt ra ở đây, cho anh chị em để ăn và làm nên thân thể của anh chị em. Đó là cách mà Ngài làm điều đó.

²⁴⁹ Nhưng tội lỗi đến và phá vỡ chương trình của Ngài. Nó lẩn thảng qua, giống như, thời gian vậy.

²⁵⁰ Nhưng Chúa Jêsus đã làm gì? Đức Chúa Trời giáng xuống và biểu lộ chính Ngài trong hình hài của một Người, một con người; ban sự sống của Ngài, thay vì ở lại đây. Mà, Ngài là Vua, nhưng Ngài đã ban chính Ngài để cứu chuộc phần còn lại. Anh chị em hiểu điều đó không?

²⁵¹ Và khi tất cả đã chấm dứt hết, thì nó bị kéo trở lại, và mục đích của Đức Chúa Trời được làm trọn. Lại có Vua Đời đời với những thần dân Đời đời của Ngài, được thể hiện trong xác thịt con người, chính xác đường lối mà Ngài đã có; tội lỗi bị lấy đi khỏi; ma quỷ biến mất; tất cả được thực hiện lúc này.

²⁵² Nó sẽ làm gì? Thế gian này không phải là nơi cho Thiên đường ngự lúc này. Hãy nhìn nó, tội lỗi. Nó sẽ phải được tẩy sạch.

²⁵³ Không có đàn ông, không có người nào, không có đàn bà, không có chàng trai, cô gái nào, tôi không quan tâm người ấy là ai, thích hợp để đi vào tòa giảng, hoặc thậm chí tuyên bố mình là Cơ-đốc nhân, mà không được đầy dẫy Thánh Linh. Quý vị không có quyền đến với bữa tiệc của Chúa, hoặc dự bất cứ tiệc thánh, lễ rửa chân nào, hoặc bất cứ điều gì, cho đến khi quý vị được thanh tẩy bởi Lửa Thánh của Đức Chúa Trời.

²⁵⁴ Không người nào có quyền giảng đạo trừ phi anh em, giống như Môi-se, gặp Ngài ngoài kia trên mảnh đất thiêng liêng đó, Trụ Lửa đó ở trên kia, nơi người biết mình ở đâu. Hiểu không?

²⁵⁵ Chú ý cách mà, cách mà chúng ta hành động. Sau phép báp-têm bằng Lửa của thế gian, tất cả vi trùng gây bệnh bị chết, làm cho nó thành một nơi thích hợp cho Thiên đàng ngự trên trái đất ở đây.

²⁵⁶ Hãy phân loại, lúc này, về việc ngồi trong các nơi trên Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ; chuyển từ sự dơ bẩn này, giống như người đàn bà hèn hạ, thành thuộc tính được biểu lộ của Đức Chúa Trời. “Bây giờ chúng ta là các Con trai của Đức Chúa Trời,” không phải là chúng ta sẽ là. Chúng ta là những thuộc tính của ý tưởng của Đức Chúa Trời. Hiểu không?

²⁵⁷ Vậy thì anh em nói, “Ồ, hãy nhìn linh mục này. Ông ấy không phải là con của Đức Chúa Trời chẳng?” Nó chứng minh ông ấy không phải. Ông ấy không thể nhận ra điều gì? Ông ấy đã nói, “Tôi tin vào Kinh Thánh mà”? Chắc chắn. Nhưng ông ấy không nhận ra Lời được biểu lộ của thời đại. Ông chỉ có sự học hỏi tri thức từ một nhóm nào đó hậu thuẫn phía trước ông.

²⁵⁸ Và ngày nay cũng giống vậy! Hiểu không? Tôi biết điều đó nặng nề, nhưng đó là Lẽ Thật.

²⁵⁹ Đó là Lời, như đã được nói chính xác cho thời đại đó; và, ông ấy, tuy nhiên ông ấy là học giả, tuy nhiên ông ấy là người có tiếng tăm, nhưng ông ấy không thể nhận ra Nó. Tại sao? Dù cho ông ta có là một học giả đi nữa, bất cứ điều gì như thế, thì ông cũng vẫn không có sự tượng trưng của sự định trước. Hiểu không?

²⁶⁰ Chỉ có ý chỉ được định trước sẽ duy nhất là cái làm điều đó; chỉ có thể là thế. Và anh chị em chỉ có thể thực hiện được điều đó... Bởi vì, hãy xem, nó chứng minh sự định trước. Vì, nếu anh chị em có Sự sống Đời đời, thì anh chị em phải là một phần của Đức Chúa Trời mọi lúc, bởi vì Ngài là Đấng duy nhất là Đời đời. Anh chị em hiểu điều đó không? Ôi, chao ơi! Hãy suy gẫm về điều đó.

²⁶¹ Bây giờ hãy xem điều gì xảy ra suốt thời đại Ngàn năm vĩ đại này. Tất cả tội lỗi đã biến mất, bây giờ Thiên hiên bắt đầu, đó là lúc Thánh Linh chiếm chỗ của Mình.

²⁶² Giống như Ngài đã làm trong chúng ta, “vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống,” ở trong các nơi thiêng liêng trên Trời trong Đấng Christ, trong sự Hiện diện vinh hiển của Ngài. Thậm chí cái chết vật lý lúc đó sẽ qua đi lúc ấy; giống như cái chết thuộc linh qua đi lúc này.

²⁶³ Không còn chuyện như cái chết thuộc linh lúc này, với một—với một—một thánh đồ đã chịu phép baptêm của Đức Chúa Trời. “Dẫu người đã chết, tuy nhiên người sẽ sống. Còn ai sống và tin Ta thì sẽ không hề chết.” Mọi lời Kinh Thánh, Nó phải được ứng nghiệm. Hiểu không? Anh chị em không thể chết. Anh chị em có Sự sống Đời đời. Điều duy nhất, Đấng Cứu Chuộc đã làm cho anh chị em nhận ra nó. Và anh chị em luôn luôn có điều Đó, và đó là

lý do mà anh chị em nhận ra được thời đại mình đang sống. Bao nhiêu người nhìn thấy nó? Hãy giơ tay lên. Hiểu không? Cảm ơn. Hiểu không? Thời đại mà chúng ta đang sống, anh chị em nhận ra nó.

²⁶⁴ Vậy thì, tín đồ Giám Lý nói, “Khi anh la lớn lên, thì anh có Nó.” Nhiều người trong số đã họ hét lên mà không có Nó.

²⁶⁵ Tín đồ Ngũ Tuần nói, “Khi anh chị em nói bằng tiếng lạ, anh chị em đã có Nó.” Nhiều người đã nói bằng tiếng lạ, mà không có Nó.

²⁶⁶ Hãy nhìn xem, tất cả các loại hình thức người Pha-ra-si đã có như thế nào, nhưng khi Lời được bày tỏ, họ đã không nhận ra Nó. Thấy không? Thấy không?

²⁶⁷ Nếu anh chị em là Nàng Dâu, Nàng Dâu là một phần của Người Chồng. Và nếu...Chỗ duy nhất mà anh chị em sẽ nhận ra Nó, là nhận ra mình là phần gì của Người Chồng đó (Lời đó), nếu không thì anh chị em không thể nhận ra được mình là Nàng Dâu. Bao nhiêu người biết điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thấy không? Thấy không? Anh chị em phải nhận ra địa vị của mình.

²⁶⁸ Anh chị em không thể nhận ra địa vị của người nào khác. Điều gì—điều gì xảy ra nếu Môi-se đã đến với sứ điệp của Nô-ê? Và Nô-ê là một phần của nó, nhưng nó sẽ không có tác dụng. Điều gì xảy ra nếu—nếu—nếu Chúa Jêsus đến với Sứ điệp của Môi-se? Nó sẽ không có tác dụng. Đấy, nó là một thời đại khác, nó là một lời tiên tri khác, một phần khác của Lời phải được ứng nghiệm ở đó. Họ đã ở trong ngày khác của tuần. Không, công việc của ngày thứ Ba không thể được làm vào ngày vào thứ Tư. Và công việc của ngày thứ Tư phải được thực hiện vào ngày thứ Tư. Hiểu không? Thứ Bảy phải là công việc của ngày thứ Bảy. Hiểu không?

Và, họ, họ thì nhận ra, “Ô, Môi-se, chúng tôi có Môi-se.”

²⁶⁹ Ngài phán, “Nếu các ngươi đã biết Môi-se, thì các ngươi sẽ biết Ta, vì người ấy là người đã nói về Ta. ‘Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ dấy lên một đấng tiên tri giống như Ta.’” Hiểu được ý đó không? Ô, chao ôi! Hiểu không?

²⁷⁰ Rồi Chúa Jêsus phán, trong Giáng 14, “Khi Ngài, Đức Thánh Linh, đến, Ngài sẽ nhắc lại cho các ngươi nhớ những điều này, đấy, tỏ cho các ngươi thấy mình đang sống ở thời đại nào. Và lúc ấy, các ngươi sẽ biết Ngài bởi một điều khác nữa, Ngài sẽ chỉ cho các ngươi những điều sẽ đến,” đấy, đấy, trở về ngay với lời tiên tri lần nữa, “khi Ngài đến.” Hiểu không?

²⁷¹ Trong Đất Mới và Trời Mới, sẽ không bao giờ bị bôi đen lần nữa, khi Đất Mới này hầu đến. Ma quỉ sẽ bị trói buộc...Sa-tan, bây giờ nó vẫn còn được thả ra; nó là kẻ kiện cáo. Nhưng trong Đất Mới, nó sẽ bị trói lại và bị quăng vào Hồ Lửa, trong Lửa thánh này.

²⁷² Rồi, ở Đất Mới này, chúng ta hãy nhìn vào nó một vài phút lúc này. Trong Đất Mới này, bầu trời sẽ không bao giờ bị đen lại; không, đó là từ sự nguyên rủa, đấy. Không bao giờ bị đen lại với những đám mây giận dữ. Gió sẽ không bao giờ thổi ngang qua bầu trời như thế nữa. Không. Nó sẽ không bao giờ xé nát cây cối, làm tan nát những ngôi nhà, và đảo lộn các thứ. Sấm sét và cơn thạnh nộ sẽ không bao giờ từ Sa-tan phun ngang bầu trời ở đó, và giết chết con người đi trên đường, hay đốt cháy một tòa nhà. Hiểu không? Không, không còn nữa. Sẽ không có gió lốc cuốn sạch, hay những cơn bão và những cơn lốc xoáy, xé tan những ngôi nhà, và giết chết trẻ em, cùng các thứ nữa. Ủ-m, sẽ không còn nữa. Nó sẽ không ở đó nữa, để cố gắng hủy diệt. Sa-tan bị đuổi ra.

²⁷³ Ước gì chúng ta có thời gian bây giờ. Tôi vừa bỏ qua những câu Kinh Thánh, lúc này, để chúng ta sẽ không bị quá trễ. Tôi phải cầu nguyện cho những người đau.

²⁷⁴ Trời và đất đã gặp nhau; Đức Chúa Trời và con người được giải hòa. Một vườn È-đen được phục hồi đã bắt đầu; đấy, tất cả sự nguyên rủa đã chấm dứt.

²⁷⁵ Giống như, tất cả sự rủa sả của tội lỗi đã biến mất khi Thánh Linh tiếp nhận anh chị em. Đấy, anh chị em không chấp nhận Nó; nhưng Nó chấp nhận anh chị em, đấy, vì Nó là thuộc tính của Đức Chúa Trời. Đấy, nếu Nó là Thánh Linh, có nghĩa là, Thần của Đức Chúa Trời; và nó là thuộc tính, tư tưởng của Đức Chúa Trời, đã chấp nhận anh chị em bởi vì anh chị em đã được định

trước cho mục đích đó. Hiểu không? Tuy nhiên, anh chị em được sinh ra trong tội lỗi; nhưng Đức Chúa Trời đã có thuộc tính đó, và ở đây anh chị em đã tự biểu lộ mình trên đất ở đây, và Ngài giáng xuống và tiếp nhận anh chị em. Đấy, anh chị em ở phía sau đây; đây là chỗ anh chị em thuộc về. Hiểu không? Đấy, tội lỗi đã đánh mất quyền lực của nó. Đúng thế. Ham muốn tội lỗi đã bị làm cho mất đi trong lòng anh chị em, khi Thánh Linh bước vào. Anh chị em là một con người đã được phục hồi lại.

²⁷⁶ Và rồi khi trái đất được khôi phục lại, bằng cách tương tự, thì sẽ không còn sự rủa sả nữa, không còn bão tố nữa, không còn gió nữa, đúng hơn là, không còn những cơn bão—bão táp nữa. Anh chị em được giải hòa; con người và Thượng Đế gặp nhau. Trái Đất Mới sẽ khoác lại vẻ đẹp Ê-đen của nó. Trái Đất Mới, nó sẽ trải rộng ra, sau phép báp-têm của nó bằng Lửa.

²⁷⁷ Cứ suy nghĩ, nó sẽ bắt lửa và bốc cháy. Các nguyên tố sẽ bốc cháy cùng với—với lửa hừng. Mọi công trình trên trái đất sẽ bị cháy. Tất cả nước sẽ nổ tung; nó sẽ đánh lửa và thổi đi tất cả. Mọi vật sẽ nổ tung. Núi lửa sẽ bộc phát và, hàng ngàn dặm trên không trung, sẽ tung bay bụi lửa dung nham nóng. Mọi vi trùng...Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ rửa sạch từng vết nhỏ của tất cả tội lỗi và mọi thứ. Tất cả quỉ dữ sẽ bị trói lại và bị quăng vào Hồ Lửa, Lửa thiêu rụi, Lửa của cơn thanh nộ Đức Chúa Trời.

²⁷⁸ Không còn con thú nào ở đó để hủy diệt anh chị em lần nữa. Khi anh chị em bước xuống con đường, trong những vườn hoa, sẽ không có con rắn nào ở đó rít lên và cắn anh chị em, bằng nọc độc của nó. Ô, chao ôi! Điều đó sẽ không tuyệt vời sao? Hãy lắng nghe. Sẽ không có bờ một đát cỏ nhỏ bé của Trái Đất Mới đó mọc lên, cho một nấm mồ; không còn nấm mồ nào ở đó.

²⁷⁹ Con người và Đức Chúa Trời đã đến với nhau; Nàng Dâu và Chàng Rể. Trời và đất ôm chặt nhau; Đức Chúa Trời đã xuống để ở giữa con người. Đền tạm của Ngài ở với họ.

²⁸⁰ Sẽ không còn tội lỗi nữa, không còn buồn rầu nữa. Sẽ không bao giờ còn có một giọt nước mắt rơi từ gò má của người mẹ, trên đứa con của mình nữa. A-men. Nó sẽ không có, trên Đất Mới đó. Không. Nó đã được cứu chuộc. Nó thuộc về Ngài, và dành cho người của Ngài mà đã được cứu chuộc. Hiểu không?

²⁸¹ Và, hãy nhìn, anh chị em là một phần của đất đó. Đúng không? Và khi Ngài chuộc anh chị em, Ngài đã chuộc trái đất bằng cách tương tự, và anh chị em lại ở với nhau. Ô, nó có thể rõ ràng nhiều hơn biết bao. Hiểu không? Anh chị em phải được cứu chuộc vì anh chị em là một phần của nó. Và nếu Huyết không nhỏ lên anh chị em, thì anh chị em vẫn chưa được chuộc tội; anh chị em không được kêu gọi. Rồi Ngài sẽ rửa sạch nó; đó là điều giống như Ngài làm trong Lửa. Thật chí, Huyết đã nhỏ xuống, tuy nhiên chính nó phải được tẩy sạch bằng Lửa, đúng thế, vì để làm một nơi ngự cho Đức Chúa Trời.

²⁸² Đức Chúa Trời đã có chỗ ở của Ngài rồi, một cách tiềm tàng. Nước Đức Chúa Trời là ở trên trái đất bây giờ, trong lòng những thánh đồ của Ngài. Chính là những thuộc tính của Ngài mà Ngài bắt đầu lúc ban đầu. Bây giờ những thuộc tính của Ngài được cứu chuộc. Ngài đang chờ gì? Chuộc trái đất, để đặt những thuộc tính của Ngài lên nó, để làm trọn hoàn toàn kế hoạch đã định trước của Ngài. Anh chị em hiểu điều đó không?

²⁸³ Để ý, không mồ má, không có những giọt nước mắt rơi, không bao giờ, không đổ máu nữa. Nó sẽ không bao giờ bị ẩm ướt bởi nước mắt hay máu. Không. Không còn chiến tranh nữa. Không. Không còn những đám mây mùa đông. Không có tuyết lạnh trên ngực trái đất nữa; sẽ không còn tuyết nằm ở trên nó nữa. Mặt trời nóng bỏng sẽ không, không bao giờ thiêu đốt cỏ của nó nữa. Ha-lê-lu-gia! Thật chí sa mạc sẽ trổ hoa hồng. “Sa mạc cũ kỹ, nhớp nháp đó sẽ nở hoa, như hoa hồng, ngày nào đó,” Đức Chúa Trời đã phán vậy; khi trái đất được chuộc, khi nó nhận phép baptêm bằng Lửa của mình. Có tất cả các loại cây xương rồng và những con người ngang ngạnh cùng mọi thứ bây giờ, nhưng trái đất phải chịu phép baptêm bằng Lửa sắp đến.

²⁸⁴ Giống như con người đã có, khi người ấy vẫn còn có lòng căm thù, hiềm độc và sự xung đột ở bên trong anh ta; khi phép baptêm Lửa đến, nó rửa sạch điều đó. Không có sự ghen tị, không còn gì cả; nó thật sự hoàn toàn là nơi dành cho Chúa ngự. Và, nên nhớ, đó là đại biểu của Ngài mà sẽ gặp Ngài ở nơi xa kia. Amen! Ô, thật là một...

²⁸⁵ Đó không chỉ là một câu chuyện; đó còn là sự Thật. Đó là điều mà Đức Chúa Trời đã phán. Đó là điều mà Ngài đã hứa. Đó là điều mà Nàng Dâu đi đến. “ThẬM chí sa mạc,” Ngài phán, “sẽ nở hoa, hoa hồng.”

²⁸⁶ Sa-tan, tội lỗi, và tội nhân, đã chết, mãi mãi. Tất cả đã được thực hiện; hòa quyện vào trong cõi Đời đời. Và tất cả những gì bị hư hỏng, thiên sứ trưởng vĩ đại ấy mà đặt ở đó ngày nọ, Sa-tan, kẻ đã gây ra mọi tội lỗi này, sẽ bị hủy diệt. Anh em hãy nhớ, Kinh Thánh đã nói, “Nếu linh hồn nào không làm như Ngài đã làm, đã phán bảo làm, Ngài sẽ hủy diệt linh hồn ấy.”

²⁸⁷ Nhưng, anh chị em biết đấy, Ngài không thể hủy diệt chính Ngài mà vẫn là Đức Chúa Trời. Vì vậy, nếu linh hồn đó thuộc về thế gian, thì nó phải bị tiêu diệt. Nhưng nếu nó là Đời đời, với Đức Chúa Trời, thì nó không bao giờ bắt đầu, bởi vì nó là một phần của Đức Chúa Trời và không bao giờ có thể bị hủy diệt. Amen! Thật tuyệt vời! Thật—thật biết ơn, để Hội thánh nên thấy điều đó!

²⁸⁸ Hỡi dân sự, tất cả những gì anh chị em đã làm nǎm ngay ở đây. Đây là điều tôi đang cố gắng nói. Tôi đang bỏ qua một số điều của nó bởi vì tôi muốn quay lại với điều đó lần nữa.

²⁸⁹ ThẬM chí những điều này, Sa-tan, tội nhân, đã biến mất, cho cõi Đời đời; nó không bao giờ còn nữa. Tất cả...Đấy, Sa-tan không thể sáng tạo. Nếu nó làm được, thì nó là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Nó chỉ có thể làm hư hỏng những gì đã được tạo dựng. Hiểu không? Và tất cả sự xuyên tạc sẽ, làm hư hỏng, sẽ bị làm mất đi. Và cái chết là sự hư hoại của sự sống; và khi sự hư hoại được thực hiện, thì ở đó không có gì hơn là sự chết. Tuổi già là dấu hiệu của sự chết; và khi tuổi già biến mất, thì sự sống bước vào. Tất cả dấu hiệu hư hoại và mọi thứ khác biến mất. Gai góc và bụi tật lê là dấu hiệu của tội lỗi, “trái đất sẽ bị nguyền rủa cùng với chúng,” và chúng được làm cho biến mất. Bệnh tật đến, bởi điều đó; nó sẽ bị xóa sạch. Sự chết sẽ bị hủy diệt. Huyết tuôn đổ sẽ xóa sạch nó.

²⁹⁰ Không điều gì sẽ chạm được vào lớp đất ấy ngoài sự thánh khiết, những người được Chuộc. Ô, chao ôi! Đúng thế. Ô, tôi thật cảm thấy rất dễ chịu. Đức Chúa Trời, và sự sáng tạo của

Ngài; cùng với các tạo vật của Ngài thuộc về sự sáng tạo này được chuộc bởi Huyết Chính Ngài. Được rửa sạch bởi quá trình thanh tẩy của Chính Ngài; sự sát trùng của Ngài, tiến trình tiêu diệt tội lỗi!

²⁹¹ Giống như nếu bất cứ thứ gì được tiệt trùng, sự khử trùng tốt nhất mà chúng ta từng có là lửa. Anh chị em có thể lấy bất cứ thứ gì và rửa nó bằng nước xà phòng và bằng tất cả các loại hóa chất này mà người ta nói về, thì nó vẫn không hết. Trừ khi anh chị em đốt cháy nó!

²⁹² Và khi Lửa thánh của Đức Chúa Trời khử trùng trái đất với các Hoá chất; Ngài đã cất lên Nàng Dâu của Ngài, mà có thể bước vào Thiên đường cùng với Ngài, trong khi sự việc này đang xảy ra. Và trở lại trên trái đất, một Trời Mới và Đất Mới. Mùa đông lạnh lẽo không thể làm tổn hại nó được. Mùa hè nóng bức không thể làm tổn hại nó. Những sa mạc sẽ trổ bông như hoa hồng. Tội lỗi và tội nhân đã hết.

²⁹³ Đức Chúa Trời, và các tạo vật cùng sự sáng tạo của Ngài, thì ở với nhau trong sự hài hòa hoàn hảo. Như trời và đất là chồng và vợ, Đấng Christ và Hội thánh cũng vậy, và tất cả họ gặp nhau trong một kế hoạch cứu chuộc vinh quang vĩ đại và được mang ngay vào lại ngực của Đức Chúa Trời. Anh chị em hiểu điều đó không?

²⁹⁴ Và, trong Đất Mới, có một Thành Mới. Ôi, chao ơi! Nào hãy nghe kỹ. Đừng quên điều này. Rằng, Chúa Jêsus phán, trong Giảng 14, Ngài đi để sắm sẵn. “Lòng các ngươi chờ bối rối.” Khi Ngài đi, “Ta có lý do để đi. Các ngươi hãy tin Đức Chúa Trời,” Ngài phán, “cũng hãy tin Ta nữa.” Họ không thể biết Ngài chính là Đức Chúa Trời. Ngài phán, “Các ngươi đã tin Đức Chúa Trời, bây giờ các ngươi cũng hãy tin Ta. Và Ta đi để sắm sửa cho các ngươi một Chỗ. Trong Nhà Cha Ta là nhiều chỗ ở; trong Nước Cha Ta có nhiều lâu đài.” Đấng Christ ở đó, dưới công trình xây dựng của Giê-ru-sa-lem Mới này bây giờ. Nào nghe kỹ. Đừng di chuyển. Đừng, đừng bỏ qua phần này. Đấng Christ ở trên Trời, hôm nay, đang chuẩn bị Giê-ru-sa-lem Mới.

²⁹⁵ Giống như Đức Chúa Trời đã tạo ra thế gian trong sáu ngày, đã tạo ra thế gian trong sáu ngày, hoặc sáu ngàn năm. Như Ngài

phán, “Đừng quên,” chúng ta đã đọc trong Kinh Thánh, “một ngàn năm là một ngày.”

²⁹⁶ Và Đấng Christ đã đi và đang chuẩn bị một Chỗ, nơi ấy đã có công trình ở trên đó từ rất nhiều, nhiều ngàn năm trước, đang chuẩn bị một Chỗ. “Và nếu Ta đi và chuẩn bị một Chỗ, Ta sẽ trở lại, và tiếp nhận các ngươi; hầu cho Ta ở đâu, thì các ngươi cũng có thể ở đó.” Để ý Đấng Cứu Chuộc và người được Chuộc!

²⁹⁷ Uớc gì chúng ta có thời gian lúc này. Tôi đã đánh dấu ở đây, Sa-lô-môn nêu ra, “cô gái này, Nàng Dâu.” Ô, chúng ta phải bỏ qua điều đó; đã quá muộn rồi, đấy. Tôi sẽ đi lại phần này, lần nữa. “Khi ông cố gắng có được nàng, thì nàng đã đính hôn với một chàng chăn cừu.” Một số người có thể nghĩ rằng đó là một bài hát mà ông đã hát. Ô, không. Sa-lô-môn đã ở trên ngai vàng được thừa hưởng của Đa-vít, trên trái đất, nhưng tỏ cho thấy rằng vương quốc đó phải qua đi. Đó là một hình bóng của Đấng Christ trong tình yêu với Nàng Dâu. Hiểu không?

²⁹⁸ Để ý rằng Chúa Jêsus đã phán, Giăng 14 lúc này, “đi và sắm sẵn một Chỗ.”

²⁹⁹ Ô, nó trông sẽ như thế nào? Anh chị em đã bao giờ nghĩ, Nàng Dâu, trông sẽ như thế nào không? Kiến Trúc Sư Thiên thượng đã sắm sẵn và thiết kế ra nó. Thành đó sẽ trông giống như thế nào? Bây giờ, chúng ta sắp nói về điều đó trong ít phút nữa. Kiến Trúc Sư Thiên thượng đã chuẩn bị nó, thiết kế nó. Và, hãy xem, Ngài đã thiết kế ra nó bằng bàn tay dịu dàng, để dành cho Nàng Dâu đáng yêu của Ngài. Nó sẽ trông như thế nào?

³⁰⁰ Anh chị em có thể tưởng tượng ra người đàn ông sắp cưới vợ, có thể thế, người ấy xây dựng và đặt từng thứ rất nhỏ nhặt một cách chính xác hoàn toàn đến từng chi tiết nhỏ của nó, đúng như những gì nàng muốn không? A-men.

³⁰¹ Vậy thì, Kiến Trúc Sư Thiên thượng đã thiết kế ra Thành Mới, nơi Ngài sẽ sống cùng với Nàng Dâu của Ngài, hoàn toàn theo sự ưa thích của Nàng. Không có gì ngạc nhiên khi sứ đồ nói, “Mắt chưa thấy, tai chưa nghe, hay lòng người chưa nghĩ đến.” Chúng ta hãy xem liệu chúng ta có thể kiểm tra điều này một lúc, để xem nó trông sẽ giống cái gì.

³⁰² Kiến Trúc Sư Thiêng liêng đã thiết kế Thành này cho Người Yêu dấu của Ngài. Hiểu không? Ô, thật nó phải là một nơi, khi mà, Bản tính Thiêng liêng, Kiến Trúc Sư Thiêng liêng đã thiết kế nó dành cho thuộc tính Thiêng liêng mà đã được định trước cách Thiêng liêng bởi Đức Chúa Trời Thiêng Liêng là Đấng—Đấng là Tác Giả của Sự sống Thiêng liêng! Thành sẽ trông tuyệt vời biết bao! Hãy nghĩ về nó.

³⁰³ Hãy nhớ rằng, nó không phải là Thiên đàng. Giăng nói, “Tôi thấy nó giáng xuống từ Thiên đàng.” Nó phải ở trên thế gian. Hiểu không?

³⁰⁴ Không phải trái đất này sẽ qua đi; nó là trái đất đã được cứu chuộc. Đức Chúa Trời không nói Ngài sẽ dấy lên một thế hệ mới; Ngài sẽ cứu chuộc thế gian ở đây. Ngài sẽ không dựng lên một thế hệ mới; Ngài cứu chuộc cho cái đã ở đây rồi. Ngài không định tạo ra một thế gian mới; nó chính là thế giới này ở ngay đây. Ngài sẽ đốt sạch nó, tẩy sạch nó, giống như Ngài đã làm cho anh chị em. Kế hoạch của Ngài phải được duy trì mãi mãi. Böyle giờ, nhìn xem, nó sẽ phải có.

³⁰⁵ Hãy nhớ, nó sẽ không phải là Thiên đàng. “Nó xuống từ Trời.” Nó là một Chỗ ở, một Chỗ để cư ngụ, để Ngài đến ở. Giống như, chính Giăng, ở trên đảo Bát-mô, ở đây trong Khải huyền 21, ông ấy đã nhìn thấy nó “giáng xuống.” Giăng đã thấy Thành, “giáng xuống từ Trời,” giống như chim bồ câu, như ông đã nhìn thấy.

³⁰⁶ Đức Chúa Trời đến đây, giáng xuống đền tạm thuộc về đất của Ngài, Chúa Jêsus, trong... “giáng xuống từ Trời.” Chúa Jêsus đã chịu báp-têm, đi thẳng đến...

³⁰⁷ Khi Ngài gặp đấng tiên tri! “Lời đến với đấng tiên tri.” Và Ngài là Lời. Và tiên tri đang đứng đó, phủ nhận mọi giáo phái của họ, mọi thứ. Và, khi ông nhìn thấy Lời, Lời đến ngay với ông.

³⁰⁸ Và tiên tri đã bị sốc, ông nói, “Tôi cần phải chịu phép báp-têm của Ngài. Tại sao Ngài lại đến với tôi?”

³⁰⁹ Ngài phán, “Cứ làm đi, vì chúng ta (chúng ta biết sứ điệp này) nên làm trọn mọi việc công bình như vậy. Ta là Cửa Lễ dâng; Nó phải được tẩy sạch.” Ông bèn làm theo ý Ngài.

³¹⁰ Khi Ngài bước ra khỏi nước, ông nói, “Tôi đã thấy các tảng trời mở ra.” Tiên tri đã nhìn thấy điều đó. Ông thấy các tảng trời mở ra.

³¹¹ Và ở đây, từ Trời giáng xuống, hình dạng của Chim Bồ Câu; và một Tiếng, phán, “Đây là phần thuộc về đất của Ta mà Ta đã cứu chuộc, và từ phần này của đất Ta sẽ chuộc phần còn lại của nó, vì Ngài là Lời Ta được bày tỏ.” “Và cả thế gian, Ta phán nó đã được làm nên bởi Lời Ta,” Hê-bo-rơ 11. “Và Sa-tan đã nắm giữ nó mọi lúc, nhưng Ta đến để cứu chuộc nó. Rất nhiều phần của nó đã tạo nên thân thể của Ngài, và Ta sẽ đến để ở trong nó.”

³¹² Giăng nói, “Tôi thấy Thành thánh, là Giê-ru-sa-lem Mới từ trên Trời xuống, sửa soạn sẵn như Nàng Dâu trang sức cho Chồng mình.” Và nó đã ở chỗ nào? Hoàn toàn chính xác như nó đã từng ở đó; trên đất.

³¹³ Chúa Jêsus là một phần của trái đất đó mà Chúa Thánh Linh giáng trên, (đúng thế không?) và ở trên Ngài mãi mãi. Nó không bao giờ có thể rời bỏ Ngài. Nó luôn ở đó. Ngài và Đức Chúa Trời là Một. Luôn phải giữ nguyên!

³¹⁴ Và vì vậy Giăng thấy Thành thánh, Giê-ru-sa-lem Mới, giáng xuống như một sao chổi, hay là một—một chim bồ câu, xuống từ Thiên đàng và ở trên toàn bộ trái đất, đã được cứu chuộc, (để làm gì?) để khẳng định mọi thuộc tính mà vì nó Ngài đã tạo ra trái đất. Mọi người nam mà đã được tượng trưng trong cõi Đời đời, và mọi người nữ, đã được cứu chuộc lúc đó. Nó đã được thanh tẩy và được đốt bằng Lửa.

³¹⁵ Chúa Jêsus, trong những cảm dỗ dữ dội Ngài chịu đựng trong đồng vắng, trong bốn mươi ngày. Sau đó, chú ý, đã sẵn sàng cho chức vụ của Ngài lúc ấy.

³¹⁶ Hãy nghĩ về điều đó, Đức Thánh Linh đã xuống thế gian, Chúa Jêsus, và Huyết thánh đó! Bây giờ theo dõi, và tôi hy vọng tôi không đi quá sâu với anh chị em, đấy. Huyết thánh được tạo ra bởi Đức Chúa Trời; Huyết, Sự Sống, sự sáng tạo của Đức Chúa Trời. “Chúa Jêsus là khởi đầu của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời.” Ô! Anh chị em hiểu điều đó không? Đức Chúa Trời, đã làm ra trong sự sáng tạo. Ngài là Thần. Kinh Thánh nói, “Ngài là khởi

đầu của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời.” Ngài đã bắt đầu như thế nào? Trong tử cung của người nữ. Mà đó là gì? Người nữ thì không...

³¹⁷ Như cách những người mù họ không thể nhìn thấy “dòng dõi” của rắn ngay tại đây. Hiểu không? È-va đã được đặt trên trái đất ở đây, và, trước khi Sa-tan chạm vào nàng, hoặc bất cứ thứ gì khác, Đức Chúa Trời đã phán với họ, “Hãy sanh sản và làm đầy đất.” Đúng thế, nhưng Sa-tan đến ở đây. Và, nếu đó là con trai của A-đam, thì nơi đó...

³¹⁸ A-đam được ban xuống trực tiếp từ Đức Chúa Trời. Và anh chị em chỉ có thể mang bản chất của cha mẹ mình.

³¹⁹ Và khi anh chị em được tái sinh, thì anh chị em tiếp nhận Bản tánh của Cha mình, trên Trời. Và Cha trên Trời của anh chị em là thuộc tính của Lời... Hay, Lời là thuộc tính của Cha anh chị em. Thế thì, làm sao anh chị em có thể phủ nhận điều Đó, vì một giáo phái? Ô, chao ôi!

Tôi hy vọng anh chị em không lẩn lộn điều này. Tôi biết điều đó đến từ Đức Chúa Trời.

³²⁰ Chúa Jêsus. Ngài xuống đây, giáng xuống; và đó là Chúa Jêsus, thuộc tính của Đức Chúa Trời.

³²¹ Nay giờ, “người nữ,” nàng. Hãy xem. Đức Chúa Trời phán, “Vì người đã làm điều này,” phán, “Ta sẽ đặt sự thù nghịch giữa Dòng dõi ngươi và dòng dõi con rắn.” Đúng thế không? Và người nữ không có dòng dõi nào. Anh chị em có bao giờ nghĩ đến điều đó không? Nàng có cánh đồng, nhưng không có hạt giống. Đấy, con rắn đã đặt chỗ cho “hạt giống” của nó ở đó rồi.

³²² Thế thì, nếu người nữ không có hạt giống, nàng phải được duy trì để có một Dòng dõi.

³²³ Anh chị em thấy, qua quan hệ tình dục ở đây, đã sinh ra từ Sa-tan, con rắn, không phải là một loài bò sát; nó đã có các chân, cho đến khi những cái chân của nó rụng khỏi nó. Nó là kẻ xảo quyệt nhất, con thú duy nhất mà đã—đã kết hợp với người nữ.

³²⁴ Một dòng dõi của con thú sẽ không làm điều đó lúc bấy giờ, và không thứ gì khác. Họ đã thử nghiệm. Nó sẽ không có có kết

quả. Đấy, sự sống hạt giống của giống đực sẽ không đi vào người nữ. Nó sẽ không làm điều đó.

³²⁵ Nhưng đó là vật gần nhất. Đấy, họ không thể tìm thấy một loài giữa con tinh tinh và con người. Đấy, mỗi một loài, khi được tiến hóa, từ loài chim, và lên tới loài khỉ, và vân vân, lên tới loài tinh tinh, rồi có một sự “mất đi.” Đó là loài rắn, mà không phải là rắn; mọi hình dạng bị mất đi từ nó, bởi vì nó bị nguyễn rủa.

³²⁶ Đức Chúa Trời không nguyễn rủa A-đam; ông có thể đã làm điều giống như vậy, nhưng Ngài đã nguyễn rủa trái đất, “đất sanh chông gai và cây tật lê.”

³²⁷ Ngài không nguyễn rủa Ê-va, nhưng nói A-đam sẽ là “người cai trị” của nàng. Từ bây giờ trở đi, nàng không cố gắng giảng dạy hoặc bất cứ thứ gì, A-đam là người cai trị nàng. “Và trọn đời người, phải chịu khó nhọc, cho đến ngày nào...người trở về đất.” Nhưng Ngài phán, “Ta sẽ đặt sự thù nghịch giữa Dòng dõi người...”

³²⁸ Vậy thì, nàng không có dòng dõi nào, nàng không bao giờ có dòng dõi, vì vậy, nàng phải nhận một Dòng dõi từ cách nào đấy. Đức Chúa Trời đã ban cho nàng một Dòng dõi, chứ không phải bằng quan hệ tình dục, mà bằng sự sáng tạo.

³²⁹ Anh chị em không thể mù để không nhìn thấy đó là “dòng giống” của rắn chứ?Ồ, chao ôi! Sa-tan đã có ở đó trước A-đam; đó là “dòng giống.”

³³⁰ Nhưng nàng đã nhận một Hạt Giống. Đó là cái gì? Chính Đức Chúa Trời. “Ngài là khởi đầu sự sáng tạo của Đức Chúa Trời.”

³³¹ Bây giờ hãy xem khi Sết được sinh ra, hay A-bên, ông là người công bình, được sinh ra từ cha mình. Sết cũng giống vậy.

³³² Con người tội ác đó; kẻ giết người, kẻ nói dối đó đến từ đâu? Đấy, thấy nó đến từ đâu không? Nó phải là một “dòng giống,” bởi vì nó là hạt giống; Ca-in là một người.

³³³ Ồ, những người mù đó họ ở đâu? “Chúa của đời này đã làm mù họ.” Ồ, không ngạc nhiên, khi Chúa Jêsus đã nói rằng không người nào có thể nhìn thấy nó. Anh chị em hiểu không?

Anh chị em nói, “Tại sao họ không nhìn thấy nó?”

³³⁴ Chúa Jêsus đã phán lần nọ, với môn đồ của Ngài, “Nó đã được ban cho các ngươi để biết Nước Đức Chúa Trời, nhưng không phải cho họ.”

³³⁵ Và đó là lý do anh chị em từ một ngàn năm trăm dặm vuông anh chị em đến đây, đấy, “Nó được ban cho anh chị em để biết Nước Trời.” Xem này, ngay cả một số người đến từ Nam Phi và những khu vực lân cận, thời đại muộn màng này khi Nàng Dâu đã được trang điểm để vào Nước Trời.

Tôi thực sự không có đủ thời gian. Chú ý. Böyle giờ hãy theo dõi, xem đấy.

³³⁶ Böyle giờ anh chị em có thể thấy “dòng dõi” của con rắn ở đó, thấy nó đã làm như thế nào không? Thật hoàn hảo, đấy. Böyle giờ một số người trong họ nói...

³³⁷ Böyle giờ, như anh chàng ấy ở Tucson ngày nọ, cố gắng...À, anh ta có thể nghe bằng này. Nhưng, nếu có, người ấy, tôi muốn kể anh chị em nghe đôi điều.

³³⁸ Khi anh ấy nói, “Ê-va nói,” đây là điều họ muốn nói, “Tôi đã có được một đứa con trai từ Chúa, hoặc một người từ Chúa.” Tại sao, chắc chắn. Đức Chúa Trời có luật lệ.

³³⁹ Nhìn xem, anh chị em hãy lấy một hạt giống và trồng nó ở đây trên cánh đồng nơi có lúa mì, và hãy trồng cây mâm xôi ở chỗ đó. Tôi không quan tâm, cùng một mặt trời và cùng một cơn mưa mang đến cho hạt giống đó sự sống. Đức Chúa Trời đã có quy luật, và quy luật đó không thể bị phá vỡ.

³⁴⁰ Tôi không quan tâm nếu một—nếu một...người phụ nữ đồng phương trong thị trấn và một người đàn ông đồng phương, chưa kết hôn và mọi thứ, có chuyện—chuyện yêu đương, và chung sống với nhau và sinh ra một đứa con; đứa trẻ đó sẽ phải đến bởi quy luật của Đức Chúa Trời, vì chẳng có cách nào khác. Nếu không, thì anh chị em biến Sa-tan thành một kẻ sáng tạo, và rồi nó là một vị thần. Ôi, anh chị em có thể bị mù chừng nào! Xem đấy, quy luật của Đức Chúa Trời, chắc chắn vậy.

³⁴¹ Nếu anh chị em từng có con, tôi không quan tâm nếu nó là Ê-sau, Gia-cốp, hay là bất cứ ai, hay người nào có tiếng xấu nào,

nếu như đó là Giu-đa, nó phải đến bởi Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời có quy luật.

³⁴² Kinh Thánh đã nói, “Mặt trời chiếu sáng trên người công bình và kẻ ác; mưa rơi xuống trên người công bình và người không...” Hê-bo-rơ chương 6, và nói rằng, “Mưa—mưa đến trên đất, đượm nhuần nó, mà sanh cây cỏ có ích cho người cày cấy, anh chị em biết đấy, để tạo ra sự sống; nhưng cỏ rạ và gai gộc cũng sống bởi cùng một nguồn nước, cùng mặt trời chiếu sáng ấy.” Vì, đó là quy luật của Đức Chúa Trời, để làm chín mọi hạt giống, khiến mọi hạt giống phải tự sản sinh.

³⁴³ Vì vậy, nó phải sanh ra “dòng giống” của con rắn. Và nó không—không bao giờ cản trở Chúa; nó làm trọn kế hoạch hoàn toàn của Ngài, nó làm Ngài trở thành Đấng Cứu Chuộc. Hầu hết kẻ mù đều biết điều đó, trừ phi nó bị che giấu. “Thần của đời này” đã giấu nó khỏi anh chị em. Nó thật rõ ràng như bất cứ thứ gì mà anh chị em có thể nhìn thấy được. Anh chị em thấy đó. Đó là “dòng giống” con rắn của anh chị em. Böyle giờ chú ý.

Nhưng, “Chúa Jēsus là khởi đầu sự sáng tạo của Đức Chúa Trời.”

³⁴⁴ Vậy thì người nữ làm gì? Khi mà, mầm sự sống đến từ nam giới. Böyle giờ phủ nhận điều đó chẳng? Người nữ không có sự sống trong nàng, chút nào. Nàng chỉ có một cái trứng nhỏ, mà là một cánh đồng ở ngoài đây.

³⁴⁵ Giống như anh chị em nhận một cánh đồng đào xới hết bề mặt nó lên, và—và xịt thuốc lên nó, và phun cho chết tất cả mầm mống gây bệnh trên đó. Và thậm chí cỏ hay không—không thứ gì có thể mọc được ở trên đó; và rồi anh chị em bón phân lại cho nó, gieo hạt giống tốt nào đó trong đó. Và nếu kẻ thù đến và gieo hạt khác, thì cũng qui luật ấy của Chúa sẽ làm chín cả hai thứ hạt giống.

³⁴⁶ Ô, Đức Chúa Trời không có ý định cho điều đó xảy ra, đấy. Nhưng điều gì đã xảy ra?

³⁴⁷ Hãy xem, tinh dịch từ người nam mang chất hemoglobin, nó là máu. Trong máu là sự sống. Và nếu anh chị em từng... Tôi đã xem điều đó, trong sự lai gia súc và những thứ tương tự như

thế. Anh Shakarian và tôi đưa nó đến xét nghiệm, và các bác sĩ và vân vân, các nhà hóa học, xem nó hoạt động như thế nào. Hiểu không? Rồi đây là chất dịch đến từ người nữ, mà nó là một chùm trứng. Đây là tinh dịch đến từ người đàn ông, là một nhóm tinh trùng.

³⁴⁸ Tinh dịch này không có tí mầm sự sống nào trong đó. Nó chỉ là một sản phẩm phụ của người đàn ông. Đó là cách mà người nữ có ở đây, trước hết, nàng chỉ là cánh đồng. Đó là cái trứng; nó có đất màu mỡ cho sự sống này. Sự sống này sẽ di chuyển vào trong và nhích dần. Đó là một sự mầu nhiệm, cách mà...

³⁴⁹ “Có lẽ,” anh chị em nói, “Ồ, trứng đầu tiên gặp nhau. Phàn còn lại của chúng chết.” Ồ, làm sao, ai quyết định điều đó? “Ô, trứng đầu tiên.” Sẽ là cái đầu tiên ở phía trước; trứng đầu tiên ở phía trước, và tinh trùng đầu tiên chăng? Không, không.

³⁵⁰ Nó có thể là một trứng; dò lại, ở phía sau, giữa tinh dịch, sẽ đưa đến một tinh trùng đến để gặp trứng. Cho thấy rằng sự quyết định thông minh nào đó liệu nó sẽ là đầu đỏ, đầu đen; liệu nó sẽ nhỏ, hay to; nam hay nữ. Hiểu không? Anh chị em không thể, anh chị em không thể làm điều gì khác về điều đó; nó sẽ không có tác dụng. Anh chị em có thể trộn chúng với nhau, và mọi thứ, nó sẽ không tạo ra một chút khác biệt nào. Đức Chúa Trời quyết định điều đó. Và sau một thời gian ngắn, một tinh dịch nhỏ sẽ bò vào trong cánh đồng đó, cái trứng. Cái gì giống như, có một cái đuôi nhỏ, trên nó, vặn lung tung; rơi xuống, và ở đó bắt đầu hình thành xương của em bé.

³⁵¹ Rồi sau đó nàng là gì? Nàng không có hạt giống. Nàng có một cánh đồng để nhận hạt giống. Vì vậy...

³⁵² Đấy, kẻ thù đi đến đó. Trong khi những người gieo giống tốt đi về phía trước, gieo những Hạt tốt; và kẻ thù đi lại đằng sau người ấy, gieo hạt hư hỏng. “Nhưng mưa rơi xuống trên người công bình và kẻ ác; mặt trời cũng chiếu như vậy.” Tất cả phải mọc lên.

³⁵³ Chúa Jêsus phán, “Hãy để cho chúng cùng lớn lên. Vào ngày đó chúng sẽ được bó lại, cỏ lùng.” Và bây giờ họ đang bó chúng lại, trong những tổ chức lớn; sắp trở thành bó lớn, Hội Đồng Giáo

hội Thế giới. Và kết thúc là gì? Là bị đốt. Nhưng hạt lúa mì thì được thâu trữ vào kho. Hiểu không? Nơi mà, cả hai chúng đều sống giống nhau, chung nguồn nước, cùng nguồn mưa.

³⁵⁴ Một cây họ cam quýt, đó là một—đó là cây cam, sẽ sinh ra, sẽ phải sanh ra; sẽ sanh ra trên nó, nếu nó được ghép vào nó, một cây lựu. Nó sẽ sinh ra quả chanh. Nó sẽ sinh ra quả bưởi. Hiểu không? Nhưng nó sẽ không phải là quả cam, nhưng nó sống từ sự sống giống như cây cam đang sản sinh.

³⁵⁵ Các giáo phái đã bị tiêm vào trong cây Nho. Bởi vì, nếu họ tuyên bố họ là “Cơ-đốc nhân,” thì họ sống nhờ nó. Cai-phe đã vậy; anh chị em biết ông là gì rồi, tuy nhiên ngay cả ông cũng nói tiên tri. Hiểu không? Đấy, họ đã sống nhờ nó.

³⁵⁶ Ô, tôi ước gì chúng ta có thể có một tuần, để chúng ta có thể chỉ nghiên cứu điều này, và làm cho nó rõ ràng để anh—anh chị em không thể bỏ qua điều đó. Böyle giờ tôi sắp bỏ qua một số trong những điều này.

³⁵⁷ Böyle giờ hãy xem. Nhìn xem, những bàn tay đã thiết kế điều này cho Nàng Dâu Yêu dấu của Ngài, thiết kế trong tình yêu dịu dàng dành cho Nàng Dâu của Ngài.

³⁵⁸ Hãy nhớ rằng Thánh Linh đã giáng xuống trên Chúa Jêsus, mà, Chúa Jêsus là một phần của trái đất. Tại sao? Mầm sự sống của Đức Chúa Trời, Sự Sống của Đức Chúa Trời, được thiết kế trong tử cung của người nữ (đúng không?), là trái đất. Đúng thế. Và rồi khi Sự Sống của Đức Chúa Trời bước vào trong, vì vậy, “Ngài là khởi đầu của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời.” Hiểu không? Và rồi Huyết đó của Đức Chúa Trời, mà đã có ở đó bởi mầm sự sống ấy; khi nó bị tuôn đổ ở Calvary, đã rơi trở lại trên thế gian. Để làm gì? Để cứu chuộc thế gian. Böyle giờ, nó đã được xưng công bình; nó đã được thánh hóa; được kêu gọi, và được khẳng định; và bây giờ nó được nhận phép baptêm bằng Lửa của nó, và được thanh tẩy để dành cho Chúa Jêsus và Nàng Dâu của Ngài.

³⁵⁹ Và anh chị em là những phần khác này mà đã được rút ra khỏi trái đất này. Trái đất, và anh chị em là một phần của trái đất; thân thể anh chị em. Linh hồn của anh chị em là phần của

Đức Chúa Trời, một thuộc tính của Đức Chúa Trời, phô bày ở đây trên trái đất trong một thân thể. Thân thể đó thì được cứu chuộc.

³⁶⁰ Böyle giờ, linh hồn được cứu chuộc, vì nó đã ở trong tội lỗi. Do đó Đức Chúa Giáng xuống, bởi tiến trình của sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và chuộc tội cho linh hồn của anh chị em.

³⁶¹ Và anh chị em, là một phần của trái đất, được mua chuộc bởi điều đó. Anh chị em đang ở trong quá trình đó bây giờ. Nó đang phát triển. Thân thể của anh chị em đã được xưng công bình dưới phép báp-têm bằng nước của Nô-ê. A-men! Và, xác thịt anh chị em, khi Nó rời xuống trên đó. Và trái đất thì được thanh tẩy bằng Lửa, nơi anh chị em sẽ sống, với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh; một Nơi cư ngụ dành cho Đấng Christ và Nàng Dâu của Ngài, Giê-ru-sa-lem Mới.

³⁶² Hãy theo dõi Thành phố này; trái đất, chiếm chỗ cư ngụ của nó trên trái đất. Böyle giờ anh chị em có thể nhìn thấy cách rõ ràng như tôi đã nói, sự...thay đổi này, trái đất phải được thay đổi. Nó không thể như Nó bây giờ được. Giáo hội không thể đi...Hay là, thế gian này không thể đi tiếp, sau Thiên hi niên, mà không được thay đổi. Hiểu không? Để có một Chỗ như vậy trong nó, nó sẽ phải được thay đổi.

³⁶³ Thật giống như, chúng ta phải được thay đổi bởi Lửa thánh khiết của Ngài, cho tình trạng và làm một nơi cho Ngài để được chứa đựng trong chúng ta; đó là, Đức Thánh Linh.

³⁶⁴ Chú ý lúc này, sẽ có nhiều chỗ trong Đất Mới. Ừ-m. Đây, có nhiều chỗ! Nó sẽ được là đổi mới, đúng thế, bằng Lửa, nhưng sẽ không có biển nữa. Hãy chú ý, Thành phố rộng một ngàn năm trăm dặm vuông.

³⁶⁵ Böyle giờ hãy lắng nghe thật kỹ trong khi chúng ta vẽ ra những chiêu kích này. Tôi muốn xóa bảng đen, một lúc. [Anh Branham xóa những minh họa của mình trước đó—Bt.]

³⁶⁶ Đây là sự mặc khải sâu nhiệm từ Đức Chúa Trời. Ở đây, tôi sẽ chỉ ngừng lại ở đây. Không có cái nào trong số những cái này... Tôi sẽ đưa ra phần còn lại của điều này, ý Chúa.

³⁶⁷ Hãy để ý bây giờ trái đất là...Ồ, anh chị em giở ra Sách Khải huyền, anh chị em có thể biết cách nó đã được đo như thế nào bằng cu-đê và bằng fu-lông. Hai ngàn ba trăm...Vì vậy bây giờ chúng ta tìm thấy rằng—rằng Thành phố được đo, “một ngàn năm trăm dặm” vuông.

³⁶⁸ Anh chị em có biết Thành phố trải rộng ra bao xa không? Tôi đã đo nó, tuần này. Nó sẽ từ trải dài Maine đến tận Florida, và từ bờ biển miền đông đến sáu trăm dặm một phần, phía tây của Mississippi. Nói cách khác, một nửa Hiệp chủng quốc Hoa Kỳ, chỉ dành cho Thành phố.

Anh chị em nói, “Không có chỗ.”

³⁶⁹ Khi biển biến mất sẽ có, vì gần bồn phòn năm của trái đất nằm trong nước. Đúng không? Vụ nổ đã làm biển khô cạn, nổ tung trái đất. Ôi, chao ơi! Hãy nhớ, một ngàn năm trăm dặm vuông, thật là Thành tuyệt vời! Và, nhưng, hãy nhớ, biển bị biến mất.

³⁷⁰ “Chiều ngang và chiều cao thì như nhau.” Vậy nó là một ngàn năm trăm dặm theo chiều này, một ngàn năm trăm dặm chiều kia; một ngàn năm trăm dặm; bề dài bằng bề ngang bằng bề cao. Một ngàn năm trăm dặm, hãy nghĩ về điều đó, vàng ròng. Và Thành có một bức tường bao quanh nó.

³⁷¹ Vậy thì, bây giờ, điều đó không cần thiết có nghĩa là, như nhau về kích cỡ...Được chép rằng, “Và các bức tường và nền bằng nhau,” điều đó không nhất thiết có nghĩa rằng nó là một hình khối hoặc hình vuông. Có một cách đo địa lý khác, mà các chiều kích như nhau, đó là, hình chóp. Hình vuông, “được làm hình vuông,” và các bức tường thì giống nhau.

³⁷² Xin để tôi vẽ nó. [Anh Branham vẽ minh họa trên bảng đen—Bt.] Xem này: chiều dài, chiều rộng, chiều cao. Chúng ta sắp bước vào một cái gì đó, chắc chắn hết sức. Hiểu không? Để ý, các chiều của hình tam giác này hoàn toàn giống nhau, tất cả các cạnh, chiều dài bằng—bằng chiều cao. Có một cách đo khác, hình chóp, mà chứng minh cho điều đó.

³⁷³ Điều này, đây là một cách, sẽ trả lời chính xác dấu hiệu của Hê-nóc ở Ai-cập, kim tự tháp. Phải không? Hê-nóc, trước sự hủy

diệt cơn đại hồng thủy, khi sự xưng công bình đến, ông đã đưa ra một dấu hiệu, mà trong kim tự tháp này là bảy bước để đến phòng ngủ của vua. Xem ở bước thứ bảy, nếu anh em đã từng nghiên cứu về các chiểu kích của kim tự tháp, cái lộ ra ngoài để đưa người vào, để giới thiệu với vua. Hãy xem điểm của người đang đứng ở đó, và anh em sẽ nhìn thấy thời đại mà mình đang sống, trong kim tự tháp.

³⁷⁴ Vậy thì, Đức Chúa Trời đã làm ra ba Kinh Thánh. Bây giờ, có một sự dạy dỗ kim tự tháp mà vô lý, nhưng có một cái kim tự tháp thật sự. Hiểu không? Để ý. Vậy thì, Đức Chúa Trời, Kinh Thánh đầu tiên...Ngài đã làm ra ba. Phải là mọi thứ trong số ba.

³⁷⁵ Chúa Jêsus đến ba lần. Ngài đến, một lần, để cứu chuộc Nàng Dâu của Ngài; lần tiếp theo, để đem Nàng Dâu của Ngài đi; lần kế tiếp, cùng với Nàng Dâu của Ngài. Hiểu không?

³⁷⁶ Bây giờ chú ý thật đẹp làm sao. Thấy không? Và trong kim tự tháp này là bảy bậc thềm, rồi đến phòng của vua. Và chúng ta ở trong thời đại hội thánh thứ bảy, trước khi Vua lên Ngôi Ngài. Và, hãy nhớ, kim tự tháp không hề có một hòn đá đỉnh trên nó.

³⁷⁷ Kinh Thánh đầu tiên của Đức Chúa Trời ở trên bầu trời, cung Hoàng Đạo; nó bắt đầu và thể hiện ở từng giai đoạn. Trước tiên, sự bắt đầu của cung Hoàng đạo, là một trinh nữ; đó là cách mà Ngài đến, lần đầu tiên. Hình ảnh cuối cùng của cung Hoàng đạo là cung Nhân sư con sư tử; sự Đến lần thứ hai. Ngay trước khi có chòm song ngư đi qua, là thời đại ung thư; thời đại mà chúng ta đang sống bây giờ.

³⁷⁸ Đã có một kim tự tháp sau đó, Hê-nóc, mà đã được xác nhận một cách chính xác. Chúng ta sẽ không có thời gian để đi vào vấn đề đó, nhưng, ngày nào đó, bởi sự giúp đỡ của Chúa, tôi sẽ tỏ cho anh chị em thấy, đưa ra một cách chính xác chiểu kích của thời đại mà chúng ta đang sống. Hiểu không?

³⁷⁹ Hãy chú ý, nhưng sự đeo đặc về địa lý này hiện giờ cái mà chúng ta có, mà các chiểu kích thì như nhau, không cần thiết có nghĩa là phải có một—một hình lập phương. Chú ý, điều này sẽ trả lời Ai-cập...hay là dấu hiệu của Hê-nóc ở Ai-cập.

³⁸⁰ Trong thời gian thanh tẩy trái đất, bởi phép báp-têm bằng Lửa của nó, sẽ có núi lửa, như vụ nổ trái đất này, và sẽ đẩy lên một Núi giống hình kim tự tháp. Hiểu không? Có nhiều chỗ để làm điều đó! Toàn bộ trái đất này sẽ bị thay đổi. Toàn bộ bề mặt trái đất sẽ bị thay đổi. Anh chị em hiểu điều đó không? Nó sẽ đẩy lên một ngọn Núi giống hình kim tự tháp.

³⁸¹ Điều này sẽ chính xác với Lời nếu nó thực hiện điều, mà nó sẽ làm. Bây giờ chú ý, vì, trong Ê-sai 65:25, chỗ mà chúng ta vừa đọc, Ngài đã phán.

Sẽ chẳng ai làm tổn hại hay là hủy phá trong khắp núi thánh Ta, Chúa đã phán vậy.

³⁸² Ô! “Khắp Núi thánh Ta!” Nên nhớ, luôn luôn là “Núi.”

³⁸³ Nếu các bức tường thẳng không liên tục, thì Thành này có thể được nhìn thấy từ bên ngoài...hoặc từ bên trong, Ngài có thể chỉ được nhìn thấy từ bên trong; nhưng để ý nó sẽ chỉ được nhìn thấy từ bên trong.

Nhưng bây giờ chúng ta nhìn thấy lời hứa của Ê-sai 4:5. Chúng ta hãy đọc điều đó.

³⁸⁴ Anh chị em có vội không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Không, không vội lúc này. Chúng ta—chúng ta—chúng ta đến với—với phần đặc biệt bây giờ, quá nhiều—quá nhiều về một—một thời điểm để anh chị em phải hiểu ngay ở đây. Vì, tôi muốn làm cho rõ ràng điều này. Rồi khi khi chúng ta quay lại điều đó, thì tôi sẽ—tôi sẽ chỉ cho anh chị em thấy chỗ chúng ta—chỗ mà chúng ta đang nói về, điều mà, trong bài học kế tiếp của chúng ta về vấn đề này, vào lúc khác.

³⁸⁵ Ô, ngợi khen Chúa Jêsus! Nhìn ở đây, cách mà những Lời không thể sai. Bây giờ nhìn ở đây trong Ê-sai. Tôi đã có chép nó ở đây, nếu tôi có thể lại tìm thấy nó, chờ một chút. Ê-sai 4:5. Nào lắng nghe, ông đang nói về sự Đến của Chúa, cách mà người nữ sẽ sống rất phóng túng. Ô, ông nói, “Bảy người nữ...” Lắng nghe. Chúng ta hãy đọc nó. Nhìn đây.

Trong ngày đó, bảy người nữ sẽ bắt lấy một người nam, và nói rằng: Chúng tôi sẽ ăn bánh của mình,...mặc áo của

mình; chỉ xin cho phép chúng tôi mang danh người; hãy cất sự xấu hổ của chúng tôi đi.

³⁸⁶ Đó là thời kỳ sau rốt, mà chúng ta đang sống bây giờ; hôn nhân, ly dị, mại dâm, và bất cứ thứ gì nữa.

Trong ngày đó, chồi của CHÚA sẽ đẹp đẽ và vinh hiển,... hoa quả của đất sẽ làm sự tốt đẹp và huy hoàng...cho... những kẻ sót lại trong Y-sơ-ra-ên. (Thật tất cả quý vị đã thoát khỏi sự trừng phạt đó! Hiểu không?)

Phàm những kẻ còn lại Si-ôn, những kẻ sót lại ở Giê-ru-sa-lem, sē... (Chúng ta hãy xem.)...ở Giê-ru-sa-lem, tức là những kẻ ở Giê-ru-sa-lem, sē được gọi là thánh, ngay cả mỗi người được chép vào sổ người sống, hãy xem:

Khi Chúa đem thần công bình với thần thiêu đốt mà rửa sự ô uế của con gái Si-ôn, (nên nhớ, đó luôn luôn là Nàng Dâu, đấy)...và sē tẩy sạch huyết Giê-ru-sa-lem (đó là dân sót lại của dân Do-thái, cùng với Nàng Dâu, đấy)... và khỏi giữa nó, lửa...

³⁸⁷ Đó luôn là sự phán xét của Đức Chúa Trời, khi Ngài phán xét lần cuối cùng của Ngài. Kêu gọi anh chị em, xưng công bình cho anh chị em, và đem anh chị em đến với sự cứu chuộc; rồi sự phán xét Ngài mở ra trên anh chị em, và Đức Thánh Linh và Lửa tẩy sạch đi tội lỗi. Lúc đó anh chị em là của Ngài.

³⁸⁸ Giống như Ngài làm với trái đất, khi Ngài thanh tẩy nó bằng Lửa, “và bởi thần thiêu đốt.” Bây giờ nhìn xem. Hãy lắng nghe! Anh chị em sẵn sàng chứ?

Trên khắp nơi núi Si-ôn, trên khắp hội nó, CHÚA sẽ dựng lên một đám mây bằng khói trong ban ngày, và ngọn lửa...soi sáng trong ban đêm. Vì một cái màn sẽ che cả sự vinh hiển.

³⁸⁹ [Anh Branham minh họa ở bảng đen—Bt.] “Chúa, trong ngày đó, ở trên đỉnh của nó, sẽ tạo ra một Ngọn Lửa cháy trong ngày ấy.” Và tiếp tục và nói, “Nó sẽ là nơi trú ẩn, nơi yên nghỉ, một nơi ẩn náu.” Để ý, làm chính xác việc nói của Kinh Thánh, một cách chính xác. Những bức tường thẳng liên tục, anh chị em không thể nhìn thấy nó. Nó phải nghiêng. “Cả Núi thánh của Ta...” “Ngài sẽ

tạo ra Sự Sáng này trên Núi này, và nó sẽ là một bức màn.” Ô, chúng ta hát bài hát đó:

Ồ, Thành ấy trên Núi Si-ôn,
Như một người hành hương, song tôi vẫn còn
yêu nó;
Bây giờ và qua các thời đại đó,
Khi tôi đến được Thành ấy trên Đồi. Hiểu
không?

³⁹⁰ Để ý, Núi Si-nai là nơi Chúa giáng xuống trên đỉnh của nó, khi Ngài phán với dân Y-sơ-ra-ên trong một Trụ Lửa. Ngài đã giáng xuống trên đỉnh của núi, Núi Si-nai.

³⁹¹ Trên Núi Hóa Hình, khi Ngài tuyên bố, “Này là Con yêu dấu Ta; hãy nghe Người,” Ngài đã giáng xuống trong một Trụ Lửa chiếu sáng rực rỡ, trên đỉnh núi, trước Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng. Và, ở trong đó, Ngài được miêu tả với cả Môi-se và Ê-li; người đã được cất lên, và người chết sống lại. Vinh hiển thay!

³⁹² Thành Mới và Đất Mới; sự tạo dựng mới; Thành trên Đồi, với Ngai trên đỉnh nó. [Anh Branham vẽ ra những minh họa trên bảng đen, cho vài đoạn tiếp theo—Bt.] Ngai trên *đây*, trên đỉnh; và dân cư ngụ, tất cả ở khắp trên dưới, trên Núi này.

³⁹³ Bức tường bao quanh thành này, có mươi hai nền. Và mỗi cái nền của chúng có viên ngọc đeo trước ngực trên A-rôn, mà tượng trưng cho mươi hai chi phái của Y-sơ-ra-ên.

³⁹⁴ Và, ở trong các cổng, chúng có bốn cái cổng được dựng một cách chính xác giống như đèn thờ trong đồng vắng, như cái lều ở trong đồng vắng. Chú ý mỗi phía, có—có các sứ đồ, ba sứ đồ đứng mỗi phía, mươi hai sứ đồ. Mỗi...Nó cao một trăm bốn mươi bốn cu-de. Một trăm bốn mươi bốn cu-de chính xác là hai trăm mươi sáu bộ, làm mỗi một viên trong những viên ngọc to lớn kia hầu như cao gần hai mươi bộ, tấm biển trong cổng đó, làm thành bức tường ấy bao quanh Thành.

³⁹⁵ Bấy giờ nó, Thành ấy, không nằm trên đỉnh bức tường, vì một thành, rộng một ngàn năm trăm dặm, thì không thể làm được điều đó. Nó là một bức tường *ở đây* mà anh chị em tiến vào

trong, giống như những cánh cổng của thành Giê-ru-sa-lem cổ. Anh chị em đi vào xuyên qua bức tường, vào trong đó.

³⁹⁶ Và mỗi cái cổng này, có mười hai nền, và mỗi cái có ngọc bích, và những viên ngọc khác, tượng trưng cho mười hai chi phái của Y-sơ-ra-ên.

³⁹⁷ Và các sứ đồ, trên mỗi, cánh cửa ngọc trai to lớn, rắn chắc đó, có ghi tên của một vị sứ đồ. Chúa Jêsus đã chẳng nói là, “Các ngươi sẽ ở trên mười hai ngai, đoán xét mười hai chi phái của Y-sơ-ra-ên” sao? Ai ngồi ở cổng, để phán xét, khi họ bước vào Thành? Ô, chao ôi! Anh em đó. Những vua của trái đất bước vào trong Thành, đến trước sự phán xét sứ đồ, như Chúa Jêsus đã hứa. Ô, chao ôi!

³⁹⁸ Trên Ngai này, trên đỉnh của nó, cao một ngàn năm trăm dặm, cả thế gian sẽ thấy Sự Sáng của thế gian, là Chúa Jêsus, đang ngự trên Ngai ở trên đỉnh của thế gian, đỉnh của Hội thánh, đỉnh của Núi Si-ôn; nơi mà rộng một ngàn năm trăm dặm, một nửa nước Hoa Kỳ, và nó dựng lên cho đến khi anh chị em có thể nhìn thấy Ngài trên khắp thế gian, cao một ngàn năm trăm dặm.

³⁹⁹ Và khắp chốn ở đây, sẽ được người được Chuộc. Sẽ là những ngôi nhà bằng vàng ròng. Sẽ có những đại lộ, những công viên, và những khu vườn. Và Sông Sự Sống chảy ra, thành dòng từ Ngôi, và chảy xuống xuyên qua cả những kẽ nứt nhỏ, và, ôi, tràn trên những bậc thềm. Và Cây Sự Sống sẽ nở hoa trong từng thớ đất; và sanh ra quả của Nó, mươi hai lần trong một năm, loại quả thay đổi từng tháng.

⁴⁰⁰ Rồi các vua của trái đất sẽ bước vào trong đó và mang sự vinh hiển của họ. “Và những lá dành cho sự chữa lành các dân,” khi các vị vua đang sống trong hòa bình ngoài đó. Khi họ đi ra, họ sẽ hái một cây, chiếc lá bứt ra như thế. Giống như chim bồ câu trở lại, sự thanh nộ của Đức Chúa Trời đã được dịu xuống, và mang chiếc lá thánh khiết đó vào tàu. Vậy khi vua ra đi, bằng việc mang sự vinh hiển của mình vào trong phòng của Nàng Dâu ở đây vào trong Thành, vua sẽ giữ chiếc lá với vị vua láng giềng của mình, và, “Chúng ta sẽ ở trong hòa bình mãi mãi.” A-men! Chữa lành các dân tộc! “Tất cả đều được ổn định. Chúng ta đã một lần chiến đấu cho dòng máu của người khác, thưa anh em.

Và chúng ta chăm sóc trùm mến, và hò reo; và bắn phá, và đốt trẻ con, mọi thứ. Nhưng bây giờ có hòa bình, sự chữa lành.” Không phải chữa lành bệnh tật; nó đã làm xong tất cả. Sự chữa lành các dân tộc! A-men!

⁴⁰¹ Thành có Ngai ở trên đỉnh. Khải huyền 21:23, “Và họ không cần ánh sáng, vì Chiên Con và Chúa là Đức Chúa Trời là Sự Sáng.” Hiểu không? Chúa là Đức Chúa Trời là Trụ Lửa mà đã đi theo dân Y-sơ-ra-ên qua đồng vắng. Và Ngài ngự trên Ngai, ở trong Nước Trời hoàn hảo đó...khi thời gian... “Nước Trời mà Chúa Jésus dâng lên cho Cha, hầu cho Đức Chúa Trời có thể là tất cả, và ở trong tất cả.” Chúa Jésus ngự trên Ngai của Ngài ở đây, như Giô-sép của chúng ta. Và Vua là Sự Sáng đó mà sẽ ở trên đỉnh của Núi Si-ôn, và Sự Sáng thánh khiết của Ngài sẽ tràn ngập toàn Thành. Ha-lê-lu-gia!

⁴⁰² Cao một ngàn năm trăm dặm, và vuông một ngàn năm trăm dặm, với những vườn của Đức Chúa Trời xây dựng xuyên suốt Thành ấy; đường phố, đại lộ! Hãy đọc Khải huyền 21, xem thử điều đó đúng không. Đấy, “Họ không cần ánh sáng ở đó, vì Chiên Con là Sự Sáng.” Và trên Ngôi có thể nhìn thấy được, ngự trên, một ngàn năm trăm dặm.

⁴⁰³ Nó không chạy thẳng như thế này. Nó dốc nghiêng, như kim tự tháp. Nếu nó là một nửa của khoảng cách này, thì sẽ là khoảng chạy lên như thế này, anh em thấy, từ một thành này đến thành khác...bây giờ nếu anh em chú ý, từ một bên của Thành đến phía bên kia.

⁴⁰⁴ Tôi có thể dừng một chút ở đây nếu anh em muốn. Anh em có lưu ý tới nhóm nhỏ chỗ này không? Nó hầu như là phần đó, chu vi nó bao phủ. Georgia, California, đến Saskatchewan; từ Kansas, đến bờ biển có đá bao quanh của Maine; đó là những gì được tập trung lại. Đó gần như là những gì tượng trưng ở ngay đây, khoảng một ngàn năm trăm dặm vuông.

Ô, họ đến từ phía Đông và phía Tây,
Họ đến từ vùng đất rất xa;
Để dự tiệc cùng với Vua chúng ta; để ăn tối...
(Điều gì diễn ra? “Người ta sống không chỉ

nhờ bánh mà thôi.” Nhờ Bánh, Lời!)...để ăn
tối như là những vị khách của Ngài;
Thật phước thay những người hành hương
này!

Trong thế gian, tôi phải nói, tôi chưa bao giờ nhìn thấy những
người như họ.

Ô, hãy quan sát khuôn mặt thiêng liêng của
Ngài
Sáng chói với Ánh sáng Thần;
Ban phước cho những người tham dự về ân
điển Ngài,
Như những viên đá quý trên vương miện Ngài
sẽ chiếu sáng.

Ô, Chúa Jêsus đang đến gần,
Tất cả phiền muộn của chúng ta sẽ qua.
Ô, điều gì sẽ xảy ra nếu khoảnh khắc này Chúa
chúng ta sẽ đến?

⁴⁰⁵ Sẽ không lâu nữa. Mọi thứ đều hoàn hảo. Về phương diện địa lý, Sô-đôm, những sứ giả; mọi thứ đang được sắp đặt một cách hoàn toàn chính xác. Hiểu không? Điều đó có nghĩa là gì? Cứ suy nghĩ, đến với một đền tạm nhỏ bé này, một ngàn năm trăm dặm vuông, từ những chiêu kích như nhau.

⁴⁰⁶ Tại sao Đức Chúa Trời lại nghĩ và quan tâm quá nhiều đến nơi Palestine nhỏ bé đó, đấy, khi nó chỉ là một chấm nhỏ xíu? Nhưng ở ngay đó là nơi đền thờ được thiết lập. Đó là nơi Giê-ru-sa-lem Mới sẽ lộ ra, ngay tại đó. “Ô-li-ve, Núi Ô-li-ve sẽ tách ra, thành phần bên trái và bên phải,” chắc chắn, khi nó trồi lên từ bên dưới. Không phải, họ nói, nó đẩy lên từng phần như thế này. Nó đang trồi lên, “Trong ngày đó khi Ngài đứng bàn chân thánh khiết của Ngài ở trên Núi.” Để ý, trên Ngôi Ngài, cao một ngàn năm trăm dặm!

⁴⁰⁷ Nên nhớ, Sa-tan đã cố cám dỗ Ngài, một lần, trên một đỉnh núi. Hiểu không?

⁴⁰⁸ Thành Mới có mười hai nền, như chúng ta đã đi qua điều đó, mười hai tộc trưởng; một trăm bốn mươi bốn cu-đê; là giáp

che ngực của A-rôn; mười hai cổng bằng ngọc trai, tên của mười hai sứ đồ.

⁴⁰⁹ Chúa Jêsus, Hòn Đá Đỉnh, đứng trên Ngai, khi các thánh đỗ của Ngài đội mũ triều thiên cho Ngài, “Vua của các vua, Chúa của các chúa.” Và Ngài là Hòn Đá Đỉnh.

⁴¹⁰ Tôi không mang theo sách bỏ túi. Nhưng nếu anh chị em để ý trong sách bỏ túi của mình, nếu anh chị em có tờ một đô la, chúng có con dấu của nước Hoa Kỳ; chim ưng ở một góc, giữ những cái giáo, áo khoác của cánh tay, như nó đã có; còn ở đầu kia, nó có hình kim tự tháp, với con mắt thấy tất cả trên đỉnh của nó. Đấy, họ không biết điều họ đang làm. Và trên đó nó được viết bằng chữ La-tinh, và anh chị em sẽ thấy rằng nó viết, đây là “Ấn vĩ đại.” Họ không biết điều họ đang làm. Cả Cai-phe cũng không biết mình đang nói tiên tri.

⁴¹¹ [Anh Branham minh họa trên bảng—Bt.] Đó là Ấn Vĩ Đại. Đây này, đấy, Thành phố. Nó không phải là một hình khối bằng phẳng như thế này, đấy, mà nó nghiêng để nó có thể được nhìn thấy. Và trên Núi thánh này của Chúa, Chúa sẽ giáng xuống trên đỉnh Núi của Ngài; Ngài ở đây này. Đó là lý do mà hòn đá đỉnh không được đặt lên bởi Hê-nóc. Thấy không? Đó là lý do mà Hòn Đá Đỉnh phải đến bây giờ. Và Núi sẽ được nhô lên, và nó sẽ là Núi của Chúa.

⁴¹² Và ở đây sẽ là nơi cư ngụ của những người được Chuộc. Đây, những đại lộ này và những xa lộ lớn, như đã có, là những công viên, và Sông Sự Sống sẽ chảy ra, chảy xuyên qua nó. Và mọi ngôi nhà sẽ được làm bằng vàng ròng. Và những đường phố cũng được làm bằng vàng. Và các cây Sự Sống sẽ ở đó, và trổ ra mươi hai loại quả khác nhau. Các vua và những người được vinh hiển của thế gian sẽ mang sự tôn trọng và sự vinh hiển của họ vào các cửa. Và các cửa sẽ không bị đóng vào ban đêm, bởi vì không có đêm ở đó.

Trong Thành đó nơi Chiên Con là Sự Sáng,

Trong Thành đó nơi không có đêm;

Tôi có một chỗ ở trên đó, thoát khỏi sự lao khổ

và buồn thảm,

Ô, tôi sẽ đến nơi Chiên Con là Sự Sáng.

⁴¹³ Anh chị em không thấy rằng những thị trấn, những thành phố, những ngôi nhà, những chỗ ở, đang—đang nói về điều đó ngay bây giờ chăng? Tất cả những điều tự nhiên này là một cái bóng.

⁴¹⁴ Hãy lấy ví dụ một cái bóng, ở đằng xa, như bàn tay của tôi. Trước khi có thể có một—một dương bản...hoặc âm bản, phải có một dương bản. Và, anh chị em nhìn thấy, cái bóng đó, giống như tôi có mười hai ngón tay, nhưng rồi khi anh chị em đi tới để nhìn nó gần hơn, nó—nó tụ xuống thành một cái, và rồi cái bóng đó mờ nhạt đi trong bàn tay.

⁴¹⁵ Và đó là, nhiều lần, người ta nghĩ có ba hoặc bốn Đức Chúa Trời. Anh chị em đang nhìn lại quá xa trong sự cải chánh ban đầu. Hiểu không? Tiếp tục cho đến bây giờ và, anh chị em thấy, nó hội tụ lại cho đến khi chỉ có Một. Điều đó chính xác.

⁴¹⁶ Có một Nàng Dâu; không phải mười hai, không phải các giáo phái. Nhưng một Nàng Dâu, đó là những người Được Chọn, ra từ mọi...ra từ—ra từ trái đất mà đã được định trước cho điều này, những người mà có thể nhận ra chỗ của họ trong Nước Trời.

⁴¹⁷ Trên Ngai này, nhìn xem, rất cao! Thành Mới; với những nền của nó; mười hai cửa; Chúa Jésus, Hòn Đá Đỉnh; các sứ đồ, đang đoán xét; mười hai chi phái.

⁴¹⁸ Kim tự tháp của Hê-nóc nhìn không có hình bóng không có thời gian của ngày. Tôi đã từng ở Ai-cập, tại những kim tự tháp. Nó rất thích hợp về phương diện địa lý, và trong chiều kích của hình học vĩ đại này; mà, cho dù mặt trời ở đâu, thì cũng chẳng bao giờ có một cái bóng xung quanh kim tự tháp. Thấy nó thế nào không?

⁴¹⁹ Và sẽ không bao giờ có bóng đêm ở đó. Ngài ở trên đỉnh Núi, ngập tràn nó với vinh quang của Ngài. Sự Sáng Vinh quang của Ngài sẽ ở đó mọi lúc. Sẽ không có đêm ở đó. Chúa Jésus, Hòn Đá Đỉnh!

⁴²⁰ Bây giờ chú ý. Vậy, những người được Chuộc sẽ bước đi trong Sự Sáng. Chúng ta hãy hát giờ này, “Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng xinh đẹp đó.” Có điều gì đó đang kêu gọi chúng ta ra. “Vượt khỏi sự chết mà đến với Sự Sống.” Chính là vì điều đó

đang chờ. Hiểu không? Đó là những gì là thuộc tính, là những gì chúng ta cảm thấy.

⁴²¹ Thật vậy, đây là...Anh chị em săn sàng chưa? Đây là Thành mà Áp-ra-ham tìm kiếm. Hiểu không? Là một đấng tiên tri, ông biết rằng Thành ấy ở đâu đó. Kinh Thánh đã nói vậy. Và ông đã thấy trước Thành phố mà ông đã sống, và ông đi qua; nhìn nơi ông đã đi, chính xác nơi nó sẽ có. Hiểu không? “Ông trông đợi Thành mà người xây dựng và người kiến tạo là Đức Chúa Trời,” đấy, là đấng tiên tri.

⁴²² Chúa Jēsus đi để sắm săn, với bàn tay Thiêng liêng, một Thành Thiêng liêng; Kiến Trúc Thiêng liêng, cho một dân được mua chuộc trở nên Thánh, cho một dân được định trước. Ngài đã đi để sắm săn.

⁴²³ Áp-ra-ham trông đợi nó. “Và ông đã tự xưng mình là khách bộ hành và khách lạ, vì ông trông đợi một Thành mà Người xây dựng và người tạo ra nó là Đức Chúa Trời.” Tiên tri ấy, biết nó nằm ở đâu đó! Giăng đã nhìn thấy nó giáng xuống, nhưng Áp-ra-ham nghĩ nó phải nằm ở trên trái đất ngay lúc ấy. Tại sao? Ông đã gặp Mên-chi-xê-đéc, Vua của nó, và dâng cho Ngài của lễ phần mười. “Người không cha, cũng không mẹ. Người không có ngày đầu mới sanh cũng không có ngày cuối rốt qua đời.” Áp-ra-ham đã gặp Ngài, và họ cùng dự tiệc thánh ngay trên điểm đó theo nghĩa đen nơi mà Thành sẽ được dựng lên, Núi thánh của Chúa, nơi những kẻ được Chuộc sẽ sống. Ô, chao ơi!

⁴²⁴ Thời gian thật sự không dừng lại. Không, chúng ta đang ở trong thời gian; sau một thời gian ngắn chúng ta sẽ đi đến cõi Đời đời.

⁴²⁵ Ôi, Núi thánh! Sẽ có nhiều đường phố băng vàng ròng, nhiều đại lộ; và những ngôi nhà, và các công viên. Nếu anh chị em muốn đọc điều này, Khải huyền 21:18. Cây Sự Sống sẽ ở đó; mười hai loại quả khác nhau, mỗi tháng, sẽ sinh ra trên đó. Dân sự sẽ ăn những loại quả này, họ sẽ thay đổi đồ ăn của họ, mỗi tháng.

⁴²⁶ Và nó—nó từ...dành cho những người đắc thắng. Anh chị em biết điều đó không? Nó không phải dành cho các giáo phái.

Anh chị em nói, “Anh muốn nói điều đó hả, Anh Branham?”

⁴²⁷ Chúng ta hãy lật ra Khải huyền 2, chỉ một phút thôi, và tìm thấy nó. Khải huyền 2:7. Chúng ta hãy tìm xem bây giờ thử nó có thật sự là Lẽ thật hay không. Khải huyền 2:7 đọc như thế này.

Và ai có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh...

⁴²⁸ Nào, nên nhớ, Ngài không phán với dân Do-thái lúc đó. Đây là Hội thánh, Dân Ngoại.

Ai có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh rằng: Kẻ nào thăng, Ta sẽ cho ăn trái cây sự sống, mà ở giữa vườn của Đức Chúa Trời.

⁴²⁹ “Chỉ kẻ nào thăng, kẻ mà thăng con thú, thăng con dấu của nó,” đó là đạo Công giáo, đạo Tin Lành, chủ nghĩa giáo phái, “kẻ nào thăng con thú, con dấu của nó, chữ cái của tên nó.” “Người đó sẽ có quyền đến Cây Sự Sống, để bước vào trong những cánh cửa nơi mà không có những sự dơ bẩn nào có thể vào trong.” Hiểu không? Hãy nghĩ về nó. Nào, chỉ một phút thôi lúc này, vì chúng ta đi hơi xa một chút. Cây Sự Sống là chỉ dành cho những người thăng.

⁴³⁰ Những cái lá sẽ để dành cho sự chữa lành các dân tộc. Đó là, các vua mà sống trong đó, mang sự vinh hiển của họ vào, khi họ mang sự vinh hiển họ vào trong và đặt nó xuống trước Ngai của Đức Chúa Trời. Giống như bên ngoài, mười...mười một chi phái đã mang vào trong, từng người trong số họ, một phần mười cho người Lê-vi, đấy. Khi họ mang sự vinh quang của họ vào trong... từ vùng đất được phước, trong nơi đó, họ sẽ vươn đến Cây Sự Sống, ngắt một chiếc lá cây thánh...hay lá Cây Sự Sống, và họ sẽ đi ra với nhau. Không còn chiến tranh nữa. Mọi vật đều sống trong hòa bình. Những chiếc lá là vật kỷ niệm cho sự chữa lành dân tộc.

⁴³¹ Cũng Cây đó, không như A-đam, ông...Có một Cây Sự Sống trong vườn Ê-đen, mà ông đã có thể ăn được nếu ông đã không bị sa ngã. Cây Sự Sống đó đã nhắc nhở ông, luôn mọi lúc, rằng... tuổi trẻ của ông sẽ cứ liên tục diễn ra. Hiểu không?

⁴³² Sẽ tương tự như vậy với các dân. Những chiếc lá sẽ dành cho việc chữa lành các dân; để ý, không có sự ôm đau lúc này. Anh

em có các quyền như A-đam đã có, như lá...chim bồ câu với lá cây thánh, tất cả...mỗi vua lấy một chiếc lá.

⁴³³ Để ý, Sông Sự Sống, có lẽ nhiều con suối nhỏ đã tạo nên nó. Nay giờ, trên trái đất này...

⁴³⁴ Tôi sẽ kết thúc chỉ trong vài phút nữa. Trong trái đất này... Hay là, tôi sẽ dừng lại. Đó là cách có thật nhiều ghi chú, bây giờ khoảng ba mươi trang. Đúng thế. Nhìn xem.

⁴³⁵ Trong—trong cuộc sống này, tôi chưa bao giờ nhìn thấy điều gì làm đói khát như vậy khi ở trên những núi và tìm thấy, như tôi đã giảng đêm nọ, dòng suối đó đang sôi sục lên, nguồn ban ra sự sống của nó. Anh chị em mệt mỏi và khát khao, sắp mình xuống bên dòng suối tốt lành; con đường đó nơi vi trùng không thể hoạt động, xuống mấy chục mét trong lòng đất, đang sôi sục những nguồn nước tinh khiết, chân thật, ban sự sống. Chúng ta rất biết ơn điều đó. Điều đó nhỏ bé. Nay giờ, trái đất có nhiều dòng suối với nguồn nước làm tươi mới lại. Khi anh chị em khát và sắp chết, anh chị em uống nước lạnh, trong lành từ đó, nó sẽ—nó sẽ giúp anh chị em sống.

⁴³⁶ Nhưng hãy nhìn nơi mà Nước này bắt nguồn. Từ Ngai, đó là nơi mà nó nhận được những nguồn ban Sự Sống. Đến từ dưới Ngai của Đức Chúa Trời, nơi Đức Chúa Trời ngự.

⁴³⁷ Tất cả của nó, tất cả trái đất này, trái đất này ở đây chúng ta sống ở trong hiện giờ; mọi người, dù là Cơ-đốc nhân hay là ngoại giáo, đều có đền thờ. Anh chị em có bao giờ nghĩ về điều đó chưa? Các giáo hội, tất cả họ.

⁴³⁸ Nhưng Nơi này thì lại không có cái nào cả. Kinh Thánh nói, “Và không có đền thờ ở đó. Nhưng Chúa là Đức Chúa Trời và Chiên Con là Đền thờ của nó.” Chiên Con là Sự Sáng. Chiên Con là Đền thờ. Chiên Con là Ngai. Chiên Con là Sự Sống. Ngài là Đền thờ đó. Đấy, tất cả các đền thờ đều có một đối tượng mà họ đang tôn thờ; nhưng, trong Thành này, Ngài là đối tượng đó. Ngài ở với dân Ngài. Sự Sáng Thần Linh Ngài tràn ngập Thành kim tự tháp.

⁴³⁹ Như Phi-e-ro và Giăng, ở trên đỉnh núi. Sự Sáng bao phủ đỉnh núi, và một Tiếng nói, phán rằng, “Này là Con yêu dấu của Ta.”

⁴⁴⁰ Trong Khải huyền 21:3 và 4, “Đền tạm của Đức Chúa Trời ở với loài người.” Đức Chúa Trời đã đặt Đền tạm trong con người, bằng sự cứu chuộc họ, bằng ba quá trình này. Bây giờ Đức Chúa Trời đang cứu chuộc trái đất và ở tạm trên trái đất, với những thần dân của Ngài thuộc về trái đất, mà Ngài sanh ra từ trái đất. Và qua tội lỗi nó đã sa ngã, nhưng...Ngài phải để nó tiếp tục. Nhưng bây giờ Ngài đã sai Chúa Jêsus đến để chuộc tội cho trái đất đã bị sa ngã đó, mà chúng ta là một phần của nó. “Không có một sợi tóc trên đầu của các ngươi sẽ bị hư mất.” Chúa Jêsus phán vậy. Ngài phán, “Ta sẽ làm cho nó sống lại ở ngày sau rốt.” Hiểu không? Tại sao? Anh chị em là một phần của trái đất.

⁴⁴¹ Anh chị em để ý, tôi đã có chuyện đùa nhỏ về vợ tôi nói với tôi rằng tôi bị mất tóc của mình. Tôi đã bảo cô ấy tôi không bị mất sợi nào.

Cô ấy nói, “Thế chúng ở đâu?”

⁴⁴² Tôi nói, “Chúng ở nơi mà anh đã có chúng trước đây.” Ở nơi chúng từng có, một chất; bất cứ chúng ở nơi đâu, chúng vẫn đang chờ tôi. Hiểu không? Đúng vậy. Tôi sẽ đi đến với chúng, một ngày nào đó.

⁴⁴³ Cái thân thể già nua này, nhăn nheo và suy sụp, và thoái hóa đi qua đôi vai, và đau ở đâu gối, và—và bị khàn trong cổ họng. Điều đó được thôi. Anh chị em có thể chôn nó dưới biển, nhưng Tiếng Kèn sẽ đánh thức tôi!...?...Vâng, thưa quý vị. Chúng ta sắp thay đổi, một trong những ngày này. Tôi là một phần của thế giới mà đã được cứu chuộc này. Anh chị em ở trong thế giới, nhưng không có gì thuộc về *trật tự thế giới*. Anh chị em ở trong một trật tự khác, trật tự được cứu chuộc.

⁴⁴⁴ Để ý, “Đền tạm của Đức Chúa Trời sẽ ở với con người.” Để ý, “Những sự trước đã qua rồi.” Điều này, việc này, đã qua rồi. Điều này có nghĩa là Thiên đàng sẽ giáng xuống để sống cùng con người. Hiểu không? Trời và đất được giao hòa.

⁴⁴⁵ Hoàn toàn chính xác khi Bồ Câu giáng xuống phần trái đất, chính là Chúa Jêsus; Ngài là cát bụi của thế gian, Con Người. Đức Chúa Trời, đến từ một mầm Sự Sống bé nhỏ đó, bởi quyền năng sáng tạo. Và Huyết ấy đã ở trong đó...Sự Sống mà đã ở trong

Huyết đó đã quay trở về với Đức Chúa Trời, nhưng Huyết đã nhỏ trên trái đất, để khẳng định nó. [Anh Branham gõ trên bục giảng nhiều lần—Bt.]

⁴⁴⁶ Bởi vì dòng máu đó được mang ra qua, từ tế bào mầm từ Ca-in, đấy; bây giờ Ngài trở lại với quyền năng sáng tạo giống như Ngài đã làm với A-đam, tạo ra A-đam, đây là A-đam thứ Hai. Và qua đó sự phá vỡ tế bào ở đó, nơi mà (tội lỗi) Ca-in đã phá vỡ tế bào huyết đó trên người công bình, đấy, bây giờ Tế Bào Máu này... Bởi vì, Ca-in đã giết chết A-bên, nhưng A-bên được sinh ra bởi xác thịt.

⁴⁴⁷ Nhưng Tế Bào này không được sinh ra bởi xác thịt. “Đó là sự sáng tạo của Đức Chúa Trời, khởi đầu của nó,” và Nó đã cứu chuộc trái đất. Và tất cả chất can-xi, chất bồ-tat, dầu khí, ánh sáng vũ trụ, mà anh chị em được làm ra từ đó, được cứu chuộc. “Một sợi tóc trên đầu sẽ không bị tổn hại. Và Ta sẽ làm cho nó sống lại nơi ngày sau rốt.”

⁴⁴⁸ Rồi điều gì? Đức Chúa Trời xuống để ở trên trái đất. Mà, Ngài là một phần của nó, thân thể của Chính Ngài. Ngài làm nó sống dậy vì sự xưng công bình của chúng ta, và chúng ta được xưng công bình bởi chỉ tin điều đó và tiếp nhận điều đó. Chú ý trong những hình bóng, Chúa Jêsus trở nên... Trong hình bóng, Chúa Jêsus trở thành người; Đức Chúa Trời... hay là được định trước để thay thế chỗ của người, để cứu chuộc chúng ta, làm cho tất cả điều này đều có thể được.

Chú ý, bên ngoài những bức tường đẹp của nó, của Thành này.

⁴⁴⁹ Bây giờ anh chị em đã hiểu “Thành phố đó” chưa? Đấy, nó là một Núi thánh. [Anh Branham minh họa ở bảng đen—Bt.] “Sẽ chẳng có ai làm tổn hại hay là hủy phá trong khắp Núi thánh Ta, Chúa phán vậy.” Thành phố không phải là hình lập phương. Nó là một Núi. Và bề—bề rộng bề ngang bề cao, thì bằng nhau, đấy; một ngàn năm trăm dặm chiều này, một ngàn năm trăm dặm chiều kia, một ngàn năm trăm dặm tất cả đường xung quanh; và một ngàn năm trăm dặm chiều cao. Vì vậy nó hoàn toàn là một Núi vĩ đại, như kim tự tháp, và Thành thì ở trên Núi đó. Vinh quang thay!

⁴⁵⁰ Anh em thấy đấy, có những lạc viên của Đức Chúa Trời, Sự Sáng của thế gian, Nước Trời hoàn hảo đó. Không phải ngày thứ bảy; ngày Vĩnh cửu! Hiểu không? Không phải là Thiên hi niên; Trái Đất Mới! Hiểu không?

⁴⁵¹ Trong khi nó đang đi qua Thiên hi niên, nó sẽ đi qua quá trình thanh tẩy của nó, nhưng nó vẫn phải bị đốt cháy. Hiểu không? Cái mà, Huyết đã cứu chuộc con người, nó cho thấy kỷ niệm này mà nó là...cái giá đã được trả, ngàn năm đó. Nhưng rồi nó phải được rửa sạch bằng Lửa; giống như anh chị em vậy, những đại biểu của Ngài ở Thành phố này, đoàn đại biểu.

⁴⁵² Vì vậy nếu anh chị em chết hoặc nếu anh chị em sống, thì có điều gì quan trọng? Nếu Ngài đến ngày hôm nay, hoặc Ngài đến một trăm năm, hay một ngàn năm nữa, tôi sẽ chỉ yên nghỉ cho đến khi sự thay đổi của tôi đến.

⁴⁵³ Vì vậy, quý ông bà lớn tuổi, quý vị đừng có chán nản. [Anh Branham minh họa ở bảng đen—Bt.] Nếu quý vị là sự tượng trưng ở trên *đây*, trong thuộc tính này của Đức Chúa Trời; *đây*, Đức Chúa Trời; nếu quý vị có điều đó, nếu anh chị em được đại diện ở *đây*, anh chị em không thể...Anh chị em ở trong sự Vĩnh hằng. Và nếu vượt qua từ ngày thứ bảy đó, vào ngày thứ tám, anh chị em đã vào trong cõi Vĩnh hằng bởi phép báp-têm bằng Thánh Linh, anh chị em được bao gồm trong *Này*. Bây giờ, nếu anh chị em chỉ tin vào cảm giác, hay nhảy lên nhảy xuống, hay là, “Tôi làm điều này. Tôi giữ ngày thứ bảy của tôi. Tôi không ăn thịt,” và những điều như thế, điều đó sẽ bị hư mất, dù sao đi nữa. Hiểu không? Nhưng *Đây* là sự Vĩnh cửu. Hiểu không? *Đây* là cõi Đời đời, Lễ này sau lễ lều tạm. Hiểu không?

⁴⁵⁴ Lễ lều tạm là lễ cuối cùng, lễ thứ bảy. Bây giờ chúng ta đang thờ phượng dưới lê lều tạm, thời đại hội thánh thứ bảy.

⁴⁵⁵ Trong Thiên hi niên, chúng ta sẽ ở dưới Lễ Lều tạm, lần nữa, vào ngày thứ bảy.

⁴⁵⁶ Nhưng, rồi, sau ngày thứ bảy, chúng ta có sự Nhóm hiệp Thánh, quay trở lại cõi Vĩnh hằng. Bằng cách nào? Bằng một Đấng Đời đời đã đến và cứu chuộc chúng ta và mang chúng ta trở lại, để chúng ta nhận ra chúng ta là một phần của *Điều Này*.

⁴⁵⁷ Vậy thì anh chị em nhận ra mình là một phần bằng cách nào? Bởi vì, rằng, Lời của thời đại, lời hứa của thời đại. Nó là cái gì? Một sự khôi phục lại với thời đầu tiên, ban đầu. “Và người sẽ làm cho lòng con cái trở lại cùng tổ phụ,” mang lại một sự phục hồi của ngũ tuần chân chính, chứ không phải những cảm giác; và sẽ bày tỏ Ánh Sáng chiều tối, cũng Con mà đã tỏ cho thấy vào Ánh Sáng ban mai, như đã hứa cho thời đại này. Amen và a-men!

⁴⁵⁸ Chúng ta ở đâu, thưa các bạn, chúng ta ở đâu? Cứ chờ đợi lúc này để ra khỏi đường lối đó, vì vậy Khải huyền 11 có thể làm nên để...được biết với những người Do-thái; đúng vậy, sự Cất lên đang đến.

⁴⁵⁹ Hãy xem, bên ngoài những cánh cổng của những bức tường, trải dài khắp trái Đất Mới, các dân tộc sẽ ở trong hòa bình Đời đời. Böyle giờ điều gì? Các vua được kính trọng sẽ mang sự vinh hiển của họ vào trong đó. Không có tội lỗi nào có thể ở đó. Không có những người nữ tóc ngắn ngún sẽ bước vào trong Thành đó nữa. Tôi sẽ đảm bảo với anh chị em điều đó. Không có những người mặc quần đùi, những người hay chơi gái hút thuốc, những gái điếm, hay những kẻ nói dối, những người thờ thần tượng, bất cứ cái gì như thế, sẽ không được vào Thành đó. Không, tất cả sẽ chấm dứt. Tôi lỗi sẽ bị biến mất. “Không có cái gì làm ô uế sự thiêng liêng của nó sẽ vào đó.” Đó là điều mà Ngài đã phán. “Tất cả đã qua đi, mãi mãi.”

⁴⁶⁰ Hãy nhìn ra trong những cánh đồng của nó và xung quanh những cánh cổng:

Gấu sẽ hiền lành, sói sẽ được thuần phục;
Và sư tử sẽ nằm chung với chiên con;
Và con thú hoang dã, sẽ được một đứa trẻ dắt
đi;
Tôi sẽ được thay đổi từ con người mà tôi hiện
có.

⁴⁶¹ Với sự chết này đang hoạt động trong thân thể sẽ chết của tôi, tuổi già đang đến, tôi sẽ được thay đổi.

⁴⁶² Anh chị em đã nghe bài hát đó chưa? “Gấu sẽ hiền lành. Sói sẽ được thuần phục.” Nó sẽ không nhảy lên, chồm lên và cố giết anh chị em. Nó sẽ đi với anh chị em xuống những con đường.

Ai sẽ hưởng điều đó? Người được Chuộc. Đó sẽ là ai?

Để ý, bây giờ tôi chỉ có thể giảng bằng những hình bóng hiện giờ. Chú ý, Anh Lee.

⁴⁶³ Ai ở trong đất mới cùng với tiên tri Nô-ê? Những người mà đã đi cùng với ông ở trong chiếc tàu. Đúng không? Đó là người bước ra khỏi nó. Hiểu không? Những người đã đi vào với Nô-ê, bởi sứ điệp của ông, là người đã bước ra trên trái đất mới sau phép báp-têm bằng nước của nó.

⁴⁶⁴ Người mà đi vào trong với Chúa Jêsus lúc này. Bằng cách nào để anh chị em vào trong Ngài? Bằng một Thánh Linh; và Ngài là Lời. Anh chị em trở nên một phần của Ngài. Anh chị em là phần nào của Ngài? Lời đang sống trong thời đại này, đang nhận ra. Anh chị em sẽ đi ra cùng với Ngài trong Thiên hi niên. Đó là khi anh chị em bước ra. Để ý, không phải một thế hệ mới. Một sự di chuyển chỗ ở!

Anh chị em nói, “Ô, Anh Branham!” Ô!

⁴⁶⁵ Hãy chú ý, nếu Đức Chúa Trời có thể làm É-li sống lại và cất ông lên, hai ngàn năm trăm năm trước, để đưa ông trở lại trái đất lần nữa, làm tiên tri cho người Do-thái, huống chi Ngài có thể làm nhiều hơn nữa cho Nàng Dâu!

⁴⁶⁶ Sau khi Nô-ê bước ra khỏi con tàu, chú ý những gì được nói với Nô-ê sau khi ông ra khỏi trận lụt, hoàn toàn giống như đã có với A-đam trước kia. Sau khi ông bước ra, lên trái đất mới; phán, “Hãy sanh sản thêm nhiều và làm đầy dãy trên mặt đất,” sau trận lụt. Chú ý, “được kết quả, làm đầy dãy lại trái đất,” như A-đam ở lúc ban đầu.

Bây giờ anh chị em có thể thấy chính xác ở đây. Bây giờ hãy lắng nghe thật kỹ.

⁴⁶⁷ A-đam đã “sanh sản thêm nhiều và làm đầy dãy lại trái đất.” Đúng không? Nô-ê, sau khi đất mới, (thế gian bị hủy diệt), đã “sanh sản thêm nhiều và làm đầy dãy trái đất.” Hiểu điều đó không? Bây giờ anh chị em không thể biết được “dòng giống”

của con rắn là gì chăng? Cái gì làm đầy dãy lại trái đất? Anh chị em hiểu điều đó không? Được rồi. Anh chị em thấy cách mà Sa-tan đã có được Ê-va lúc này. Đó là lý do sự chết ngự trị trái đất kể từ đó. Và các từng trời, trái đất, thú vật, khí quyển, tất cả bị Đức Chúa Trời nguyễn rủa bởi vì điều đó. Đó là lời nguyễn rủa, bởi vì Sa-tan đã có được điều này trước tiên.

⁴⁶⁸ Chúa Jêsus đến để chuộc nó lại cho Cha. Để làm được điều này, Ngài trở thành một phần của nó; như tôi vừa nói qua. Và từ chính bụi đất đó (phần Chúa Jêsus đã có, chính Ngài) được cứu chuộc, qua Ngài tất cả các thuộc tính của Đức Chúa Trời được cứu chuộc cùng với trái đất.

⁴⁶⁹ Ngài là Lời được nói. Chúng ta những người được cứu chuộc là một phần của Ngài. Thế thì, ước gì anh chị em có thể nhận ra! Hiểu không?

⁴⁷⁰ Những người Pha-ra-si đã tuyên bố họ được cứu chuộc. Nhưng anh chị em thấy phần minh họa đầu tiên của tôi, họ chỉ điều mà bởi học thức. Họ đã không thể nhận ra được Lời khi Nó được bày tỏ ngay trước họ. Họ nói, “Người này là tà linh.”

⁴⁷¹ Vậy thì, ngày nay, chúng ta bị gọi là những tiên tri giả. Chúng ta bị gọi bằng mọi thứ do bẩn mà có thể gọi được, bởi những người sùng đạo, dãy, bởi những người vĩ đại và tài năng. Hãy xem, họ thật sự không hiểu. Thấy không?

⁴⁷² Phép báp-têm bằng nước của nó không đủ để rửa sạch nó; cũng không rửa sạch họ. Sự thánh hóa, của Huyết, đã mang nó trở lại, tuyên xưng nó. Nhưng phép báp-têm bằng Lửa thanh tẩy nó; giống như nó đã làm với Nàng Dâu của Ngài. Như sự xưng công nghĩa, sự thánh hóa, phép báp-têm bằng Thánh Linh.

⁴⁷³ Không hề hứa làm sống lại một chủng tộc mới, như tôi đã nói, nhưng Ngài hứa cứu chuộc loài người sa ngã. Mà họ là người—người được định trước, thừa hưởng nó như Ngài đã hứa. Và Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi; chúng ta biết điều đó.

⁴⁷⁴ Hãy nhớ, Đức Chúa Trời đã đem Ê-li đi, sau sự cất lên, và chuyển dịch, đưa ông trở lại giữa dân sự, đóng vai trò tiên tri ở giữa dân sự mình; chẳng bao lâu nữa Ngài sẽ làm điều đó. Và đã

giữ ông, sống động, hai ngàn năm trăm năm này. Ngài phải xuất hiện lần nữa.

⁴⁷⁵ Chú ý lần nữa, Ngài đã khiến Môi-se sống lại từ kẻ chết. Mộ ông ở đâu? Người nào có thể tìm thấy nó? Hãy đọc Sách Giude. Hiểu không? Sa-tan...Thiên sứ Trưởng tranh giành với thiên sứ trưởng, Sa-tan, đã nói, thách thức... “cầu Chúa phạt ngươi,” giành xác Môi-se. Và ở đây Phi-e-ro, Gia-cơ và Giăng đang đứng đó nhìn người, trên Núi Hóa Hình, ngay tại đó trong vùng đất nơi Núi được dựng lên để ở. Hiểu không?

Và Ngài đến để cứu chuộc nó.

⁴⁷⁶ Đấy, đó là Hội thánh được cất lên lúc ấy, được tượng trưng; có một số họ đã ngủ, được tượng trưng. Ở đâu quanh đây? [Anh Branham minh họa ở bảng đen, cho vài đoạn tiếp theo—Bt.] Trong Thành; trên đỉnh núi. Hiểu không?

⁴⁷⁷ Có Phi-e-ro, Gia-cơ, và Giăng chứng kiến; ba người, làm chứng. Đó là Ê-li, Môi-se, và Chúa Jêsus; như là một nhân chứng trên Trời. Hiểu không?

⁴⁷⁸ Và có Môi-se, người chết, đã được sống lại. Có Ê-li, người được cất lên, vẫn còn sống. Và cả hai người đều đại diện trên núi thánh này.

⁴⁷⁹ Và, Chúa Jêsus, Đấng Cứu Chuộc. Khi Đức Chúa Trời, ở trên Ngài như thế này, phủ bóng Ngài, phán, “Này là Con yêu dấu Ta.”

⁴⁸⁰ Anh chị em hãy nhớ, Chúa Jêsus đã nói, khoảng một ngày trước đó rằng, Ngài phán, “Quả thật Ta nói cùng các ngươi, một vài người trong các ngươi đang đứng đây sẽ không chết, cho tới khi thấy Nước Đức Chúa Trời được thiết lập trong nǎng quyền.”

⁴⁸¹ Đó là gì? Người chết sống lại và các vị thánh được cất lên, cùng nhau, để gặp Ngài trên không trung. Với Đức Chúa Trời phủ bóng Ngài, và Chúa Jêsus đứng đó trong bóng này, phán, “Này là Con yêu quý Ta, trong Con Ta vui lòng ngự,” trật tự của Vương Quốc Mới. Ôi, hỡi anh, chị em!

⁴⁸² Sự chết không thay đổi anh chị em. Cái chết chỉ thay đổi được chỗ ở của anh chị em. Hiểu không?

⁴⁸³ Hãy nhớ, Sa-mu-ên, khi ông chết và bị chôn được hai năm, ông đã ở trong Ba-ra-di. Và bà đồng bóng Ên-đô-ro đã gọi ông

lên, và Sau-lơ đã nhận ra ông; và bà cũng cung vậy, và sấp mặt bà xuống. Ông không thay đổi, một chút nào. Ông vẫn là Sa-mu-ên, sau khi đã chết hai năm, và ông vẫn là vị tiên tri. Ông nói, “Ngày mai ngươi sẽ ngã xuống trên chiến trường, ngươi và con trai ngươi, và vào lúc này tối mai ngươi sẽ ở với ta.” Và đó đúng là những gì đã xảy ra.

⁴⁸⁴ Hiểu không? Và khi Môi-se trở lại, và Ê-li, trong Khải huyền 11, họ sẽ vẫn là những vị tiên tri. Ha-lê-lu-gia!

⁴⁸⁵ Và xa hơn, trong Xứ, trong Thành nơi mà Chiên Con là Sự Sáng, tôi sẽ biết anh, Anh McKinney. Tôi biết anh chị em, dân sự của tôi, những viên ngọc trên mũ triều thiên của tôi. Khi họ đến từ phương Đông và phương Tây, đến Thành; khi Thành sẽ đặt ở đó, trong một ngàn năm trăm dặm vuông, và Thành được xây dựng vuông vức. Khi anh chị em ngồi trên Núi thánh, nơi Đức Chúa Trời ngự trên Núi, và Chúa Jêsus ở trên Ngai. Và kèn bằng vàng vang lên khi Giô-sép rời khỏi ngai, để bước xuống qua Bara-di, và con cái Đức Chúa Trời quì gối xuống tôn thờ Ngài, biết rằng họ đã được cứu chuộc. Hiểu không? A-men! Ha-lê-lu-gia!

Đôi khi tôi thấy nhớ nhà trên Trời,
Và sự vinh hiển Nơi Đó tôi sẽ nhìn thấy,
Thật vui mừng khi tôi sẽ thấy Đấng Cứu Rỗi tôi,
Ở trong Thành xinh đẹp bằng vàng đó!

Tôi sắp trở về Thành xinh đẹp đó
Chúa đã sắm sẵn...
[Băng trống—Bt.]

⁴⁸⁶ Ê-sai đã nói, trong Ê-sai 9:6, “Quyền cai trị của Ngài và sự bình an của Ngài cứ thêm mãi không thôi. Quyền cai trị sẽ nẩy trên vai Ngài; Danh Ngài sẽ được xưng là Đấng Mưu Luận, là Chúa Bình An, là Đức Chúa Trời Quyền Năng, là Cha Đời đời. Và quyền cai trị sẽ nẩy trên vai Ngài; và quyền cai trị của Ngài và sự bình an của Ngài cứ thêm mãi không thôi.” Thậm chí thú vật cũng ở đó. Ôi, chao ơi!

Gấu sẽ hiền lành, và muông sói sẽ phục tùng;
Sư tử sẽ nằm xuống bên cạnh chiên con,

Và thú hoang, sẽ được đứa trẻ dẫn đi;
Nhưng tôi sẽ được biến đổi.

⁴⁸⁷ Tôi sẽ được biến đổi từ con người này của tôi, khi Ngày ấy đến, vì tôi đang đi đến Thành ấy. Tôi sắp trở về Thành xinh đẹp ấy! Tôi cảm thấy Quyền năng cứu chuộc trong cả lòng tôi giờ này.

⁴⁸⁸ Nếu điều này không phải vậy, thì tôi đã ném bỏ cuộc đời tôi; tôi đã dạy những người khác các điều dối trá. Nhưng khi tôi nhìn xuống và thấy lời hứa đó mà Ngài đã làm cho ngày này, thấy Nó đã được minh chứng; và nhìn thấy hội chúng một ngàn năm trăm dặm vuông này đang đặt ở đây, một hội chúng được Chọn được gọi ra từ các giáo phái và chủng tộc cùng các giáo điều khác và những thứ khác, nhóm nhau lại; như tôi biết Lời đang chứng thực chính Nó, tôi biết, phía bên kia cái bóng nghi ngờ, những viên ngọc trên mảnh triều thiên của tôi sẽ phát sáng mọi thứ trong thế gian, ở Ngày đó.

⁴⁸⁹ Sẽ đến một thời giờ! Hỡi dân sự, chúng ta không nhóm lại ở đây vô ích. Chúng ta chỉ đang chờ đợi lúc đó. Nó rất, rất muộn, nhưng Chúa Jêsus vẫn rất, rất gần. Và, Vinh hiển của Ngài, thật tuyệt vời. “Danh Ngài sẽ được xưng là Đấng Mưu luận.” Thành đó, anh chị em có thể thấy nó không? Đó là nơi Nàng Dâu và Chàng Rể sẽ ở, và không bao giờ lại...

⁴⁹⁰ Böyle giờ, nếu anh chị em nghĩ thật tuyệt vời khi chúng ta lái xe hàng trăm dặm để đến ngôi đài và ăn nuốt Lời Ngài, mà đây chỉ là cái bóng, thì sẽ là gì khi chúng ta ở trong Thành đó với Ngài! Khi tôi sống bên cạnh anh chị em, và khi chúng ta ăn trái của những cây ấy, và chúng ta sẽ bước đi trên những con phố kia, và khi chúng ta bước đi trên những con đường bằng vàng đến nguồn nước, uống nước từ nguồn, bước vào trong vườn của Đức Chúa Trời, với các Thiên sứ bay lượn trên trái đất, hát vang những bài thánh ca, Ồ, sẽ là một Ngày tuyệt vời! Tất cả đều xứng đáng. Con đường dường như gõ ghè, đôi khi có khó khăn, nhưng, Ồ, sẽ là quá nhỏ bé khi tôi thấy Ngài, rất nhỏ bé. Những cái tên và những điều xấu xa họ đã nói, sẽ là gì khi tôi nhìn thấy Ngài trong Thành đẹp đẽ, xinh đẹp ấy của Đức Chúa Trời?

⁴⁹¹ Xin chúng ta hãy cúi đầu.

Tôi sắp trở về Thành xinh đẹp đó
 Chúa tôi đã sắm sẵn cho dân của Chính Ngài;
 Nơi tất cả các người được Chuộc của mọi thời
 đại
 Hát “Vinh hiển thay!” chung quanh Ngai
 Trắng.
 Đôi khi tôi nhớ nhà trên Trời,
 Và sự vinh hiển của nó Nơi Đó tôi sẽ nhìn thấy;
 Thật là vui mừng khi tôi nhìn thấy Đấng Cứu
 Rỗi tôi,
 Trong Thành phố băng vàng đẹp đẽ đó!

⁴⁹² Trên đảo Bát-mô, Giangi đã nhìn thấy nó! [Anh Branham khóc vì vui mừng—Bt.]

⁴⁹³ Chúa Jêsus yêu dấu ôi, hy vọng này, hi vọng của con xây dựng không trên điều gì hơn, lạy Chúa. Đó là mẹ của lòng con; Thành ấy, Vua vĩ đại. Chúa ôi, xin đừng để một người nào ở đây hư mất. Xin cho chúng con tra xét lại đời sống của mình, hôm nay, Chúa ôi, chờ đợi sự Tái lâm của Chúa. Nơi mà, tất cả những ai được Chuộc, ngoài xa kia trong đấu trường lớn ở Rô-ma, nơi những Cơ đốc nhân đã bị sư tử ăn thịt, ngày nào đó sẽ sống lại từ bụi đất!

⁴⁹⁴ Sẽ không có những nghĩa địa trên sườn núi của sự Vinh hiển. Sẽ không có những nắm cửa treo những vòng hoa tang. Không có dấu vết nước mắt trên nó. Không, không. Không có đám cỏ mọc chồng lên. Không con bão nào sẽ đập vào nó. Tất cả đều sẽ được vinh hiển ở đó.

⁴⁹⁵ Xin giúp chúng con, Chúa ôi. Nếu có người nào ở đây... mà được gọi đến dự Tiệc Cưới này của Chiên Con, một ngàn năm trị vì của Thiên hiên này, và rồi bước vào Thành sau khi Tuần Trắng Mật qua đi. Thiên hiên chỉ là Tuần Trắng mật. Rồi Nàng, Nàng Dâu, lấy... Chàng Rể đưa Nàng Dâu của Chàng về Nhà. Nó là của Nàng. Chàng Rể của Nàng; Nàng Dâu của Chàng. Ôi, Ngài đã đi để chuẩn bị một Nhà, vì Ngài đã đính ước.

⁴⁹⁶ Xin cho chúng con sống chân thật với Ngài Đấng là Lời, vì Ngài là Lời. Bất kể những người khác có cố xốc xược với chúng con thế nào, thì xin giữ chúng con tránh khỏi Nó; Chúa ôi, xin kéo chúng con đến gần hơn.

Vì đôi khi tôi lại nhớ nhà trên Trời,
Và sự vinh hiển của nó Nơi Đó tôi sẽ nhìn thấy;
Thật là vui mừng khi tôi thấy Đấng Cứu Rỗi tôi,
Trong Thành phố băng vàng đẹp đẽ đó!

⁴⁹⁷ Nhà tương lai của Chú Rể và Nàng Dâu! Ngài đang trở lại... [Băng trống—Bt.]...với Tiệc Cưới; sẽ là ba ngày rưỡi. Rồi quay lại, trong Thiên hi niên, vào tuần trăng mật của chúng ta. Và lúc đó Ngài—Ngài sẽ làm cho Thành được thấy. Như chú rể đưa nàng dâu đến với sự ngạc nhiên của nàng, thật nàng dâu nhỏ bé đứng ở đó trong sự tôn kính khi nàng nhìn thấy nhà tương lai của mình! Và bởi đức tin, ngày hôm nay, Chúa ôi, chúng con nhìn thấy nó ở得很 xa kia. Nó sẽ ở ngay đây trên trái đất này. Ngài đã hứa điều đó.

⁴⁹⁸ Hội thánh Ngài sẽ được cứu chuộc hoàn toàn, một trong những ngày này. Và rồi những phần nhỏ còn lại của thế gian Ngài, sẽ được cứu chuộc. Nhưng trước tiên Ngài cứu chuộc dân Ngài, mà thân thể họ được tạo thành thuộc thế gian đó.

⁴⁹⁹ Xin giúp chúng con, Chúa ôi. Nếu ở đây có người nào thực sự không chắc chắn về điều đó, Chúa ôi, cầu xin cho họ nhận được nó ngay bây giờ.

⁵⁰⁰ Tôi biết là đã kéo dài và trời rất nóng, nhưng, hỡi dân sự, chúng ta sẽ không luôn đứng ở đây. Tôi sẽ không luôn luôn là mục sư của anh chị em. Chúng ta hãy chắc chắn điều đó.

“Có một cách hả, Anh Branham?”

⁵⁰¹ Vâng, trở thành một phần của Lời, một phần Lời của ngày hôm nay. Không thể là một phần Lời của thời đại Môi-se; phần đó đã được tạo thành rồi, đó là bàn chân. Chúng ta bây giờ đang ở cái Đầu. Đây là Đấng Christ. Không phải thời cánh tay, quay lại trong thời Luther, không. Đây là thời cái Đầu. Đấng Christ, Hòn Đá Đầu, đến với Thân Thể.

⁵⁰² Nếu anh chị em thực sự không có cảm giác hoàn toàn đúng về nó, ở bất cứ chỗ nào anh chị em có thể, mời anh chị em giơ tay lên để tôi có thể nhìn thấy. Còn mọi người khác cứ cúi đầu xuống. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

⁵⁰³ Hãy nói, “Xin nhớ đến tôi trong lời cầu nguyện, Anh Branham. Tôi rất muốn ở đó lắm! Tôi—tôi không muốn bỏ qua nó, Anh Branham. Tôi—tôi đang tra xét, tôi đang làm mọi điều tôi có thể, nhưng bây giờ hãy cầu nguyện cho tôi, được chứ?” Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

⁵⁰⁴ Trong khi anh chị em đang nghĩ về nó lúc này, chỉ cầu nguyện, thưa, “Chúa ôi...” Điều đó ở trong chính lòng anh chị em. Đấy, nếu anh chị em cảm thấy có cái gì đó lôi kéo, làm lòng mình cảm kích, đó chính là nó đấy. Nó chính là thuộc tính ấy đang cố gắng tự tuyên bố mình.

Tôi sắp trở về Thành xinh đẹp đó
 Chúa tôi đã sắm sẵn cho dân của Chính Ngài;
 Nơi tất cả các người được Chuộc của mọi thời
 đại
 Hát “Vinh hiển thay!” chung quanh Ngai
 Trắng.
 Đôi khi tôi lại nhớ nhà trên Trời,
 Và sự vinh hiển Nơi Đó tôi sẽ nhìn thấy;
 Thật là vui vẻ khi tôi sẽ nhìn thấy Đấng Cứu Rỗi
 tôi,
 Trong Thành phố băng vàng đẹp đẽ đó!

⁵⁰⁵ Lạy Cha Thiên thượng, xin đem chúng con đi bây giờ, Chúa ôi. Xin để Đấng Chăn Chiên Lớn, Đấng Chăn Chiên Cứu Chuộc Lớn, Đấng Chăn Chiên Lớn mà đã lìa bỏ sự Vinh hiển, biết rằng một số trong những thuộc tính đã bị lạc mất trên các thung lũng lớn của tội lỗi, nơi mà những con sói và muông—muông thú sẽ sớm ăn ngấu nghiến chiên con nhỏ bé đó; nhưng Ngài đã lìa bỏ cung điện băng vàng, giáng xuống thế gian và trở nên một trong chúng con, để Ngài có thể tuyên bố tình yêu của Đức Chúa Trời với chúng con. Ở đó Ngài tìm thấy họ, một số trong họ ở trong các giáo phái, một số trong họ ở trong nhà thổ, một số họ ở trên đường phố, mù lòa, một số họ ở trong những hàng rào ngăn cách và đường cái, nhưng Ngài đã cứu chuộc mọi người mà Cha đã định trước cho Ngài cứu chuộc.

⁵⁰⁶ Và Ngài đã ủy thác cho chúng con, để chúng con sẽ sống phần này của Lời dành cho thời đại chúng con. Và chúng con thấy sự

cải chánh vĩ đại của Luther, trong thời đại đó; và của Wesley; và Ngũ Tuần. Böyle giờ chúng con đang tìm kiếm Hòn Đá Đỉnh của Thành. Ôi Chúa, chúng con biết thời đại và lời hứa mà chúng con được ban dành cho thời đại này, cách mà điều Nay được khôi phục lại. “Ánh sáng Chiều tối sẽ làm chín quả của nó. Và sẽ ứng nghiệm rằng sẽ có một ngày, có thể được gọi, không phải ngày hay đêm, nhưng vào lúc chiều tối sẽ có Sự Sáng.”

⁵⁰⁷ Cũng Con vinh hiển ấy của Đức Chúa Trời đã tự biểu lộ chính Ngài trong xác thịt con người trên trái đất ở đây, làm cho lời hứa tự nó hành động cách chính xác, làm mù mắt của người Pha-ra-si và người Sa-đu-sê và người Hê-rô-đia, vân vân.

⁵⁰⁸ Và ngày nay nó lại lặp lại, Lời đang được bày tỏ thật giống như Nó đã có. Lời, biết bí mật của lòng, hoàn toàn chính xác là cách đó, như Kinh Thánh đã nói, mà không thể bị phá vỡ. Xin giúp chúng con, nhận ra điều đó, Chúa ôi.

⁵⁰⁹ Xin giúp bây giờ những người này mà đã giơ tay lên. Xin cho họ đứng thẳng lên xiết chặt thắt lưng hơn một chút; dùng Tin lành bình an làm giày dép; mặc áo giáp trọn vẹn của Đức Chúa Trời; lấy sự cứu chuộc làm mao trù; lại phải lấy thêm đức tin mà làm thuẫn; tiến lên phía trước, từ ngày hôm nay trở đi. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

⁵¹⁰ Chỉ một thời gian ngắn nữa thôi, thì chúng con sẽ được triệu tập; rồi sự Cất lên sẽ đến. Chỉ một nhóm nhỏ bé, như Hê-nóc, sẽ được cất lên.

⁵¹¹ Lúc ấy, “những người còn sót lại của dòng dõi người nữ, mà giữ những điều răn của Đức Chúa Trời,” người Do-thái, “có sự làm chứng của Chúa Jêsus Christ,” Dân Ngoại, sẽ bị lùng sục như những con chó, “và sẽ dâng hiến cuộc sống họ vì lời chứng của mình.”

⁵¹² Rồi, một buổi sáng vĩ đại đến, sự mở ra của Thiên hiên, cho tuần—tuần Trăng mật sẽ bắt đầu.

⁵¹³ “Và rồi những người còn lại của những kẻ chết chẳng được sống cho đến khi chấm dứt một ngàn năm.” Rồi, hạn một ngàn năm đủ rồi, thì có sự Phán xét, cho thấy rằng Cham đã ở trong

tàu. Và Cham vẫn ở đó trong dân sót lại. Những người đã nghe thấy Điều đó và chối bỏ Nó sẽ phải bị đoán xét.

⁵¹⁴ Giờ này, xin ban ơn, Chúa ôi, để chúng con sẽ không bị coi như ở giữa họ, nhưng sẽ có mặt trong sự kêu gọi đến dự Tiệc Cưới. Vì, chúng con nhận ra Chúa Jêsus ở giữa chúng con ngày nay. Chúng con sắp đến cùng Ngài; ra khỏi thế gian, vào với Ngài. Xin cho chúng con bước đến Thành đó, đi ra cùng với Ngài.

⁵¹⁵ Con đang già đi, Chúa ôi. Con không có nhiều bài giảng nữa để giảng. Nhưng con hoàn toàn tin cậy Ngài. Con đang trông đợi Thành đó, như tổ phụ Áp-ra-ham của con đã đợi. Có Điều gì đó trong con bảo rằng nó đang đến. Con đang cố gắng ở mọi nơi, Chúa ôi, để truyền ra Sự Sáng và kêu gọi họ. Xin đừng để cho một trong những người này, Chúa ôi...

⁵¹⁶ Thật tuyệt vời, trước đây một lúc, Ngài đã bày tỏ điều đó cho con. Từ chu vi khoảng một ngàn năm trăm dặm, chỉ một người ở đây và ở đó, được ngồi với nhau hôm nay, nhóm nhau lại tại một điểm nhỏ, chờ đợi Thành ấy hiện ra. Chúng con xưng nhận mình là những kẻ hành hương và khách lạ. Chúng con bị xã hội ruồng bỏ. Người ngoại, thế gian, cười chê và làm trò cười; các giáo phái tôn giáo nhạo báng; nhưng chúng con không dời đổi bởi những điều như vậy. Xin làm chúng con là một phần của Lời, Chúa ôi, không thể dời đổi được. “Nó sẽ ứng nghiệm trong thời đại cuối cùng.” Xin cho được như vậy với chúng con, Chúa ôi, xin cho chúng con được nghỉ đến giữa họ. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁵¹⁷ Anh chị em có tin vào điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”] Chúng ta hãy giơ tay lên như thế này.

Tôi sắp trở về Thành xinh đẹp đó
 Chúa tôi đã sắm sẵn cho dân của Chính Ngài;
 Nơi tất cả các người được Chuộc của mọi thời
 đại
 Sẽ hát “Vinh hiển thay!” chung quanh Ngài
 Trắng.

Đôi khi tôi lại nhớ nhà trên Trời,
Và sự vinh hiển Nơi Đó tôi sẽ nhìn thấy;
Sẽ thật là vui vẻ khi tôi nhìn thấy Đấng Cứu Rỗi
tôi,
Trong Thành phố bằng vàng đẹp đẽ đó!

⁵¹⁸ Bây giờ, nếu chúng ta sống ở trong Thành đó với nhau, cứ bắt tay với người nào đó, nói, “Chúa ban phước cho anh, người hành hương. Anh từ đâu tới? Louisiana, Georgia, Mississippi? Tôi cũng là người hành hương. Tôi đang trông đợi Thành đó.”

⁵¹⁹ Tôi đang trông đợi Thành đó, Anh Neville, ở đăng kia. Chúng ta đang trên đường tới đó...?...Anh Capps, tôi đang đi tìm Thành đó, cho đến nay, tối nay. [Anh Branham bắt đầu ngân nga bài hát *Không Thất Vọng*—Bt.]

Và sự vinh hiển của nó Nơi Đó tôi sẽ nhìn thấy;
Thật vui khi tôi sẽ nhìn thấy Đấng Cứu Rỗi tôi,
Trong Thành phố bằng vàng đẹp đẽ đó!

Ô, gấu sẽ hiền lành, và muông sói sẽ phục tùng;
Và sư tử sẽ nằm bên cạnh chiên con, ô, đúng thế;

Và con thú từ...sẽ được đưa trẻ dẵn đi;
Và tôi sẽ được biến đổi, được biến đổi từ con người này của tôi, ô, vâng.

Ô, sẽ có bình an trong thung lũng dành cho tôi
ngày nào đó;

Ô, sẽ có bình an trong thung lũng dành cho tôi.
(Đúng! Vâng!)

Tôi sẽ không thấy buồn bã nữa, không còn ưu phiền nữa, không còn hoạn nạn nữa;

Và sẽ có hòa bình trong thung lũng dành cho tôi.

⁵²⁰ Vua không thể thấy được của chúng ta, sáng hôm nay, sẽ được bày tỏ. Tôi sẽ không cho rằng Bill Dauch như ở tuổi chín mươi. Anh chị em sẽ không cho rằng tôi như ở tuổi năm mươi. Nhưng tôi sẽ được biến đổi, Ngày đó.

Và khi con thú từ nơi hoang dã, sẽ được đưa trẻ
dẫn đi;

Nhưng tôi sẽ được biến đổi, được biến đổi từ
con người này mà tôi hiện có.

⁵²¹ Anh chị em há chẳng vui mừng ư? Tóc bạc sẽ biến mất; đôi
vai khom sẽ biến mất. Nhưng vẻ đẹp, sự bất tử, sẽ đứng trong sự
giống như Ngài, mặt trời chiếu rạng. Ôi, tuyệt vời!

...cho con, Ôi Chúa, con nguyện cầu;
Con sẽ không buồn bã, không còn ưu phiền
nữa, không còn hoạn nạn nữa;
Và sẽ có bình an trong thung lũng dành cho
con.

⁵²² Đó là điều mà chúng ta ở đây. Bao nhiêu người trong anh chị
em cần sức lực cho cuộc hành trình này? Xin Chúa ban nó cho
chúng ta! Bao nhiêu người trong anh chị em bị đau ốm trong
thân thể, những người lính bị thương? Mười hai, hay nhiều hơn
nữa. Anh chị em có tin Ngài ở đây không, Vua không thể thấy
được? Những điều có thể thấy được; không thể nhìn thấy được
biểu lộ bởi sự có thể nhìn thấy được. Ngài hôm qua, hôm nay, và
cho đến đời đời không hề thay đổi, chỉ thân thể con người. Bay
giờ, nếu đây là Thánh Linh của Ngài đã giảng điều này qua tôi,
thì Ngài sẽ làm công việc mà Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây. Ôi,
tuyệt vời làm sao!

Tôi sắp trở về miền đất hứa,
Tôi sắp trở về miền đất hứa;
Ồ, ai sẽ đến và đi cùng tôi?
Tôi sắp trở về miền đất hứa.

Tất cả trên những đồng bằng được trải dài rộng
đó
Chiếu sáng một Ngày Đời đời;
Ở đó Chúa Trời Chúa Con trị vì mãi mãi,
Và xua tan bóng đêm.

Ô, tôi sắp trở về miền đất hứa,
Tôi sắp trở về miền đất hứa;

Ồ, ai sẽ đến và đi cùng tôi?
Tôi sắp trở về với miền đất hứa.

⁵²³ Năm trăm người bước xuống dòng sông nơi xa kia, ngày đầu tiên Thiên sứ của Chúa đã hiện ra có thể thấy được, để minh chứng, như Ngài làm trên Núi Si-nai, mà tôi đã gặp Ngài. Tôi bước xuống dòng sông, và hàng trăm người hát bài hát giống như vậy cho lễ báp-têm. Ở đây Ngài đến, giáng xuống, cũng Trụ Lửa đó mà anh chị em đã thấy trong bức hình chõ kia; giáng xuống, xuống ngay tại đây ở dòng sông này, và nói, “Như Giáng Báp-tít được sai đến để dọn đường sự đến lần đầu tiên của Ngài, Sự điệp này sẽ dọn đường cho sự Đến thứ hai.” Hiểu không? Anh chị em thấy đó, đấy.

Ồ, ai sẽ đến và đi cùng tôi?
Tôi sắp trở về miền đất hứa.

⁵²⁴ Cũng Trụ Lửa đó hiện ở đây với chúng ta. Anh chị em có ý thức điều đó không? Ngài đã làm cho một số người trong chúng ta vì một điều, và một vài việc khác. Nếu anh chị em tin, không có một sự nghi ngờ gì, tin rằng Ngài ở giữa tòa nhà này, tôi tin Ngài sẽ chứng minh chính Ngài cho anh chị em. Nó sẽ làm anh chị em thỏa mãn chứ? Nếu tôi không bắt đầu với mỗi người...Sắp hai giờ rồi, nhưng nếu anh chị em...Đúng hơn là, hơn một giờ thôi. Nếu anh chị em tin, hãy để Ngài giáng xuống trên chúng ta! Đức tin của chúng ta ở đâu? Đấy, anh chị em phải tin vào điều đó. Anh chị em đừng nghĩ ngờ nó, một chút nào, nó sẽ tỏ ra.

⁵²⁵ Tôi—tôi nhận ra sự Hiện diện Thiêng liêng của Sự Hiện hữu Đấng Christ, Ngài là Lời. Và Kinh Thánh nói, “Lời...đầy quyền năng sắc hơn gươm hai lưỡi, và Nó thấu vào đến cốt tủy, xem xét tư tưởng mà—mà ở trong lòng, bày tỏ bí mật của lòng.”

⁵²⁶ Nhìn xem. Tại sao, tôi không biết những điều đó, cách đây nhiều năm. Và khi tôi nói điều đó, mà không biết, hãy nhìn xem những gì Ngài đã làm. Ngài phán, “Bây giờ ngươi sẽ nắm tay người ta, và, đừng nghĩ gì cả, chỉ nói điều mà thuộc tính bảo ngươi. Nói Nó là khối u, bất kể nó là cái gì.” Rồi phán, “Sẽ ứng nghiệm rằng ngươi sẽ không phải làm điều đó.” Hiểu không? Hiểu không? “Nó sẽ phân biệt mọi sự mà có ở trong họ.” Chúng ta có đủ loại mạo nhận, chúng ta biết điều đó, hầu như để lừa

dối người được Chọn nếu có thể được. Hãy xem phần còn lại của sự việc thích hợp với Lời, rồi anh em sẽ biết nó đúng hay không. Nhưng, tuy nhiên, Chúa Jésus vẫn hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

⁵²⁷ Có bao nhiêu người ở đây bị đau, và biết rằng tôi không biết anh chị em? Hãy giơ tay lên, nói, “Tôi—tôi biết ông không biết tôi.” Ô, điều đó đúng, tôi đoán, ở mọi nơi. Điều anh chị em phải làm là chỉ tin vào nó.

Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin;
Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi.

⁵²⁸ Chúa Jésus phán, “Như việc đã xảy đến trong thời Sô-đôm, cũng sẽ xảy đến trong ngày sau rốt khi Con Người được tỏ ra trên đất trong ngày sau rốt. Khi Con Người sẽ được bày tỏ, hay là, bày tỏ chính Ngài trong ngày sau rốt.” Vậy thì, không phải thời đại trước, thời trung đại; mà thời sau rốt, đấy, Ngài sẽ tỏ ra. Và bây giờ chúng ta đang ở những ngày sau rốt. Sắp đặt một cách chính xác như Sô-đêm, mọi thứ, những sứ giả, hoàn toàn giống nhau.

⁵²⁹ Điều gì đã xảy ra với dân—dân sót lại nhỏ bé được gọi ra với nhóm người của Áp-ra-ham? Có một Đấng đến giữa họ, trong xác thịt con người; đã đóng vai con người xác thịt, ăn với họ, uống với họ, ăn thức ăn mà họ đã ăn, mọi thứ. Ngài đứng giữa họ, nói về Sứ điệp. Rồi Ngài phán, “Ta sắp làm việc lớn này.”

⁵³⁰ Và Áp-ra-ham cứ học hỏi, “Nó là đây phải không? Tôi đang trông đợi một Thành. Đây có phải Vua ấy không?”

⁵³¹ Và Đấng ấy nói, “Sao Sa-ra nghi ngờ điều này?” Trong cái trại, đằng sau Người.

⁵³² Áp-ra-ham thưa, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Elohim!” Vì, Ngài đã phân biệt được ý nghĩ của Sa-ra.

⁵³³ Chúa Jésus đã nói điều đó sẽ lặp lại lần nữa khi Ngài sẽ được bày tỏ trong ngày sau cùng, Hòn Đá Đầu đi vào Thân thể. Để cứu chuộc... Đó là những người được cứu chuộc, đến để lấy Phần của Chính Ngài. Ngài ở đây với chúng ta.

⁵³⁴ Nay giờ, chỉ có khoảng một tá cánh tay giơ lên, hoặc nhiều hơn nữa, giơ lên. Tôi tin rằng Chúa có thể chữa lành từng người trong anh chị em. Đúng. Tôi tin anh chị em là vậy. Tôi không tin rằng một người thật sự có thể ở trong một nơi như thế này mà không có...trong loại thì giờ này, trong bầu không khí này, mà không biết, không nhận ra điều gì đó.

⁵³⁵ Tôi muốn anh chị em cầu nguyện. Tôi muốn anh chị em hiểu được mình có vấn đề gì sai trái, trong—trong lòng anh chị em, đấy, và rồi bắt đầu cầu nguyện, nói, “Lạy Chúa Jêsus, xin bày tỏ điều này. Con—con đang thưa chuyện với Ngài về điều không ổn của con. Và giờ này Ngài sai Thánh Linh Ngài đến với Anh Branham, để làm ứng nghiệm những gì mà anh đã nói là Lẽ thật, trong Sự điệp này mà anh đã nói về Ngài hôm nay, con biết nó sẽ là Lẽ thật. Nay giờ, xin bày tỏ điều đó cho con, Chúa ôi. Xin phán với con.”

⁵³⁶ Nay giờ nó hầu như, rải rác ở đây và xung quanh. Vì vậy cứ cầu nguyện, và chỉ tin bằng tất cả tấm lòng của anh chị em, hầu cho Chúa sẽ ban cho điều đó.

⁵³⁷ Nay giờ tôi muốn anh chị em nhìn tôi, và cầu nguyện. Giống như Phi-e-rơ và Giăng đã nói, “Hãy nhìn chúng ta.” Ông đã muốn điều gì đó, và ông chỉ hầu như tiếp nhận nó. Và anh chị em cũng muốn điều gì đó, và tôi tin là anh chị em thực sự gần như tiếp nhận nó. Ông nói, “Hãy nhìn vào chúng ta.”

⁵³⁸ Ông nói, “Bạc và vàng, ta chẳng có chi hết; song điều ta có, thù ta cho người.”

⁵³⁹ Nay giờ, sự chữa lành, tôi không có chi hết. Tất cả điều đó ở trong Đáng Christ. Nhưng thứ mà tôi có, một sự ban cho của Đức Chúa Trời, ban cho tôi, đức tin vào Ngài. Nay giờ, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, mỗi người trong anh chị em được chữa lành. Hãy tin điều đó. Hiểu không? “Nếu các ngươi có thể tin!”

⁵⁴⁰ Một quý bà ngồi ở đó, đang nhìn tôi. Cách đây vào phút, bà ta đang khóc, cầu nguyện. Bà ta có bệnh buốt cổ làm cho bà phiền lòng. Tôi không biết bà. Bà là người lạ với tôi. Điều đó đúng, phải không? [Chị ấy nói, “Đúng thế.”—Bt.] Bà không phải là người ở

đây. Bà từ Chicago đến. Bà Alexander. Nếu điều đó đúng, hãy vẫy tay. Böyle giờ hãy trở về Chicago và mạnh khỏe.

⁵⁴¹ Bà đã chạm phải cái gì? Điều tương tự mà người phụ nữ bị rong huyết đã chạm phải, đã chạm vào viền áo của Ngài, chứ không phải của tôi.

⁵⁴² Đây là một quý cô đang ngồi ngay phía dưới giữa đám đông, nếu tôi có thể làm cô hiểu tôi. Cô mà nghiêng đầu sang một phía. Tôi không biết cô. Cô là người lạ đối với tôi, nhưng cô đang đau dạ dày. Chồng cô đang ngồi cạnh cô. Anh ấy có vấn đề không ổn về tai. Tên của cô là Czap. Chồng cô là người lạ đối với tôi. Anh chị không phải người ở đây. Anh chị từ Michigan đến. Điều đó đúng, thì vẫy tay. Hãy trở về Michigan, khỏe mạnh. Đức tin của anh chị đã khiến anh chị khỏe mạnh. “Nếu các ngươi có thể tin, thì mọi sự đều có thể được.”

⁵⁴³ Quý cô bị bệnh viêm họng, ngồi ở phía cuối đằng sau chỗ kia, đến từ Georgia, mặc đồ trắng. Hãy quay về, dưới Georgia, khỏe mạnh. Chúa Jésus Christ làm cô khoẻ mạnh. Cô có tin điều đó không?

⁵⁴⁴ Quý bà ngồi ở đó, đang nhìn tôi, ngay hàng ghế cuối cùng. Bà ta bị viêm xoang. Bà ta sẽ tin điều đó, Chúa sẽ chữa lành cho bà. Bà Brown, hãy tin hết lòng, Đức Chúa Jésus Christ sẽ làm...Bà là người lạ với tôi, nhưng Ngài biết bà. Ủ-m. Bà có tin vào điều đó không? Hãy giơ tay lên. Đúng thế.

⁵⁴⁵ Đang nằm ở đây trên chiếc giường nhỏ này. Hãy bảo cô ta nhìn qua đây. Cô ấy đang đau đớn, cứ như thế. Nếu tôi có thể chữa lành cho cô ấy, thì tôi sẽ làm điều đó, thưa quý vị. Tôi không thể chữa lành. Cô không phải là người ở đây; cô đến từ rất xa. Cô từ Missouri. Bệnh của cô là ở bên trong. Nhưng nếu cô tin hết lòng, và không nghi ngờ gì cả, thì Chúa Jésus Christ có thể chữa lành cho cô; và cô có thể trở về Missouri, khoẻ mạnh, và làm chứng. Cô tin điều đó không? Thế thì hãy tiếp nhận nó, mang giường và đi về nhà. Chúa Jésus Christ chữa lành cô.

⁵⁴⁶ Anh chị em tin không? Đó là sự chứng thực về sự Hiện diện của Vua Đời Đời. Anh chị em bây giờ tin điều đó, với cả tâm lòng không? Böyle giờ, Ngài chắc chắn đã tạo ra một vành đai,

ngay chung quanh tòa nhà này. Anh chị em có tin nó bằng cả tấm lòng không? Anh chị em tin mình ở trong sự Hiện diện của Ngài không?

⁵⁴⁷ Böyle giờ, anh chị em có tin và chấp nhận rằng mình là một trong đoàn đại biểu của Nước Trời này không? Hãy giơ tay lên. Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin. Nếu họ đặt bàn tay lên những người đau, thì người đau sẽ bình phục.” Chúng ta với nhau; anh chị em là một phần của tôi, tôi là phần của anh chị em; tất cả chúng ta đều là phần của Đấng Christ. Vậy thì, cùng nhau, đặt bàn tay của chúng ta lên nhau.

⁵⁴⁸ Ngay ở đây, người phụ nữ trên giường đã đứng dậy, đi lại, đi về nhà được khỏe mạnh. A-men.

⁵⁴⁹ Anh chị em, từng người một, được chữa lành, nếu anh chị em tin. Böyle giờ hãy đặt bàn tay của anh chị em lên nhau, và anh chị em là phần này của Đấng Christ. Anh chị em hãy cầu nguyện cho người mà anh chị em đã đặt tay lên, đúng như cách anh chị em muốn.

⁵⁵⁰ Lạy Chúa Jêsus, chúng con nhận ra Ngài ở đây. Ngài là Vua của chúng con; Ngài chứng thực chính Ngài giữa chúng con. Chúng con cảm ơn Ngài vì sự Hiện diện này. Và, Chúa ôi, Ngài đã phán, “Nếu các ngươi nói với núi này, ‘Hãy dời đi,’ mà không nghĩ ngại điều đó; nhưng tin chắc lời mình nói sẽ ứng nghiệm, thì điều đó sẽ thành cho ngươi, ngươi có thể có những gì ngươi nói.”

⁵⁵¹ Thế thì, trong sự tuân theo mệnh lệnh này, trong sự vâng theo Lời của Đức Chúa Trời mà không thể sai được, chúng con như những đại biểu của Ngài từ một ngàn năm trăm dặm vuông, giống như Thành, chúng con nói với Sa-tan, ma quỷ bị đánh bại, “Sự cuối cùng của ngươi là bị thiêu đốt. Chúng ta là đoàn đại biểu đến từ Thành vững chắc đó, Thành nơi Chiên Con là Sự Sáng. Chúng ta là những thuộc tính được biểu lộ của Đức Chúa Trời Toàn năng, người mà Chúa Jêsus Christ đã cứu chuộc bằng ân điển của Ngài.”

⁵⁵² Hỡi Sa-tan, hãy đi ra, và lìa khỏi từng người bệnh đang ở đây, nhơn Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Những bàn tay thánh khiết đã được cứu chuộc, bởi vì họ tin vào Lời và họ là những thuộc tính

của ý tưởng Đức Chúa Trời, bây giờ bàn tay họ đã đặt lên nhau. Người không thể giữ họ được nữa. Hãy ra khỏi, nhơn Danh Chúa Jésus Christ!

⁵⁵³ Bây giờ, nhơn Danh Chúa Jésus, giờ này, Ngài ở đây. Lời Ngài nói rằng Ngài ở đây. Sự hiện diện và đức tin của anh em nói, về, anh em là một trong đoàn đại biểu. Ngay chính phương diện địa lý mà chúng ta có thể chỉ ra, nó là vậy. Anh em có thể nhận ra rằng mình là những con trai con gái của Đức Chúa Trời đã được cứu chuộc không? Anh chị em có biết rằng *đây* là Nhà của mình không? *Đây* là nơi anh chị em sắp ở.

⁵⁵⁴ Đó là lý do tại sao anh chị em đến đây, đó là lý do tại sao anh chị em lại đến với Đấng Christ, anh chị em đang ăn nuốt Lời của Ngài. Và nếu anh chị em có thể có thời gian như thế này, ở đây, thực sự bởi những thuộc tính được biểu lộ của Ngài, thì nó sẽ là gì khi chúng ta bước vào trong sự Hiện diện của Ngài? Ôi, sê thật tuyệt vời! Mỗi người trong anh chị em đều có quyền chữa lành cho người đau, đặt bàn tay của mình lên người đau. Mỗi người trong anh chị em đều có quyền làm phép báp-têm.

⁵⁵⁵ Nếu người nào đó ở đây mà đã chưa chịu phép báp-têm nhơn Danh Jésus Christ, thì hồ nước được mở ra.

⁵⁵⁶ Đó là cách duy nhất mà anh chị em sẽ làm điều đó, ừ-m, đúng thế, là vâng theo mọi Lời. Hãy nhớ, một cụm từ ngắn của Lời, ngay từ đầu, đã gây nên mọi tội lỗi trên thế gian. Chúa Jésus phán, “Hễ ai bớt đi một Lời khỏi Sách Này, hoặc thêm một lời vào Nó, thì sẽ không được vào.” Tên của người ấy bị loại ra khỏi Sách, ngay khi anh ta làm điều đó.

⁵⁵⁷ Không có chỗ nào trong Kinh Thánh mà người nào đã từng chịu phép báp-têm, trong Hội thánh, khác hơn nhơn Danh Đức Chúa Jésus Christ. Nếu anh chị em chưa được rửa tội theo cách đó, thì anh chị em tốt hơn nên thực hiện điều đó đi.

⁵⁵⁸ “Ồ,” anh chị em nói, “điều đó không có gì quan trọng.” Nó đã xảy ra với Ê-va.

⁵⁵⁹ Sa-tan nói, “Ồ, chắc chắn, Đức Chúa Trời, người biết Đức Chúa Trời...” Nhưng, Ngài đã phán. Ngài đã phán vậy.

⁵⁶⁰ Ngài đã giao cho Phi-e-ro những chiếc chìa khóa để mở Nước Trời, và những gì bị giới hạn ở Ngũ Tuần thì bị giới hạn mãi mãi. Đó là lý do mà Nàng Dâu bước vào sự tổng duyệt lại, lần thứ hai; phải là một Hội thánh được gọi ra khỏi thời đại sau này, như đã có trong thời đại đầu tiên, hoàn toàn chính xác. Cây đã bắt nguồn từ cái rễ của nó, để trưởng thành Cây Nàng Dâu, như nó đã làm trong thời đại đó; kiệt tác của Chúa lần nữa, như tôi đã nói hai Chúa nhật trước đây, được đưa tới Thành.

Chúa ban phước cho anh chị em. “Bây giờ tôi tin.”

⁵⁶¹ Sa-tan bị đánh bại. Nó biết. Nó ở trên thế gian, nó sẽ giống như một con sư tử đang gầm gừ. Không bao lâu cho đến khi, ồ, nó biến mất. Nó biết thời giờ của mình. Nó hành động như con sư tử đang gầm gừ.

⁵⁶² Nhưng, hãy nhớ, Chúa Bình An đứng bên cạnh; Đấng Thánh Vĩ đại. Kiến Trúc Sư của sự hiện hữu tôi, Kiến Trúc Sư mà đã tạo ra tôi như tôi hiện có, Đấng đã tạo ra anh chị em như anh chị em hiện có, thì ở đây. Nếu Kiến Trúc Sư, Đấng biết cách đặt tòa nhà với nhau, đúng chỗ của nó, ai biết rõ hơn Kiến Trúc Sư? Và Ngài ở đây để chứng minh, chính Ngài, Ngài ở đây.

⁵⁶³ Bây giờ trên cơ sở đức tin của anh chị em. Hãy tin, chỉ tin thôi! Ủ-m.

Tôi sắp trở về Thành phố xinh đẹp đó
 Chúa tôi đã sắm sẵn cho Chính Ngài;
 Nơi tất cả những người được Chuộc của mọi
 thời đại
 Sẽ hát “Vinh hiển thay!” quanh Ngai Trắng.
 Đôi khi tôi nhớ nhà trên Trời, (khi tất cả điều
 này đã qua đi),
 Và sự vinh hiển Ở Đó tôi sẽ nhìn thấy;
 Thật vui khi tôi sẽ nhìn thấy Đấng Cứu Rỗi tôi,
 Trong Thành phố bằng vàng đẹp đẽ đó!

⁵⁶⁴ Hãy nhớ, tại nhà thờ, tôi nay, sẽ ban tiệc thánh. Nếu anh chị em ở đây trong thành phố, tuy nhiên, muốn đến, chúng tôi mời anh chị em đến dự. Đó là sự tưởng nhớ về những gì chúng ta sẽ ăn, một trong những ngày này, với Ngài.

⁵⁶⁵ Tôi yêu mến anh chị em. Tôi không biết diễn đạt điều đó như thế nào. Tôi nghĩ rằng anh chị em là muối của đất. Và tôi nghe cách cư xử của anh chị em ở giữa thế gian, thì điều đó đã làm cho tôi tin tưởng nhiều hơn vào anh chị em.

⁵⁶⁶ Nhưng, suy nghĩ, nhóm nhỏ đáng yêu này như chúng ta có sẽ, sẽ bị tan rã, một trong những ngày này. Chúng ta sẽ mơ ước về điều này. Nhưng nếu một trong số chúng ta chẳng may qua đời trước chúng ta gặp lại, thì chúng ta sẽ...

Tôi sẽ gặp lại anh vào buổi sáng, bên bờ sông
rực rỡ,
Khi tất cả buồn rầu đã trôi đi;
Tôi sẽ đang đứng cạnh chiếc cổng lớn, khi cánh
cổng rộng mở,
Vào sự kết thúc ngày cuộc đời dài, mệt mỏi.

Tôi sẽ gặp anh vào buổi sáng, bên bờ sông rực
rỡ,

Tôi quên khúc giữa.

...-bên bờ sông, và, với sự cất lên, cùng những
người quen thuộc cũ được làm mới lại;

Tôi sẽ nhìn thấy anh chị em lúc ấy, biết anh chị em.

Anh sẽ biết tôi vào buổi sáng, bởi nụ cười tôi
có,
Tôi sẽ gặp anh vào buổi sáng, trong Thành,
được xây vững chắc đó.

⁵⁶⁷ Anh chị em thích điều đó không? “Cho đến khi chúng ta gặp nhau!” Bây giờ chúng ta hãy đứng lên. Bài *Mang Danh Chúa Jêsus Với Anh*, xin chơi đàm cho chúng ta.

⁵⁶⁸ Anh chị em có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.” — Bt.] Ngài tuyệt vời chứ? [“A-men.”] Anh chị em có tin đây là Lê thật không? [“A-men.”] Anh chị em hướng đầu cách đó, bởi ân điển của Đức Chúa Trời không? [“A-men.”] Cho đến khi chúng ta đến đó:

Mang Danh Chúa Jêsus với anh,
 Như cái khiên che mọi bão lối;
 Và khi những cám dỗ đến chung quanh,
 Kêu Danh thánh trong lời cầu nguyện.

Tất cả chỉ có thể, cho tới khi chúng ta gặp lại. Tốt lắm.

Mang Danh Chúa Jêsus với anh,
 Hỡi ai sống trong lao khổ và...

[Người nào đó hỏi, “Tôi nay nhóm không?”—Bt.] Không.

Lòng chắc sẽ được an ủi mừng vui,
 Danh này khá mang trong mọi nơi.

Danh Quý báu, Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh Quý báu, Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

⁵⁶⁹ Bây giờ, tôi đã phải bỏ qua Sứ điệp của tôi. Ngày nào đó, Chúa muốn, tôi sẽ quay lại và bằng “những con đường rộng lớn” này, và lấy lại nó, đây, nơi mà chúng ta có thể có nhiều thời gian hơn. Anh chị em đang la lối về việc không ở lại quá lâu. Chúng ta có đây, ngày hôm nay. Trời nóng. Nhưng, bây giờ, xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tôi thích bài hát đó.

⁵⁷⁰ Một người lân cận ở đây, đã nói, vào một buổi tối khi họ bật loa ở bên ngoài, nói, “Tôi thích Sứ điệp đó rất nhiều, nhưng tại sao anh chị em lại tắt bài hát hay đó đi, đây, ở bên ngoài?” Vì vậy, người láng giềng ấy, nếu anh đang nghe sáng nay, thì tôi nghĩ rằng chúng ta đã có những người hàng xóm tốt nhất ở Jeffersonville. Chúng ta đỗ xe trước nhà của họ và mọi thứ khác; nhưng họ chẳng nói gì về điều đó; chúng ta cứ tiếp tục. Vì thế, bây giờ chúng ta cảm ơn họ.

⁵⁷¹ Ôi, Ngài tuyệt vời biết bao! Xin Chúa ở cùng anh chị em giờ này.

...Danh, Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.
 Từ giờ cho đến lúc chúng ta gặp nhau...

⁵⁷² Xin chúng ta cúi đầu. Mục sư sẽ cầu nguyện kết thúc buổi nhóm, chỉ trong chốc lát. Xin Chúa ở cùng anh chị em!

...dưới chân Chúa chúng ta trùng phùng, (tại
Thành vĩ đại, ở Ngai),
Từ giờ cho đến lúc chúng ta gặp nhau! cho đến
lúc chúng ta gặp nhau!
Chúa dẫn đưa anh tận khi ta trùng phùng.

NHÀ Ở TƯƠNG LAI CỦA CHÀNG RỂ

TRÊN TRỜI VÀ NANG DÂU DƯỚI ĐẤT VIE64-0802

(The Future Home Of The Heavenly Bridegroom And The Earthly Bride)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 02 tháng Tám, năm 1964, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org